

Азәрбајчан дили
вә әдәбијјат
тәдриси

„Азәрбајчан мәктәби“
журналына әлавә

1
1983

ВЛАДИМИР МАЈАКОВСКИ.

Азәрбајҗан дили 1954-чү илден чыкыр.

вә әдәбијат

ЈАНВАР—МАРТ

1983

№ 1 (113)

ТӘДРИСИ

(МЕТОДИК МӘЧМУӘ)

Азәрбајҗан ССР Маариф Назирлијинин органы
«Азәрбајҗан мәктәби» журналына әлавә

МҮНДӘРИЧАТ

Бәјүк достлуг	3
Карл Марксын анадан олмасынын 165, вәфатынын 100 илтији Ш. Мәмәдов — Марксизм баниләринин фолклора даир фикирләринин өјрәдилмәси мәсәләләри	6
Методика вә иш төчрүбәси	
Ч. Әлијева — Синтактик тәһлил фразеологизмләр үзәриндә ишин тәшкили вәситәләриндән бири кими	9
Е. Магсудов — Фонетиканын төдрисиндә фолклор нүмунәләриндән истифадајә даир	13
А. Гафаров — Фе'ли сифәтин төдрисиндә шакирдләрин фикри феәл- лығыны инкишаф етдирмәјин бә'зи мәсәләләри	17
Г. Бәхтијаров — X синифдә Н. Чавидин «Сәјавуш» әсәринин төдриси һаггында	19
З. Абдуллајев — Шакирдләрдә ифадәли оху техникасы үзрә бачарыг вә вәрдишләрин инкишаф етдирилмәсинә даир	23
В. Нәсәнов — Әдәбијат дәрсләриндә синифдәнхарич оху материал- ларындан истифада төчрүбәсиндән	27
М. Баһарлы — Мүәсирлик әсас амилдир	32
Мүәллимин өзүцүтәһсилнә көмәк	
Б. Әһмәдов — Дил төһминин хусуси методлары илә дидактиканын үмуми методлары арасындакы гаршылыгы әлағәјә даир	36
Бәдни әсәрләрин дили	
Е. Тејмурова — Чүмләнни мөгсәдә көрә нөвләриндән истифадеһин үслуби хусусијәтләринә даир	41
Назәри тејдләр	
Е. Вәлијева — Азәрбајҗан дилинә рус дилиндән кечән сөзләрин сөздү- зәлтмә имканлары һаггында	44
С. Тағыјева — Мүәсир Азәрбајҗан дилиндә өртүлү-ачыг һечалар	46
С. Шүкүров — Сәмәд Вурғунун педагожи феәлијјәти һаггында	48
Рус мәктәбләриндә Азәрбајҗан дили төдриси	
Н. Мәмәдова — Мөтнин охусу үзәриндә ишин башлыча истигамәт- ләри һаггында	52
Методик ирсиниздән	
И. Бәкташ — Гөванди-әдәбијә	54
Дидактик материалла	
IX—X синифләр үчүн иыла мөтиләри	59
Бу китаблары охулук	
Г. Талыбога — Авропа мәншәли сөзләрин дүгәти	63
С. Бүсәјнова — Омонимләр дүгәти. «Ганадлы сөзләр» һаггында китаб	63

© «Азәрбајҗан дили вә әдәбијат төдриси», № 1, 1983-чү ил

БИБЛИОТЕКА
РНПБ

СОДЕРЖАНИЕ

Большая дружба 165-летие со дня рождения и 100-летие со дня смерти Карла Маркса	3
Ш. Мамедов — Вопросы изучения мыслей основоположников марксизма по фольклору	6
Методика и опыт работы	
Ч. Алиева — Синтаксический анализ как один из способов организации работы над фразеологизмами	9
Э. Магсудов — К использованию примеров фольклора в преподавании фонетики	13
Г. Гафаров — Некоторые вопросы развития смысловой активности учащихся при изучении причастий	17
Г. Бахтияров — Об изучении произведения «Сиявуш» Г. Джавида в X классе	19
Э. Абдуллаев — К развитию умения и навыков по технике выразительного чтения у учащихся	23
Б. Гасанов — Из опыта использования материалов 1-2-классного чтения на уроках литературы	27
М. Багарлы — Современность — основной фактор	32
В помощь самообразованию учителя	
Б. Ахмедов — К взаимоотношению между собственными и общими методами обучения языка	36
Язык художественных произведений	
Э. Теймуров — К стилистическим особенностям использования видов по цели предложения	41
Теоретические заметки	
Э. Велиев — О словообразовательных возможностях употребляемых в азербайджанском языке слов, заимствованных из русского языка	44
С. Тагиев — Прикрытые — открытые слоги в современном азербайджанском языке	46
С. Шукюров — О педагогической деятельности Самеда Вургуна	48
Азербайджанский язык в русских школах	
Н. Мамедова — Об основных направлениях работы над чтением текста	52
Из методического наследия	
И. Бекташи — «Геванди — эдэбийя»	54
Дидактические материалы	
Тексты диктантов для IX—X классов	59
Читайте эти книги	
Г. Тальбов — Словарь слов европейского происхождения	63
С. Гусейнова — Словарь омонимов. Книга о «Крылатых словах»	63

Адрес редакции: 370000, город Баку, ул. Низами, 58
 Телефоны: 93-13-45, 32-37-33.
 Город Баку, издательство «Коммунист» ЦК КП Азербайджана

БӨЛҮК ДОСТЛУГ

Кечэн илин сонларында ССРИ-нин 60 иллик юбилеји эн кениш бејнэлхалг эһәмијјәтә малик бајрам кими гејд едилди. Бу бајрам, һәр шејдән әввәл, бүтүн совет вәтәндашларынын сарсылмаз иттифагыны, јенилмәз гүдрәтини, совет адамларынын Ленин вәсиј-јәтләринә, пролетар, социалист беј-нәлмиләлчилији принципләринә мөһ-кәм сәдагәтини бир даһа нүмајиш етдирди.

Сов.ИКП МК-нын Баш катиби Ј. В. Андропов јолдаш јубилеј мү-насибәтилә кечирилмиш тәнтәнәли ичласдакы мә'рузәсиндә демишдир: «Совет адамларыны өлкәнин бүтүн милләт вә халqlары ајасында гар-шылыгы һөрмәт вә достлуг, өз бө-јүк Совет Вәтәнинә мөһәббәт, беј-нәлмиләлчилик, башга өлкәләрин эһәмәткешләри илә һәмрәјлик ру-һунда тәрбијә етмәк данми вәзифә-дир, өз эһәмијјәтини һеч вахт итир-мәјән бир вәзифәдир. Бу вәзифәни бүтүн партија вә комсомол тәшки-латлары, Советләр вә һәмкарлар иттифаqlары, һәмишә јахшы бејнәл-миләлчилик мәктәби олмуш силаһ-лы гүввәләримиз јеринә јетирмәли-дирләр. Бу, өлкәнин бүтүн тәдрис мүәسسәләринин күндәлик гајғысы олмалыдыр».

Партија мизин лидери Ј. В. Андро-пов јолдашын бу сөзләри кәч нәсли коммунист тәрбијәси илә мәшғул олан бүтүн маариф ишчи-ләринин, о чүмләдән Азәрбајчан ди-ли вә әдәбијјат мүәллимләринин дә гаршысында һәм мүгәддәс, һәм дә чилди вәзифәләр гојур. Бурадан нәтичә чыхарараг дил-әдәбијјат мүәллимләримиз јени нәсли беј-

нәлмиләлчилик тәрбијәсинә күндә-лик гајғы кәстәрмәли, бунун үчүн мөвчуд имканлардан даһа сәмәрәли вә тәсирли шәкилдә истифадә ет-мәлидирләр. Мүәллим билмәлидир ки, о өз шакирдләрини јени типли шәхсијјәт—совет адамы кими тәр-бијә едиб јетишдирмәкдә мүһүм симадыр. Өз бөјүк Вәтәнини сөвмәк, онула фәхр етмәк һиссини шакирд-ләрә ашыламаг үчүн мүәллимин әлиндә бүтүн әсаслар вардыр. О да-има нәзәрә алмалыдыр ки, совет адамларынын биркә јарадычы әмә-ји, гаршылыгы кәмәји әсасында газанылмыш напјијәтләримизи инандырычы, конкрет сурәтдә ша-кирдләрә чатдырмаг вәтәнпәрвәр-лик вә бејнәлмиләлчилик тәрбијә-синдә тәсирли вәситәләрдәдир. Мүәллим шакирдләрә өјрәтмәлидир ки, милли мәнсубијјәтиндән, дил фәргиндән, һансы республикада, ви-ләјәтдә јашамасындан асылы олма-јараг Совет Иттифагынын һәр бир кушәси совет адамы үчүн вәтәндир. Идеја бирлији, мәнәфе үмумлији онлары бир-бири илә доғмалашды-рыр, дост вә гардаш едир. Бу, совет һәјәт тәрзинини мүәјјәләшдиричи инкишаф амилләриндән биридир.

Чохмилләтли республикамызда да бејнәлмиләл үсијјәтин, мә'нәви сәвәтләр вә ән'әнәләр мүбадиләси-нин јени формалары кетдикчә даһа кениш тәтбиғ олунур, бејнәлмиләл тәрбијәнин формалары вә вәситәлә-ри әнкилләшир. Мә'нәви тәрбијәнин актуал проблемләринә данр Бақы-да кечирилмиш Үмумиттифаг елми-практик конفرансынын материал-лары, Азәрбајчан КП МК-нын «Азәрбајчан эһәмәткешләрини гардаш совет республикалары эһ-

мәткешлери илэ бејиэмиллэл эла-галарини даһа да инкишаф етдир-мәк тәдбирләри һаггында» гәрари вә дикәр партија вә дәвләт сәһәдләри бу сәһәдә чоһ бөјүк әһәмийјәтә маликдир. Бүтүн булар шакирдләрин бејиэмиллэл тәрбијәси ишинә ајдын истигамәт верир.

Өлкәмиздә бејиэмиллэл тәрбијәјә верилән бөјүк әһәмийјәт партија вә һөкүмәтимизни Ленин милли сijasәтини дәнмәдән һәјата кечир-мәси илэ билваситә элағәдардыр.

ССРИ мұхтәлиф милләт вә халг-ларын монолит бирлијиндән тәш-кил олунмуш гүдрәтли бир дәвләт-дир. Бу милләт вә халглар инсанла-рын јени тарихи бирлијини—совет халгыны бәргәрар етмишдир. Бөјүк вәтәнимиздәки бүтүн сәсиалист милләтләри бу халгын тәркиб һис-сәсинә чеврилмишдир.

Он беш мүттәфиг, о чүмләдән ијирми мухтар республикада, он сәккиз мухтар вилајәт вә маһалда јашајан бүтүн милләтләр вә халг-лар ваһид гардашлыг аиләсиндә өз малди вә мәһәви имканларыны мүвәфәғийјәтлә ачыб көстәрирләр. Өлкәмизин халглары рус халгына хусуси миннәтдарлыгларыны ифадә едирләр. Оун тәмәшасыз јардымы бүтүн республикаларын наилијјәт-ләринә гүвәзли тәкап верир. «Һәр һансы милләтдән олан миллионларла адамын һәјатына тәби сурәтдә да-хил олмуш рус дили өлкәнин иғти-сади, сijasәи вә мәдәни һәјатында, оун бүтүн милләтләринин вә халг-ларыннын бир-биринә јахылашма-сында, онларын дүңја сивилизасија-сы сәрвәтләринә говушмасында мүс-тәсна әһәмийјәтли амилдир» (Ј. В. Андропов).

Ленин милли сijasәтинин арды-чыл сурәтдә һәјата кечирилмәси нә-тичәсиндә өлкәмиздәки бүтүн мил-ләт вә халгларын иғтисадијјәти илэ јанашы, елм вә мәдәнијјәти, халг маарифи дә сәмәрәли бир инкишаф процесси кечирир. Бу процесдә ССРИ-нин бүтүн милләт вә халг-ларыннын дилләри чоһ мүһүм рол ојна-јыр. Бүгүг бәрабәрлији әсасында вә сәрбәст инкишаф едән, бир-бирини

гаршылыгы сурәтдә зәнкинләшди-рән бу дилләр сәсиализм мәзмуну-ну сарсылмаз вәһдәти илэ бирләш-мин милли мәдәнијјәтләрин тәрәғ-гисинә хидмәт едир.

Инкишаф етмиш сәсиализм шә-раитиндә, өлкәмизин иғтисадијјәти-нин ваһид халг тәсәррүфәти комп-лексинә чеврилдији, јени тарихи бирлијини—совет халгынын мејдана кәлдији бир вахта рус дилинин коммунизм гуручулуғунда, јени ин-сан тәрбијә едилмәсиндә милләтләр-арасы үнесијјәт дили кими ролу об-јектив сурәтдә артыр («Рус дили ССРИ халгларыннын достлуғ вә әмәкдашлыг дилидир» Үмумитти-фағ елми-нәзәри конфрансын ишти-ракчыларына мәктубдан.)

Өлкәмиздәки һәр бир милләт вә халгын дилинин инкишафына пар-тија вә дәвләт гајгысы көстәрилмә-си һәмни дилләрә мәнсуб олан мил-ләт вә халгларын тәрәғгисиндә мүс-тәсна рол ојнамышдыр. Азәрбајчан дили дә сәсиалист милләтләриндән бирини јүксәк дәрәчәдә инкишаф етмиш дилинә чеврилмишдир. «Ле-нин милли сijasәти Азәрбајчан ди-линин әсл тәрәғгиси үчүн мүсәсна дәрәчәдә әлверишли имканлар ја-ратмышдыр. Совет һакимијјәти ил-ләриндә Азәрбајчан дили көрүнмә-миш зирвәләрә галхмыш, мүсәсир поезијанын вә нәсрин, елм вә техни-канын, каркүзарлыгын вә фәал ич-тимәи һәјатын һәртәрәфли инкишаф етмиш дилинә чеврилмишдир» (Һ. Ә. Әлијев, Азәрбајчан јазычы-ларыннын VII гурултајиндаки итти-гиндән). Азәрбајчан халгынын бө-јүк мәһәви сәрвәтләринин јарама-сында бу дил—ана дили әвәсиз рол ојнамышдыр. Халгымзын јүз миллиәрлә нүмәјәндәси бу дилдә тәһ-сил алыб јүксәк иғтисаслы мүтәхәс-сис кими әмәк мејданында өз һүнә-рини көстәрмиш вә көстәрир.

Бөјүк рус јазычысы вә публисисти К. Паустовски көзәл демшидир: «Һәр бир шәхсин өз дилинә мүнәси-бәти әсасында оун тәкчә мәдәни сәвијјәси һаггында јоһ, һәм дә вәтән-дашлыг ләјағәти бәрәдә тамамилә дүзкүн фикир јүрүтмәк мүмкүндүр». Шүһәсиз ки, бу фикир инди дә өз

дәјәрини тирмәмишдир. Лакин о, мүсәсир дөврүмүздә бир гәдәр дә кениш мәһә кәсб етмишдир. Белә ки, инди мұхтәлиф милләтләрә мәнсуб олан һәр бир совет вәтәндә-шынын—чәмијјәтимизин јеткин үз-вүчүн мәдәни сәвијјәсини, вәтән-дашлыг ләјағәтини мүәјјән едән әсәс амилләрдән бири дә оун һәм өз ана дилини, һәм дә бөјүк Вәтәни-миздә милләтләрарасы үнесијјәт ва-ситәси олан рус дилини нә дәрәчә-дә билмәси илэ өлчүлдүр. Милли дил-рус дили икидиллилији шәраитиндә һәмни дилләрин һәр икисиндә үнесијјәтдә мүвази сурәтдә истифа-дә олунур, даһа доғрусу, мүәјјән са-һәдә, шәраитдә милли дилдән, бан-га бир сәһәдә, шәраитдә исә рус ди-

линдән истифадајә үстүлүк вери-лир. Демәк, һәмни дилләрдән һәр бирини үнесијјәтдә өз јери, өз мөв-гәји вар. ССРИ-дәки милләт вә халгларын дилләри гәтијјән бир-биринә гаршы гојулмур, онларын һамысы ејни һүғуғлудур. Партија вә һөкүмәтимиз бу дилләрин һамысыннын инкишафы вә даһа дә зәнкинләшмәсинә даима гајгы көс-тәрир. Өлкәмиздәки милләт вә халг-лар бир-бирини мәһәви хәзинәси-ни даима зәнкинләшдирдији кими, бир-бириләрини дилләрини дә зән-кинләшдирмәјә мүәјјән тәсир көс-тәрирләр. Сәсиалист милләтләри вә халгларыннын бөјүк достлуғу онла-рын дилләрини дә достлуғунда өз тәзаһүрүнү тапыр.

МАРКСИЗМ БАНИЛӘРНИННІН ФОЛКЛОРА ДАНР
ФИКИРЛӘРНИННІН ӨJRӘДИЛМӘСИ МӘСӘЛӘЛӘРИ

Шамхәлил МӘММӘДОВ
Бакы, 19 нөмрәли мәктәбин мүәллим

Даим чаңлы, инкишафетдиричи характерә малик марксизм-ленинизм тәлимнин орта мәктәбдә иктәр ичтимаи, иктәрә дә тәбии-ријазии фәнләрнин тәдрисен просесиндә өjrәт-мәк зәрурәти «совет мәктәбинин дәрин идејалылығы—онун башлыча хүсусијәти» (В. Н. Столетов) илә бағлы олуп, кәчә нәслии Маркс, Енкелс вә Ленин нүмунәсиндә тәрбијәсиндә әһәмијјәтли рол ојнајыр.

Орта мәктәбдә ичтимаи фәнләрнин әсәсләринин тәдрисен просесиндә марксизм-ленинизм баниләрнин програм материаллары илә бағлы олан, сәсләшән нәзәри иренини өjrәдилмәси шакирдләрнин идрәкынын инкишафында, әгли тәрбијәсиндә, дүнјәкөрүшүнүн кенишләндирилмәсиндә хүсуси әһәмијјәт кәсб едир.

Шакирдләр шифаһи халг әдәбијјәти илә һәлә кичик јашларындан тәмәсдә олурлар: ләјлә илә бој атыр, охшамаларла бөјүјүр, нағыл гәһрәманлары илә бирликдә кама-ла долур, онларын нүмунәсиндә һагг-әәләләт, уғрунда мүбаризләр кими тәрбијә олунурлар. һазырда мәктәбләрдә шакирдләрнин фолклор үзрә образлы информәсија мәнбәләрнә вә каналларынын кениш шәбәкәси јаранмышдыр. Бу образлы информәсија боллугу әсәсында шакирдләрә фолклорун естетикасы, тарихи-идраки, тәблиғи-тәрбијәви вә әдәби-бәдин мәзијјәтләри үзрә билдик мәнимсәтмәк зәрурәти мејдана чыхыр. Бу ишдә марксизм-ленинизм классикләринин фикирләри-

нин өjrәдилмәси башланғыч мәнбә олмалыдыр.

Бир нечә илдир ки, БХР, МХР, АДР, ПХР, ССРИ вә ЧССР-ни педагог алимләри социалист өлкәләринин орта үмүмтәһсил мәктәбләриндә ичтимаи фәнләр үзрә мәшгәләрдә марксизм-ленинизм идејаларынын өjrәдилмәси проблемени үзәриндә чохтәрәфли тәдгигат апарырлар («Советскаја педагогика», 1981, № 4, сәһ. 143—147).

К. Маркс вә Ф. Енкелсин фолклорла бағлы фикирләрини дәрсдә, факултатив мәшгәләдә вә синиф-ләкхарич тәдбирләрдә ситат сечмәк, тезис һазырламағ, гисә мәзмуну өjrәнмәк, конспект тутмағ кими иш үсулларындан истифадә јолу илә мәнимсәтмәк мүмкүндүр.

К. Маркс вә Ф. Енкелс ајры-ајры мәгаләләриндә, фәлсәфә, сијаси иғтисад вә елми коммунизм нәзәријјәсинә даир әсәрләриндә халг поетик јарадычылығынын мүһүм проблемләринә тохунмуш, фолклор-шүнәслиғын бә'зи көклү мәсәләләринә анд гиймәтли фикирләр сөјләмишләр. Марксизм баниләрнә халгы мадди вә мәнәви сәрвәтләрини јарадычысы сәјмиш, фолклору онун әсәл јарадычылығы кими жүкәк гиймәтләндирмишләр.

Мүәллим шакирдләрә марксизм-ленинизм баниләрнин шифаһи халг әдәбијјәти мәнәсибәти һаггында мә'лумат верәркән тәхминән ашағыдакы мәзмунда информәсија верәр биләр: Маркс вә Енкелс һәлә кәчәлик илләриндән алман фолк-

лоруну севмиш, дәриндән өjrәнмиш, халг әдәбијјәтинын топламағ ишинә мүсбәт мүнәсибәт бәсләмишләр. Белә ки, Карл Маркс алман халг маһныларындан ибарәт мәчмуә тәртиб етмиш, өзүнүн кәчәлик балладаларыны доғама фолклорун образлары илә чиләламышдыр.

Мүәллим шакирдләрнә диггәтини белә бир факта чәлб етмәлидир ки, халгын мәнәви сәрвәти марағ вә мејл Маркс вә Енкелсдә өтәри, кәчәчә олмамышдыр, марксизм баниләрнә фолклорла даим марағланмышлар. Тәчрүбә кәстәрир ки, ашағыдакы мәзмунда мә'лумат шакирдләрдә емосијалар доғурур, онларда фолклора мејли оптималлашдырыр. Шакирдләр өjrәнирләр ки, К. Маркс мутәфәккир кими мәшһурлашдығы дөврдә дә истираһәт саатларыны халг маһны вә нағылларына һәср етмишдир. О, гызларына јунан мифолокијасы, инкилис вә славјан нағылларындан доған фантастик тарихләр данышмыш, онларын әхлағи, әгли тәрбијәсиндә фолклора истинад етмишдир. Гызлары һәлә кичик икән Маркс узун јолу гысалтмағ үчүн онларә гәрибә сәһрли нағыллар данышарды, бу нағыллары Маркс өзү уддурур, јолун галан һиссәсини узун-гысалығындан асылы оларағ, һадисәләри кәһ узадыр, кәһ да гысалдырды, ушағлар да ону динләркән јорғунулғарыны унудурдулар (Маркс вә Енкелс һаггында хатирәләр. Бакы, Азәрнәшр, 1960, сәһ. 75).

О, һәм дә көзәл нағылчыдан диггәтли динләјичијә чевриләр, мәшһур мүғәнни Ж. Риссенни ифасында Ирландија халг маһныларыны динләмәји даһа чох севәрди (Русское народное поэтическое творчество, М., изд-во «Высшаја школа», 1978, сәһ. 31).

К. Маркс фәлсәфәјә, сијаси иғтисад вә елми коммунизмә анд әсәрләриндә, мәгалә вә мәктубларында, нитг вә сөһбәтләриндә шифаһи халг әдәбијјәтинын (тәкчә алман фолклору дејил, скандинав сағалары, Ирландија маһнылары, рус былиналары вә гәдим јунан әсәтирләри дә

онун үчүн гиймәтли мәнбә вә материал олмушдур) ән'әнәви образлардан истифадә етмишдир.

Дәрсликдә аталар сөзләри вә мәсәлләрдән бәһс олунан һиссәдә Низами, Нәсими, Фүзули, Вағиф, Сабир кими классикләрдән тутмуш совет дөврү сәнәткарларымыза гәдәр шаир, әдиб вә драматурғлары фолклорун бу жанрындан истифадә етдији гејд олунмушдур. Нағыл вә дастан жанры һаггында данышыларкән дә фолклорун әдәбијјат вә ичәсәнәтә тә'сири мәсәләсинә тохунулур. Мүәллим шәрһи заманы гејд едә биләр ки, халг поетик јарадычылығынын мүтәрәғги-ичтимаи характерини, ингилаби мүбаризә тәчрүбәсиндә һәрәкәтәриччи ролуну, онун реалист вә романтик мотивләрини жүкәк гиймәтләндирән марксизм баниләрнә, табии ки, јазычылары фолклор ән'әнәләринә, халг поезијасы принципләринә јахынлашмаға чағырырдылар.

Бу мәзмунда мә'лумат фолклора әдәбијјәти гаршылығы алағәсинин үмүмдүнја әдәби просесин үчүн тиположи бир ән'әнә олдуғуну баша салмаға имкан верир.

Маркс вә Енкелсин фолклора даир нәзәри ирени һаггында кениш информәсија чатдырмағ мәгсәдилә «Марксизм-ленинизм баниләрнә вә фолклор» мөвзусунда факултатив курс тәшкили мәгсәдәүјүндүр.

Шәхсн тәчрүбә вә мүшаһидә кәстәрир ки, марксизм баниләрнин фолклора даир нәзәри иренин дәриндән мәнимсәдилмәсинин тәләми, тәрбијәви бахымдан ән сәмәрәли формасы факултатив курсун тәшкилидир.

Һәмни курсун, еләчә дә VIII—X синифләр үзрә «Фолклор вә Азәрбајҗан әдәбијјәти» мөвзуларында бир нечә факултатив курсун програмлары Бакы Шәһәр МТИ-нин хәттилә нәшр олунмушдур.

Программа марксизм баниләрнин фолклорун тарихи-идраки мәнбә кими ролу, шифаһи әдәбијјәти ингилаби-тәблиғи әһәмијјәти барәдә фикирләринин, фолклордан истифадәјә мүнәсибәтләринин өjrә-

дилмәси нәзәрдә тутулур. Бу заман шакирдләре һансы мәсәләләр чатдырылмалыдыр? Үмүнијәтлә, бу мөвзуда мұәллим һәји билмәлидир? Бу мәсәләләрлә бағлы рус вә Азәрбајҗан дилиндә филологи вә педагожи әспектдә кениш материал, хејли әдәбијат вардыр.

Марксизм баниләри шифаһи халг әдәбијатының мејдана кәлмәси, чәмијјәтин тарихи илә әлагәси мәсәләләри илә дә марағланмыш, фолклору халгын әмәк фәалијјәтинин таркиби һиссәси, мәһави сәрвәти һесаби етмишләр.

Маркс «Демокрит натурал фәлсәфәси илә Еникур натурал фәлсәфәси арасында фәрг» адлы докторлуғ диссертасиясының киришиндә јунан мифолокијасының гәһрәманы Прометей образы һағгында гијмәтли фикир сөјләмиш, бу мәғрур гәһрәманы «... фәлсәфә тәғвининдә ән хејирхай, мүғәддәс әзабкеш» адландырымышдыр.

Енкелә илк мәтбу әсәриндә — «Вунперталдан мәктублар»да халг маһныларының алман демократиясының милли ифтихар елементи кими гијмәтләндирмишдыр. Демәли, Маркс вә Енкелә фолклорла һәлә кәнчлик илләриндән марағланмыш, өјрәнмиш, фикир сөјләмиш, гијмәт вермишләр. Сонрақы илләрдә дә онлар халг поетик јарадычылығы илә марағланмышлар. Бу фикри әсәсләндирмағ үчүн мүәллим ашағыдақы факты мәшғәлә үзвләринә чатдырмалыдыр: 50 јашлы Маркс рус дилини өјрәнмәје башларкән әдәбијат сияһысына халг маһны вә һағыллары мәчмүәләрини дә даһил етмишдыр (Русское народное поэтическое творчество, М., «Высшая школа», 1978, сәһ. 31).

К. Маркс вә Ф. Енкелә һәр шејдән әввәл, халг поетик јарадычылығының јүксәк идеја-бәдии кејфијјәтләрини севири вә гијмәтләндирдиләр. Халгын чохәсерлик коллектив јарадычылығы мәһсулу олан маһны, һағыл, аталар сөзләри вә с. әсасында халгын етик вә естетик бахышлары, дүнјәкөрүшү һағгында фи-

кир сөјләмәјини мүмкүн олмасы принципни гејд едән марксизм классикләри үчүн мүсбәт халг гәһрәманлары халга, Вәтәнә һәғиги вәтәндаш хидмәтинини, әмәксевәрлик, гәһрәманлығ вә һәјәтсевәрлијини чаһлы тәмсалы иди. Онлар фолклор гәһрәманларының јүксәк халг идеалларының даһијычылары сајырдылар. Бу идеаллар азадлығсевәрлик вә мүбариз чәсурлуғдан, ағыллы һәғигәтаһтармадан, зүлмә, јалана вә ифтираја гаршы ифрәтдән, амансыз мүбаризәдән ибарәтдир.

Фолклор әсәрләринини тәрбијәви чәһәтләри илә јанашы, ингиләби-тәблиғи әһәмијјәти дә Маркс вә Енкеләни диггәтиндән јайымамышдыр. Халгын гәлбиндән сүзүлән, бејилә гәлбин мәһсулу, әһмәткеш күтләләрини һиссини, дүјәуларының тәрчүманы олан маһныларда әмәк, әмәксевәрлик, торпаға мәһәббәт, кәләчәје инам, мүбаризәје чағырыш, гәһрәманлығларла долу тарихи кечмишә марағ вә азадлығ мотивләри хүсуси јер тутурду.

Марксизм баниләринини нәзәри иренини бир гиәми әдәбијатын, фолклорун хәлғилији илә бағлыдыр. Бу мәзмунда информасия чатдырылмасы партијалылығ, хәлғилик, новаторлуғ кими аһлајышларын өјрәдилмәсиндә башлыча рол ойнајыр.

Хәлғи әсәр һансы әсәрдир? Енкелә көрә, хәлғи әсәр халгын идеалларына әсәсләнән, бу идеаллары тәблиғ едән сәнәт ичисидир.

Халгын естетик тәләбләрини өдәјән, ону мүбаризәје сәсләјән, дүнјәкөрүшүнү әкс, бәшәри идејаларыны тәблиғ едән әсәрләр халгын әсәрләрдир. Булар халгын сәнәт вә естетик принципләринә үјгүн кәлир. Белә әсәрләрини јаранмасы үчүн илкин мәнбә вә гајнағ фолклордур, халгын өз јарадычылығыдыр.

К. Маркс вә Ф. Енкелә халг поезиясы нүмунәләриндә әдәби, мәһави вә естетик гүввә, бөјүк идеја-тәрбијәви тәсир көрүрдүләр. Бу әдәби-бәдии естетик мәзијјәтләре көрә фолклор әсәрләри јашајыр вә

јашајачағдыр. Енкелә бу фикри «Алман халг китабы» әсәриндә давам вә инкишаф етдирәрәк јазырдыки, булар кечмишини әбидәси дејил, һәм дә чаһлы әһәдир, идеја-тәрбијәви тәсирини вә поетик чазибә гүввәсини итирмәјән чаһлы әһәдир. Халг поезиясындақы мүбариз социал барышмазлыға јүксәк гијмәт верән Маркс вә Енкелә «халгын ингиләби маһны јарадычылығындан истифада едәрәк јени, пролетар фолклорунун јаранмасы» мәсәләсинә тохунур, јазычылары фолклор әһәпәләринә јаһынлашмаға, халг поезиясы принципләринә јијәләнмәје чағырырды.

Карл Маркс вә Фридрих Енкеләни фолклорла бағлы иренини өјрәдилмәси мәктәбләрини елми дүнјәкөрүшүнү формалашмасына, онларда мәнбәләрлә ишләмәк бачарығ вә вәрдишләрини инкишафына мүсбәт тәсир көстәрир.

Шакирдләр шифаһи халг әдәбијатының тарихи-идраки мәнбә кими әһәмијјәтини Маркс вә Енкелә ирени әсасында дәрк едир, фолклор әсәринини тәблиғи, тәрбијәви күчүнә ишанырлар. Онлар марксизм баниләринини фолклора даир фикирлә-

рини мәнимсәмәклә шифаһи әдәбијатын халгын коллектив јарадычылығы мәһсулу олдуғуну, онун тарихини вә психолокијасыны әкс етдирдијини, әдәбијат вә ичәсәнәт үчүн гајнағ кими әһәмијјәтли рол ойнадығыны өјрәтирләр.

Факултатив мәшғәләләр үзәрә семинарларла һазырлашаркән шакирдләрдә мәнбәләрлә мүстәғил иш вәрдишләри мөһкәмләндириллир, мүстәғил фикир сөјләмәк габилијјәти формалашыр. Шакирдләрини ситат сечмәк, фикирләри тезис шәклиндә гурмағ, охудуғларыны концептләшдирмәк, реферат тутмағ, бачарығ вә габилијјәтләри даһа да инкишаф етдирилләр.

Дәрсләрдә, факултатив јахуд дәрнәк мәшғәләләриндә шакирдләр марксизм баниләринини нәзәри ирениндән мүјјән мәсәләләри мәнимсәјир, фолклоршүнәслығ елминин методолокијасы үзәрә илкин биликләр газаныр, фолклорун тарихи-идраки, ингиләби—тәблиғи, әдәби-бәдии дәјәри һағгында даһа кениш мәлумат әлдә едир, ејин заманда К. Маркс вә Ф. Енкеләни нүмунәсиндә халг јарадычылығына марағ, мејл вә мәһәббәт руһунда тәрбијә олурурлар.

Методика вә иш тәҗрүбәси

СИНТАКТИК ТӘҖЛИЛ ФРАЗЕОЛОКИЗМЛӘР ҮЗӘРИНДӘ ИШИН ТӘШКИЛИ ВАСИТӘДӘРИНДӘН БИРИ КИМИ

Чимназ ӘЛИЈЕВА

Азәрбајҗан ЕТПЕИ-нин әмәкдашы

Фразеоложи ваһидләр үзәрә ишин нәзәри әсәсдә вә системли шәкилдә апарылмасы V снинфдән башланыр. Програмада бу мөвзүја верилмиш саатлар шакирдләре фразеоложи бирләшмәләр һағгында мүвафиг аһлајышлар вермәк мәғсәдини дашыјыр. Һәмни сәһәјә аид мәлуматларын даһа да дәғигләшдиримәси вә дүзкүн нәзәри әсәсләр үзәриндә гурулмасы, мүвафиг бачарығларын

формалашдырылмасы тәлимни сонрақы мәрһәләләриндә фразеолокија үзәрә апарылаң практик ишләрин сәмәрәлијиндә, оптимал тәшклиндә мүстәсия рол ойнајыр.

Фразеоложи бирләшмәләр үзәриндә ишин сәмәрәли тәшкили илә әлағәдар апарылмыш арашдырмаларын нәтичәләри көстәрир ки, белә бирләшмәләрини синтактик тәһлил пријомундан истифада илә мә-

нимсәдилмәси имканлары даһа кеңишдир. Нәмин имканлар башлыча олараг ашағыдакыларла бағлыдыр:

1) чүмлә үзвләринә көрә тәһлил-дә онларын ифадә васитәләринин әһәтә едилмәси илә;

2) кениш вә мүхтәсәр чүмләләрин тәһлили илә;

3) шәхсиз чүмләләр үзәриндә апарылан тәһлилә;

4) чүмлә үзвләри илә бағлы олмајан конструксияларын тәһлили илә;

5) мүрәккәб чүмләләрин тәһлили илә.

Көстәрилән имканлардан мәгсәдәүјгүн шәкилдә истифадә етмәк ики чәһәтдән фәјдалы олур: 1) шакирдләр фразеоложи бирләшмәләрә анд мә'лум биллик вә бачарылардан истифадә едир, беләликлә, мүвафиг синтактик ваһидләрин лингвистик хүсусијәтләрини әсәслы сурәтдә мәнимсәјирләр; 2) синтактик ваһидләрин тәһлили шәкилдәрин фразеоложи ваһидләрин синтактик функцијасыны дәриндән мәнимсәмәләринин тә'мин едир.

Мә'лумдур ки, фраземләрин семантик бүтөвлүјү онларын синтактик функцијасыны да мүјјән едир. Бу бирләшмәләр ваһид-парчаланмаз мә'на ифадә етдији үчүн мүјјән бир чүмлә үзвү вәзифәсиндә чыгыш едир. Мәсәлә, «Дөјүшләр Багдадын гулагынын дибиндә кедирди» чүмләсиндә гулагынын дибиндә фраземи Багдад сөзү илә әлагәјә кирәрәк јер зәрфлији вәзифәсиндә ишләнишидир.

Тәһлил заманы үзвләри фразеоложи бирләшмәләрә ифадә олунан чүмләләрдән истифадә шакирдләрин бөјүк марагына сәбәб олур.

Габагчыл фәни мүәллимләри VII синифдә чүмлә үзвләринин ифадә васитәләри һаггында даһа дәрин вә әтрафлы мә'лумат вермәк вә ејин заманда фразеоложи бирләшмәләрин синтактик хүсусијәтләрини өјрәтмәк мәгсәдилә ашағыдакы типли чүмләләр үзәриндә онларын мүшәһидәсини тәшкил едирләр. Мәсәлә:

1) «Сиздән ајылмајыр көнлүмүн гушу» (С. Вурғун).

2) «Бу күндән кәмиләри јахшы-јахшы хәлбирдән кечирин» (Ф. Ағажев).

3) «Һеч кәс сәнә көзүн үстә гашын вар демәјчәк» (М. Ибраһимов).

4) «Рүстәм дајы бу памбыгјығаң машина дөвә нальбәндә бахан кими бахыр» (М. Ибраһимов).

5) «Су дашымаг үчүн она әлдән дүшмүш бир јабы вермишидир» (И. С. Туркенева).

Бу чүмләләр үзәриндә апарылан синтактик тәһлил нәтичәсиндә шакирдләр әјани сурәтдә көрүрләр ки, чүмлә үзвләри фразеоложи бирләшмәләрә дә ифадә олуна билр.

Мә'лумдур ки, Азәрбајчан дилиндә фразеоложи бирләшмәләрин әксәријјәти фе'ли характер дашыыр. Буна көрә дә хәбәри фе'ли фразеоложи бирләшмәләрә ифадә олунан чүмләләр үзәриндә синтактик тәһлил апарылмасы фразеолокијанын практик јолла өјрәдилмәсиндә бөјүк рол ојнаыр.

Тәчрүбә көстәрир ки, шакирдләр сабит сөз бирләшмәләринин сәрһәдлин чох заман мүјјәнләширә билмирләр. Бунун гаршысыны әввәлчәдән алмаг мәгсәдилә илк вахтлар хәбәри ики компонентли фе'ли фразеоложи бирләшмәләрә ифадә олунан чүмләләр үзәриндә тәһлил апарылмасы тәчрүбәдә даһа јахшы нәтичә верир; белә һалда семантик вә синтактик чәһәтдән парчаланмајан белә «садә» фраземләри шакирдләр даһа тез мүјјәнләширирләр. Мәсәлә: 1) «Улдуз сә көз кәздири» (Ә. Мәмәдханлы). 2) Сөз ачма мәнә чох чалышыб, аз јемәјидән» (М. Ә. Сабири).

О да мә'лумдур ки, хәбәр вәзифәсиндә ишләнән сабит сөз бирләшмәләринин тәрәфләри арасына бә'зән мүхтәлиф сөзләр дахил ола билр. Белә чүмләләрин тәһлили проблемли ситуасиялардан истифадә етмәјә әлверишли имкан јарадыр; шакирдләри ахтарычылыға, мүстәһил вә фәал дүшүнмәјә тәһрик едир. Мәсәлә:

1) Јолда, издә галыбыр

Кечә-күндүз көзүмүз (Т. Елчин).

2) Вәлинин көзү дәјирманчыдан горхмушду (Азәрбајчан нағыллары).

3) Гәлбим јаман көврәлиб, Јаман долухсунмушам.

Јадыма јенә дә сән, Сән дүшүбсән бу ахшам (Вәлидә Һүсејнова).

4) Боздар деди: «Көйлүмә түлкү әти дүшмүшдү» (Азәрбајчан нағыллары).

5) Көзүмә һеч кәс дәјмир (И. Гасымов).

Мүхтәсәр вә кениш чүмләләрин тәдриси заманы тәркибиндә фразеоложи бирләшмәләр олан чүмләләр үзәриндә ишни апарылмасы нәтичәсиндә шакирдләрә бир даһа ајдын олур ки, «мүхтәсәр чүмләннин әләмәти онун јалныз ики сөздән ибарәт олмасы илә өлчүлдүр, ики үзвү әһәтә етмәси илә мүјјәнләшир» (Ә. Әфәндизадә, IV синифдә Азәрбајчан дили. Бақы, «Мәариф», 1973, сәһ. 62.)

Мәсәлә:

1) «Јолдаш Һәсәнзәдә илә јолдаш Нијазову бир-бириндән ајырмаг әти дырнагдан ајырмаг кими оларды» (Әфган).

2) «Саатын зәнки Һәсәнбаланын сағ гулагындан кириб сол гулагындан чыхды».

Азәрбајчан дилиндә шәхсиз чүмләләрин бир групу фе'ли фразеоложи бирләшмәләрин көмәји илә јараныр. Шакирдләри шәхсиз чүмләләр һаггында даһа мүкәммәл нәзәри билликләрә јијәләндирмәк вә фе'ли фразеоложи ваһидләрин синтактик хүсусијәтләриндән бири илә таныш етмәк мәгсәдилә ашағыдакы типли чүмләләр үзәриндә лингвистик експеримент апарылмасы пријомундан истифадә етмәк дә марағлы вә әһәмијәтлидир.

1) «Лиман рәнсинин сөзләриндән лејтенант бәрк горхду».

2) «Бу һадисәдән сонра сабит јаман әсәбиләшмиши».

3) «Бу мәнзәрәни көрән Ариф тәәччүбләнди».

4) «Рәһимбәј мәни севмир».

Мүәллим шакирдләри бу чүмләләрин хәбәрләрини фе'ли фразеоложи бирләшмәләрә әвәз етмәк үзәриндә дүшүндүрүр. Нәтичәдә тапшырыг тәхминән ашағыдакы кими јеринә јетирилр.

1) Лиман рәнсинин сөзләриндән лејтенантын үрәји голду (үрәји дүшдү, үрәји гырылыб ајағынын алтына дүшдү, үрәји хырп еләди, үрәји агзына кәлди, күркүнә бирә дүшдү). 2) Бу һадисәдән сонра сабитни ганы гаралмышды (бычаг вурсајдын ганы чыхмазды, диши бағырсағыны кәсирди). 3) Бу мәнзәрәни көрән Арифин агзы ачыла галды (маты-гуту гуруду, әл-ајағы јердән үзүлдү). 4) Рәһимбәјин мәни көрән көзү јохдур (зәһләси кедир, ачығы кәлир).

Синтактик тәһлил процесиндә мүәјјәнләширирилр ки, һәмни чүмләләр әввәлкиләрә синтактик синонимләрдир вә онларын мүбтәдасы јохдур—тәктәркибли чүмләләрдир.

Шәхсиз чүмләләрин тәһлили илә әлагәдар шакирдләр фраземләрин онлара мә'лум олмајан јејин бир хүсусијәти илә дә таныш олурлар. Өјрәнирләр ки, чүмләннин мүбтәдасы вәзифәсиндә ишләнән сөзләр вә сөз бирләшмәләри фразеолокизмләрә әлагәјә кирәрәк сабит сөз бирләшмәләринин тәркиб һиссәсинә чеврилр вә чүмләннин хәбәри олур; нәтичәдә чүттәркибли чүмлә шәхсиз чүмләјә чеврилр. Белә чүмләләрдәки сөзләр, адәтән, бир үздән ибарәт олур. Мәсәлә: 1) «Рәһимбәјин дишләри бағырсағыны кәсирди» (М. Һүсејни). 2) Анатолинин агзы ачыла галды (Ф. Ағажев). 3) Һеч Карлосун агзындан дүшмүрсән (М. Ибраһимов). 4) Лејтенантын күркүнә бирә дүшдү (Ф. Ағажев). 5) Палтарынын чындырындан чин һүркүр.

Илк вахтлар белә чүмләләрин тәһлили шакирдләри чәтенилик гаршысында гојур; проблем ситуасиясы јараныр. Јаранмыш проблеми һәлл етмәк вә чәтенилији арадан галдырмаг үчүн шакирдләр мүхтәлиф фикирләр ирәли сүрүр, мүбә-

һисә едирләр. Мүәллим фикирләри изләйир, шакирдләрини сәһв нәтичәләрә кәлдикләрини јәғни етдикдән сонра мүбәһисәјә гарышыр вә изаһ едир ки, булар бир үздән—хәбәр-дән ибарәт шәхсиз чүмләләрдир.

Шакирдләрдә мүәјјән вәрдишләр јарандыгдан сонра белә чүмләләрин тәһлили артыг проблемликдән чыхыр вә һеч бир чәтшилик јаратмыр.

Лакин синтаксис үзрә верилмиш биллик, бачарыг вә вәрдишләри мөһ-комләтмәк мәгсәдилә апарылан грамматик тәһлил процесиндә бир үзлү чүмләләрдән истифадә етмәк мәгсәдәүјүгүн дејил.

Орта мәктәбдә апардыгымыз мү-шаһидләр кәстәрир ки, тәркибиндә синоним фразеоложи бирләшмәләрин, јахуд фразеоложи бирләш-мә илә она эквивалент олан сөзүн јанашы ишләндији чүмләләр үз-риндә дә јери кәлдикчә тәһлил апармаг фәјдалы олур; бу, шакирд-ләрин лүгәт еһтијатыны зәккиш-ләширмәјә көмәк кәстәрир.

1) Вәтәнә јетмәкдир дәрдинә эләч, кимсәјә нә јалвар, нә дә ки әл ач (М. Күлкүн). 2) «Үрәјим дарыхыр, евдән өтрү бурнумун учу көјнәјир» (М. Ибраһимов). 3) «О чүр икид бир адамын һәбсә алыпдыгыны ешиндәндә матым-гутум гуруду, әл-јағым јердән үзүлдү» (М. Нүсәји). 4) «О бир адамын бостанына даш атмаз, бир адамын ајранына турш демәзди (Әфган). 5) «Таһир марагландыгы јерләри елә белә, хала хәтрин галмасын дејә кәстәрир Чәмилдән ишиди» (М. Нүсәји). 6) «Елә оғланлар таны-јырам ки, өз бачарыгыны кәстәрсә, һејрәтдән тамашачыларын ағызла-ры ачыла галар, көзләри кәлләсинә чыхар, түкләри биз-биз олар» (С. Гәдирзадә).

Бәдин әсәрләрдә фразеоложи бир-ләшмәләрдән бәзән елә истифадә олунур ки, онларын структурунда мәгсәдәүјүгүн дәјишикликләр мејда-на чыхыр; бу, јазычынын мүхтәлиф үслуби фигурлар јаратмаг усталы-гындан ирәли кәлир. Мәсәлән:

1) «Сән забит Рәсулову да океа-

12

на апарыб сусуз вә балыгсыз кәти-рәрсән» (Вагиф Нәсиб). 2) «Шушанын дашыны әтәјиниздән төкүн, бу ишдән әл чәкшн» (И. Әфәндијев). 3) «О, көјдә ахтардыгы белә фүрсәти өз барка-сында танышыды» (Ф. Агајев).

Тәчрүбә кәстәрир ки, синтактик тәһлил үчүн дидактик материал сә-чәркән бәзән мүәллимләр бу типли чүмләләрини чәтшилијини нәзәрә алараг онлары чүмлә тәһлили үчүн мәгбул һесаб етмирләр. Һалбуки белә чүмләләрини синтактик тәһлидә едилмәси шакирдләрини мәнтиги тә-фәккүрүңү, мүстәғил јарадычылыг габилитәтләрини инкишаф етди-рир, онларда дилә һәссас мүнәси-бәт тәрбијә едир.

Фразеоложи бирләшмәләр чүм-ләдә чүмлә үзвләри илә бағлы ол-мајан сөзләр—хитаб вә ара сөзләр, ара чүмләләр јериндә чыхыш едә билир. Синтактик тәһлил үчүн сечил-ән дидактик материалларда белә чүмләләр дә гаршыја чыха билир. Мәсәлән: 1) Еј сынан көнүлләр, сөн-ән арзулар! Думанлар, түстүләр чыхы чанымдан (С. Вургун). 2) «Кор-кор, көр-көр, сән үзүмә күлүб ајағымн алтыны еширсән» (М. Нүсәји). 3) «Әкәр буну бил-сәјди, ики дүңја бир олсајды, Абу-зәр тоја аддымыны да атмазды» (В. Нәсиб). 4) «Сурен, мән өлү, сән дири, бу ишләр белә кетмәт» (Мир Чәләл).

Белә чүмләләрини тәһлилиндә мү-әллимин ашағыдакы кими мүсәһи-бә апармасы мәгсәдәүјүгүндүр.

М—Ушаглар, биринчи чүмләдәки хитаблары кәстәрә биләрсинизми?

Ш.—Бу чүмләдә «еј сынан көнүл-ләр, сөнән арзулар» хитабдыр.

М.—Һәмин хитабларын ифадә васитәләри һаггында нә дејә бил-ләрсиниз?

Ш.—Булар сөз бирләшмәләри илә ифадә олунмушдур.

М.—Сиз онлары сабит, јохса сәр-бәст сөз бирләшмәләри һесаб едир-синиз?

Ш.—Булар мәчәзи мәналы са-

бит сөз бирләшмәләридир, јәһи фразеоложи бирләшмәләрдир.

М.—Бәли, ушаглар, хитаблар фразеоложи бирләшмәләрә дә ифадә олуна билир. Бу заман әсә-рини дили даһа дә зәккишләшир, об-разлылыг артыр, мәна гүввәтләшир.

Бу чүр мүсәһибәни ара сөзләр вә ара чүмләләрә дә әлағәдар тәш-кил етмәк олар.

Ара сөз вә ара чүмләләрини тәд-риснә заманы шакирдләрә изаһ еди-лир ки, ара сөз вә ара чүмләләр бәзән фразеоложи бирләшмәләрә дә ифадә олуна билир. Тәдгигат кәстәрир ки, бу мәлуматы шакирд-ләрә изаһ етмәк үчүн ара сөзләри онларын синонимләри илә әвәз ет-мәкдән ибарәт лингвистик експери-мент пријомундан истифадә даһа фәјдалыдыр. Мәсәлән: 1) «Бир сөз-лә, бу ишдә биз чох еһтијатлы ол-малыјыг» (хүләсә) 2) «Нә башыны-зы ағрыдым, бүтүн бу ишләр һеч дә асан олмады» (мүхтәсәр) 3) «Бу шәһәрин ишыгы кәләчәјини көр-мәк, ким билир, мәнә гисмәт ола-чагы?» (көрәсән)

Мәлумдур ки, Азәрбајҗан дили-дә фразеоложи бирләшмәләрини бир групу «грамматик чәһәтдән форма-лашмагла битмиш бир фикри бил-дирир вә... чүмләјә бәнзәјир» (Н. Бајрамов. Азәрбајҗан дили фра-зеолокијасынын әсаслары. Баки, «Маариф», 1978, сәһ.121). Белә чүм-

ләләр бәзән мүрәккәб чүмлә шәк-линдә дә формалаша билир. Бу чә-һәт, јәһи фразеоложи бирләшмәлә-рини мүрәккәб чүмлә гурулушунда олмасы тәлимдә долашылыгга, мүх-тәлиф категоријаларын гарышды-рылмасына сәбәб олур; синтактик тәһлил процесиндә чәтшилик төрә-дир. Буна көрә дә мүрәккәб чүмлә-нини тәдриси процесиндә бу мәсәләјә хүсуси диггәт јетирмәк, онлар ара-сындакы јахын вә фәргли чәһәтләр-ри шакирдләрә баша салмаг ла-зымдыр. Бу мәгсәдлә шакирдләрә ашағыдакы типли бир нечә чүмлә-ни синтактик тәһлил етмәји тап-шырмаг олар:

1) Ики көз истәјир ки, бу мәнзәрәјә тамаша еләсин. 2) Ағзы нәнди ки, бир сөзүмү ики еләсин. 3) Отаг-да јел вурур, јенкәләр ојнајыр. 4) Ачарам сандыгы, төкәрәм пәмбы-гы. 5) Дәли шејтан дејир ки, бил-дикләрини һамысыны буларла даныш. 6) Сән вурмадын, мән јы-хылмадым. 7) Рүстәм кишијә чыртма вурсаң, ганы чыхмаз.

Тәһлил апармаға башларкән ша-кирдләр проблемли вәзијәт гаршы-сында галырлар. Мүвәфиг мүсәһи-бәдән сонра онлар өјрәширләр ки, дилимиздәки бәзән фразеоложи бир-ләшмәләр гурулушунда көрә мүрәк-кәб чүмләјә бәнзәјир. Лакин белә чүмләләр үзвләринә парчаламајан ваһидләрдән ибарәт олур.

ФОНЕТИКАНЫН ТӘДРИСИНДӘ ФOLKЛOP HYMYHӘЛӘРИНДӘН ИСТИФАДӘЈӘ ДAИР

Елбәји МАГСУДОВ

Бабәк рајону, Көрмәчатаг кәнд мәктәбинин мүәллими

Мәктәб тәчрүбәси кәстәрир ки, шакирдләрин өз доғма дилләрини дәриндән билмәсиндә фолклор нү-мунәләриндән истифадә чох тәсир-ли вә әвәзедилмәз васитәдир. Буну нәзәрә алараг мән Азәрбајҗан ди-линин тәлиминдә фолклор нүмунә-

ләриндән дидактик материал кими истифадә етмәјә хүсуси диггәт је-тирирәм. Бу јазыда јалныз фонети-канын тәдриси илә әлағәдар фолк-лор материалларындан нечә исти-фадә етмәјим һаггында данышмағы гаршыма мәгсәд гојмушам.

13

Фонетиканын тәдрисн үчүн аҗрылмыш илк дәрс саатына мән даңшыг сәсләри вә онларын әмәлә кәлмәси һаггында әтрафлы киришлә башлајырам; даңшыг сәсләрини әмәлә кәлмәсиндә даңшыг үзвләриндән һәр бирини зәуриллији һаггында шакирдләрә мүүјјән мә'лумат верирәм. Соңра апардыгым мусәһибә нәтичәсиндә тәбиәт-дәки диқәр сәсләрлә даңшыг сәсләрини бир-бириндән фәргләндирир вә белә бир нәтичәјә кәлирик ки, инсан нитгиндә ишләнән сәсләр даңшыг сәсләридир.

Шакирдләрә билдирирәм ки, даңшыг үзвләриндән һәр бири аҗры-аҗры даңшыг сәсләрини дүзкүн тәләффүзүндә чох фәал иштирак едир. Буңу ашагыдакы тапмача үзәриндә изаһ етмәјә чалышырам.

Атаја дәјмәз,
Бабаја дәјәр,
Халаја дәјмәз,
Әмијә дәјәр.

Дәјәрә дәјмәз
Дәјмәзә дәјәр. — (Догаг).

Бу тапмачаларда биз [б] вә [м] сәсләрини догагларын фәал иштиракы илә тәләффүз едирик. Онларын әмәлә кәлмәсиндә алт догаг үст догагла бирләшәрәк мұхталиф кәркилликли манеә јарадыр. [б] сәсиндән фәргли олараг [м] сәси бурун бошлуғундан хари-чә чыхан сәс ахыны әсасында формалашыр. Биз тәркибиндә һәмни сәсләр олан баба, әми, дәјмәз сәсләрини тәләффүз едәркән догаглар бир-биринә тохунур. Елә буна көрә дә, бу тапмачанын чавабы «догаг»-дыр.

Мә'лум олдуғу үзрә, догаг самитләринин (п, б, м) иштирак етмәдији ашыг ше'рини лирик бир жанры вар ки, буңлара «догагдәјмәзләр» дејилр. Бу ше'р нөвүндә догаг самитләри ишләдилмир вә ше'ри оху-јаркән һеч бир сөздә догаглар бир-биринә тохунмур. Мәсәлән, Ашыг Әләскәрин «Чата-чат» догагдәјмәзиндә охујуруғ:

Җышда даглар ағ кејинәр, јаз—
гара,

Сағ дәстинлә ағ кағыза јаз гара.
Әсәр јелләр, гәһр ејләјәр јаз гара,
Дашар чајлар, кәләр дашлар
чата-чат.

Бу барәдә сифә мүүјјән мә'лумат вердикдән соңра јухары-дакы бәнди тахтада јазыб, шакирд-ләрә учадан охутдурурам. Онлар өз тәләффүзләри үзәриндә мұшаһидәләр апарыр вә бир даһа шаһиди олулар ки, доғрудан да, аҗры-аҗры даңшыг сәсләрини әмәлә кәлмәсиндә даңшыг үзвләриндән бәзиләрини даһа фәал иштиракы ачыг-ајдын һисс олунур. Даңшыг сәсләри вә онларын әмәлә кәлмәси һаггында мә'лумат вердикдән соңра ашагыдакы суаллар вә чалышмалар васитәсилә дәрсн јекунлашды-рырам:

1. Фонетика нәдир? 2. һансы сәсләрә даңшыг сәсләри дејилр? 3. Даңшыг үзвләри һансылардыр? 4. Даңшыг сәсләри нечә јараныр? вә с.

Евдә исе онлара ашагыдакы чалышма үзәриндә ишләмәји тапшы-рырам.

Чалышма. Верилмиш тапмачаларын чавабыны тапын. Тапмачадакы аҗры-аҗры сәсләрин әмәлә кәлмәсиндә һансы даңшыг үзвләрини даһа фәал иштирак етдијини мүүј-јәнләшдириң.

1. Отуз ики

Җылымчылы гошунуң

Бир ат сәркәрдәси вар. (Дишләр вә дил) (бах: Тапмачалар, «Елм» нәшријаты, Бақы, 1971, сәһ. 136).

2. Бир көрпү алтында ики јол.
(Бурун).

3. Бир табаг мәрзә,

Тәзәбәтәзә.

Јашдыр, гурумаз,

Нәмдир, чүрүмәз. (Дил).

Шакирдләр евдә тапмачадакы аҗры-аҗры сәсләрин әмәлә кәлмәсиндә һансы даңшыг үзвүнүн даһа фәал иштирак етдијини мүүј-јәнләшдирир вә тапырлар ки, биринчи тапмачанын чавабы дишләр вә дил, икинчи тапмачанын чавабы бурун, үчүнчүнүн чавабы исе дилдир.

Саит вә самит сәсләрин тәдрисиндә дә фольклор нүмунәләриндән истифада едирәм. Мәсәлән, саитләрин тәдрисиндә халг нүмунәләри әсасында тәртиб етдијим ашагыдакы чалышманы шакирдләр хусуси ма-рағ вә һәвәслә јеринә јетирирләр.

Чалышма. Одун, өкүз сөзүндә Самитләри атын сиз,
Јердә галан сәсләрин
Нөвләрини тапын сиз.

Әлбәттә, белә чалышмалары нәср-лә дә јазмаг олар. Лакин онлары фольклор нүмунәләринә ујғун бир тәрзә нәзм формасында шакирд-ләрә чатдырдыгда узун мүддәт јадда галыр вә дәрсә ширилилик кә-тирир, марағлы олу. Чалышманы јеринә јетирән шакирд чох асанлыг-ла тапыр ки, о, у, ө, ү саитләри до-дагланан сәсләридир. Шакирдләрдән һансы сәсләрин догагланан саит олдуғуну сорушдыгда онлар һәмни бәнди тез јадларына салыр вә до-дагланан саитләри садалајырлар.

Саитләрин тәдрисн илә әлагәдар чалышмаларда да фольклор нүмунә-ләриндән истифадајә диггәт јетири-рәм. Бу мәгсәдлә шакирдләри аша-гыдакы типли чалышмалар үзәрин-дә ишләдирам.

Чалышма 1. П, с, к, ф, т, ч кар са-митләрини гаршылыгы олан чиң-килттили самитләри тапын вә һәмни сәсләрлә башлајан аталар сөзләри тәртиб едиб нүмунәдәки кими гоша-гоша јазын.

Нүмунә: Чох иш көр, аз даңшың.

Чаһил сәрвәт јыгар, агил һикмәт.

Чалышма 2. Верилмиш лајлә вә аталар сөзүң охујун. Гара һәрф-ләрлә верилмиш сөзләри мә'нача бир-бириндән фәргләндириң сәслә-ри көстәрин.

Лајлә дедем јатынча,
Көзләрем ај батынча.
Чаным чәзана кәлдн
Сән һасилә чатынча.

Қасыбың сөзү,
Сөјүдүн көзү.

Чалышма 3. Верилмиш јанылт-мачлары көчүрүб, чиңкилттили са-митләрин алтында хәтт чәкин. Соң-

ра онларын кар гаршылыгыны та-пыб дејин.

1. Боз атын боз торбасын бош ас
башыннан, апар, ислат кәтир, јаш
ас башыннан.

2. Базарда нә учуз? Миң учуз,
дүз учуз, күңчүт учуз.

Чалышма 4. Верилмиш нәсиһәт-ләри көчүрүн. Кар самитләрин ал-тында бир, чиңкилттили самитлә-рин алтында исе ики дүз хәтт чә-кин.

1. Агыл вә камал дөвләтдән јүк-сәкдир. 2. Һәмишә јахшыларла јол-дәш ол. 3. Һәр иши вахтында көр. 4. Раһатлыг зәһмәтдәдир.

IV сифин дәрселинә шакирд-ләрә әлифбадан практик олараг истифада бачарыгынын ашыланмасы үчүн кифәјәт гәдәр чалышма вар-дыр. Лакин әлифба мөвзусу илә әлагәдар фольклор нүмунәләриндән истифада едилмиш бир чалышма белә јохдур. Умумијјәтлә, IV сифин «Азәрбајҗан дили» дәрселини-дә фонетика бәһсиндәки 113 чалыш-ма, әләвә тапырыг вә мұшаһидә материалларындан чәми икисиндә (чалышма 166, 192) фольклор нүму-нәләриндән истифада едилмишдир. Бу исе, бизчә, чох аздыр.

Әлифбанын тәдрисн заманы ата-лар сөзләриндән, тапмачалардан, нағыллардан, нәғмәләрдән, бајаты-лардан вә с. истифада имканлары кеңшидир. Мәсәлән, јени дәрсн јекунлашдырдыгдан соңра шакирдлә-рә өзүмүн тәртиб етдијим белә бир тапмача сөјләјирәм:

Бир гошун гардашын икисн хыр-
да,

Дөјүшдә ирәли чыхмазлар,

Ја ортада кизләнәрләр, ја ахыр-
да.

Илк аиларда шакирдләр тапма-чаја чаваб тапмагда чәтинлик чә-кирләр. Бу заман билдирирәм ки, тапмачанын чавабы букүңкү дәрсн-миңә аилдир. Шакирдләр тапмача-лар һаггында әдәбијјатдан алдыг-лары мә'лумата әсәсән һәмни тап-мачанын чавабынын «ғ» вә «ы» һәрфләри олдуғуну сөјләјирләр.

Онларын чавабынын дүзкүн олудолмадыгыны жохламаг үчүн сифо белә бир суал верирәм:

— Тапдыгыныз чавабын һансы эләмәти үстүертүлү шәкилдә тапмачада верилмишидир?

Шакирдләр нәтичә чыхарырлар: «Бир гошун гардаш» ифадәсиндә Азәрбајчан әлифбасындакы һәрфләр нәзәрдә тутулур. Бурада «ғ» вә «ы» һәрфләри кичик гардашлардыр. Онлар сөзүн әввалиндә ишләпмәдикләриннә көрә һәмишә кичик јазылырлар вә сөзүн аичаг ортасында вә ахырында ишләнирләр.

Сонра тәртиб етдијим ашагыдакы тапмачалар үзәриндә иш апарырам:

Мән олмасам, Ај олмаз,
Баһар олмаз, јаз олмаз.
Һәр јыгнагда башдајам,
Мәнсинз дүјја гурулмаз. (А һәрфи).

«Ел»дән әввәл кәлирәм,
Көлдә әввәл кәлирәм.

Көлкәликдә ортада,

Күндә әввәл кәлирәм. (К һәрфи).

Шакирдләр тапырлар ки, ај, баһар, јаз, дүјја сөзләри а һәрфинин иштиракы илә әмәлә кәлиб; әкәр һәмин һәрф олмаса, бу сөзләр, доғрудан да, һеч бир мәна билдирмәз. Тапмачадакы «Һәр јыгнагда башдајам» мисрасыны исе шакирдләр асанлыгла белә изаһ едирләр: а һәрфи илкин һәрфдир, алларын, фамилијаларын, дүгәтләрин вә с. тәртибиндә бу һәрфлә башланан сөзләр биринчи јазылыр.

Бу нөв тапмачалар әлифбанын тәдриси заманы шакирдләри дүшүндүрүр, онлары ахтармаға, әлифбаны сирасы илә әзбәр өјрәнмәјә һәвәсләндирир.

«Сичан вә пишик», «Чөлү дагыт», «Әл үстә кимин әли», «Тап көрәк» вә с. ушаг ојуналарында апарычыны, дашын һансы әлдә олмасыны вә ја ојуна илк дәфә һансы дәстәнин башлајачагыны тапмаг үчүн ушаглар мұхтәлиф фолклор нүмунәләриндән — мөвсүм вә мәрәсим нәғмәләриндән, ушаг нәғмәләриндән вә лирик маһнылардан, санамаалардан кениш

сурәтдә истифадә едирләр. Марағлыдыр ки, нәғмәләр һечалара ајрылараг дејилер. Нәғмәнин ахырышчы һечасы кимдә вә ја нәдә гуртарарса, демәк, ушаглар онлара ләзим олаң адамы, апарычыны вә јахуд әшјаны мұәјјәлләшдирирләр. Мәсәләң, апарычы «Бәнөвшә» ојунунда һансы дәстәнин илк дәфә ојуна башлајачагыны тапмаг үчүн «Думаң» мөвсүм нәғмәсини һечалара ајырараг охујур:

Ду-ман, гач, гач, гач,
Пәрдә-ни ач, ач, ач.
Сә-ни га-ја-дан а-са-рам,
Бу-ду-на дам-ға ба-са-рам.

Башға бир нүмунә:
Ә-кил-бә-кил гуш и-ди,
А-ға-ча гоимуш и-ди.
Кетдим о-ну тут-ма-ға,
О мә-ни тут-муш и-ди...

Һәр ики бәндә ахырышчы һечалар (-рам,-ди) кимдә вә ја һансы дәстәдә гуртарырса, о шәхс апарычы тәјин олунур, јахуд о дәстә ојуна биринчи олараг башламалы олур.

«Һеча» мөвзусунун өјрәнилмәси илә әлағәдар бу кими әјләнчәли дидактик материаллар үзәриндә иш апардыгдан сонра шакирдләр дәрәликдәки «Тәләффүз заманы сөзләрин асанлыгла бөлүнә билән һиссәләриннә һеча дејилер» тәрифини шүүрәү шәкилдә чоҳ асанлыгла мөһимсәјирләр.

Шакирдләрә ев тапышырығы олараг билдикләри бу чүр нәғмәләри, санамаалары һечалара ајырараг јазмағы тапышырам. Онлар бу ишә чоҳ һәвәслә киришир вә чалышманын ичрасында һеч бир чәттилик чәкмирләр.

Әлбәттә, бүтүн бу кими чалышмалардан истифадә јалпыз о заман сәмәрәли ола биләр ки, мұәллим онлары дәрәликдә верилмиш үмүми чалышмалар системин илә узлашдырымыш олсун. Мән һәмни чалышмалардан мәнз бу дидактик тәләби көзләмәклә истифадә едирәм.

ФЕ'ЛИ СИФӘТИН ТӘДРИСИНДӘ ШАКИРДЛӘРИН ФИКРИ ФӘАЛЛЫҒЫНЫ ИНКИШАФ ЕТДИРМӘЛИН БӘ'ЗИ МӘСӘЛӘЛӘРИ

Һашым ГАФАРОВ

Азәрбајчан ЕТПЕИ-нин елми ишчиси

Азәрбајчан дили дәрсләриндә шакирдләрин фәаллығыны вә мұс-тәғиллијини инкишаф етдирмәкдә суалларын гојлушу вә онлардан дәрә просесиндә сәмәрәли истифадә мұһүм әһәмийјәт кәсб едир. Бу бахымдан «Фе'ли сифәт» мөвзусу кениш имканлара маликдир. Апарымыш мұшаһидәләр көстәрир ки, габагчыл мұәллимләр бу имканлардан бачарыгла истифадә едирләр. Беләләриндән бири Бақыдакы 18 нөмрәли мәктәбин мұәллими Нәчибә Мәммәдовадыр. О, VI синифдә «Фе'ли сифәт» мөвзусуну тәдрис едәркән мұвафиг суаллар әсасында ашагыдакы кими мұсаһибә апарыр:

М.—Ушаглар, кечмиш, индики вә кәлчәк заман фе'лләри шәхсә көрә дәјиширми?

Ш.—Бәли, онлар шәхсә көрә дәјишир.

М.—Бәс буну фе'ли сифәтләрә да аид етмәк олармы?

Ш.—Хәјр. Фе'ли сифәтләр шәхсә көрә дәјишмир.

М.—Нә үчүн фе'ли сифәт фе'лин хүсуси формасы адланыр?

Ш.—Она көрә ки, о һәм сифәтин әләмәтләрини, һәм дә фе'лин хүсусијәтләрини дашыјыр, аичаг шәхсә көрә дәјишмир. Буну көрә дә фе'лин хүсуси формасы адланыр.

М.—Гаршыја белә бир суал чыхыр: фе'ли сифәт һәм сифәтин, һәм дә фе'лин хүсусијәтләрини дашыјырса, бәс нә үчүн биз ону сифәт дејил, фе'л һесаб едирик?

Бу суалла әлағәдар шакирдләрин диггәти конкрет нүмунәләрин тәһлили әсасында ашагыдакыларә јөнәлдилер: а) фе'ли сифәт фе'лдән әмәлә кәлир; б) фе'лләр кими гошудугу сөзләри идәрә едир; в) фе'лләр кими заман билдирир, тәсирли вә тәсирсиз, тәсдиг вә инкар да ола билер.

Бу чүр апарылан иш нәнки ша-

кирдләрдә грамматик һадисәләрә һәссас мұнасибәт тәрбијә едир, һәм дә онлары дүшүнмәјә, мұгајисәләр апармаға, мұстәғил нәтичә чыхармаға тәһрик едир.

«Фе'ли сифәт» мөвзусунун тәдрисиндә шакирдләрин фикри фәаллығыны, јарадычылыг габиллијәтини инкишаф етдирмәкдә әјәнликдән истифадәнин дә ролу бөјүкдүр.

Нәчибә мұәллимә һәмин мөвзуну кечәркән синифдә «Гызыл пајыз» шәклини нүмајиш етдирир. Шәкилдә мејвә бағы тәсвир олунуб; мејвә јығымында ушаглар колхозчуларә көмәк едирләр. Мұәллим шакирдләрә шәкил әсасында «сифәт + исим» бирләшмәләри гуруб сөјләмәји тәклиф едир. Онлар ғырмызы алма, сары алма, сары јарпаг, ширин алма, дадлы мејвә, чалышган ушаглар, зәһмәткеш колхозчулар, бәл мәһсул вә с. кими бирләшмәләри мисал сөјләјирләр.

Нүмунәләрин дүзкүнлүјү синфин иштиракы илә «тәсдиг едилдикдән» сонра мұәллим белә бир мұсаһибә кечирир:

— Сифәт нә билдирир?

— Сифәт әшјанын әләмәтини, дадыны, рәнкини вә с. билдирир.

— Бәс ола биләрми ки, бу вә ја дикәр сөз әшјанын һәрәкәтлә бағлы әләмәтини билдирсин? Әкәр синз бунун доғрулуғуну гәбул едирсинизсә, онда фикриниз мұвафиг нүмунәләрә изаһ етмәјә чалышын.

Шакирдләр фикирләширләр. Мұәллим онлары чаваб вермәјә тәләсдирир. Јаранмыш проблемли вәзијәти һәлл етмәклә әлағәдар бә'зи шакирдләр нүмунәләр сөјләјирләр. Мәсәләң: гызармыш алма, саралмыш јарпаг, ишләјән колхозчулар, топланмыш мәһсул, јығдыглары мејвәләр, јетишмиш мејвә, көрдүкләри иш, чалышган ушаглар вә с.

— Сөйлөдүгүндүз нүмунэлөрдөкү бирлешмөлөрдүн биринчи тарафни хансы нитг хиссәсинә анддир?

— Фе'лә. Анчаг бу сөзләр әшјанын һәрәкәтлә баглы әләмәтнин билдирир вә сифәтнин суалларына чаваб верир.

— Демәли, һәмнин сөзләр ики нитг хиссәсинин—һәм сифәтнин, һәм дә фе'лин хусусијәтләрини дашыыр.

Бунун ардынча конкрет мисалларын тәһлилинә башланылыр. Фе'ли сифәтләрдә фе'лик хусусијәти арашдырыларкән шакирдләр мүәјјәнләшдирирләр ки, көстәрдикләри нүмунэләрдә бирлешмөлөрини биринчи тарафинин (гызармыш, саралмыш вә с.) заман ифадә етмәси, тә'сирли вә тә'сирсиз ола билмәси, инкарлыг гәбул етмәси һәмнин сөзләрини фе'л категоријасына анд олдуғуну сөйләмәјә әсас верир.

Мүәллим әдә едилмиш нәтичәни ашағыдакы шәкилдә үмүмиләшдирир:

— Ушаглар, сиз көрүрсүңүз ки, фе'ли сифәтләр заман ифадә едә билир. Бу бахымдан фе'ли сифәтнин бә'ән шәкилчиләри фе'л формаларынын шәкилчиләри илә омонимлик тәшкил едир. Белә ки, -мыш фе'ли сифәт шәкилчиси фе'лин хәбәр формасынын нәгли кечмиш заман шәкилчиси илә; -ачаг фе'ли сифәт шәкилчиси фе'лин кәләчәк заман шәкилчиси илә; -малы фе'ли сифәт шәкилчиси (кәләчәк заман билдирир) фе'лин вачиб формасынын шәкилчиси илә; -асы фе'ли сифәт шәкилчиси (бу да кәләчәк заман билдирир) фе'лин лазым формасынын шәкилчиси илә грамматик омонимлик јарадыр.

Мәктәб тәчрүбәси көстәрир ки, бу кими шәкилчиләрини омонимлик характери үзәриндә хусуси тәһлил апарылмадыгда шакирдләр фе'ли сифәтләрини фәргли хусусијәтләрини дәрк едә билмир, ајры-ајры грамматик категоријалары бир-биринә гарышдырырлар. Мәсәлән; Мән охумушам, охунмуш мәгалә, Әнвәр охујурмуш—бирләшмә вә чүмләләриндәкәи охумушам, охун-

18

муш, охујурмуш сөзләриндә ишләниш -мыш шәкилчиси вә хиссәчиләрини шакирдләр јалныз фе'лин нәгли кечмиш заманынын формал әләмәти адландырырлар. Һалбуки о, биринчи сөздә фе'лин нәгли кечмиш заманынын шәкилчиси (сөздәјишдиричи), икинчидә индики заман фе'ли сифәт шәкилчиси (сөздүзәлдичи), үчүнчүдә исә хиссәчиләрдир. Тәчрүбә көстәрир ки, бу типли шәкилчиләрини маһијәтини шакирдләрә ајдын шәкилдә баша салмаг үчүн шәкилчиләри чүмлә ичәриндә ишләтмәк вә грамматик тәһлил вәситәсилә мүгајисәләр апармаг лазымдыр. Бу чәһәтдән бир сыра габагчыл фәни мүәллимләринин, о чүмләдән Бақыдакы 18 нөмрәли мәктәбин мүәллими Солмаз Әлилин дә иш тәчрүбәси тәгдирәләјигдир.

Солмаз мүәллимә һәмнин мәгсәдлә ашағыдакы кими чүмләләр јаздырыр вә гејд етдијимиз грамматик омонимләр үзәриндә шакирдләри мүшаһидәсини тәшкил едир:

1. Дил ејни заманда шәхсијәтнин габилијәт вә ганагач дәрәчәсини билдирән бир мәһәк дашыдыр (М. Ибраһимов). 2. Иш-ишдән кечәндән сонра сәһвини ганагач (С. Вәлијев). 3. Биз онларча кәләчәк нәслин сәадәти үчүн ишләјирик. 4. Гулдурларла вурушандаг бир ај сонра һүммәтјар доланачаг үчүн Бақыја кәлди (С. Вәлијев). 5. Саһәдә һәлә јығылачаг мәнсулумуз болдур (Ә. Вәлијев). 6. Туршусу минерал сују республикамызын ән ичмәли суларындан биридир. 7. Атамын сәнә демәли сөзү вар. 8. Ады күлмәли олса да, өзү ләззәтли иди (Ә. Әһмәдова). 9. Мән јарышда фәхри јерләрдән бирини тутмалыјам. 10. Охујан бүлбүлдүр, динләјән газдыр (С. Вурғун). 11. Јатан ушагларын күл чәһрәләринә бахмагдан дојмаг билмирдим. 12. Биз бу күнләрдә Пиргулу рәсәдханасына экскурсијаја кәләчәјик. 13. Гаршыда көрүләси ишләримиз чохдур.

Верилмиш нүмунәләрдән көрүндүју кими, -ан, -ачаг, -малы, -асы

шәкилчиләринин функцијалары мүхтәлифдир. Белә ки, формал чәһәтдән охшар олан сөзләр, мүвафиг олараг—јығылачаг, көрүләси, јатан сөзләри фе'ли сифәт; ганагач, доланачаг, охујан, динләјән сөзләри исим; ичмәли, кәләчәк сөзләри сифәт; демәли, күлмәли сөзләри зәрф; ганагач, тутмалыјам, кәдәсијик сөзләри исә фе'л вәзифәсиндә чыхыш етмишдир.

Габагчыл мүәллимләр, о чүмләдән Н. Мәммәдова, С. Әлили јени програмын тәләбина ујғун олараг фе'ли сифәтләрини субстантивләшмәсинин мәнимсәдиләсинә хусуси диггәт јетирирләр. Бу мәгсәдлә онлар конкрет дил фактларынын тәһлили әсасында шакирдләрә өјрәдирләр ки, фе'ли сифәтләр фе'лә мәхсус хусусијәтләрини итириб исмә мәхсус әләмәтләр гәбул едирләр.* Мәсәлән:

* Гејд. Мә'лум олдуғу үзрә, фе'ли сифәтләр субстантивләшдигдә фе'лә мәхсус заман, цов тә'сирлик, инкарлыг хусусијәтләрини итириб, исмә мәхсус әләмәтләр гәбул едир. Фе'ли сифәтләр субстантивләшдигдә фе'лә мәхсус инкарлыг хусусијәтини бә'ән итирмәјә дә биләр. Мәсәлән: Көрмәдикләрини данышма. Јетишмәмишләри дәрмә. Билмәдикләрим билдикләримдән чохдур вә с.

Х СИНИФДӘ Н. ЧАВИДИН «СӘЈАВУШ» ӘСӘРИНИН ТӘДРИСИ ҺАГГЫНДА

Гүдрәт БӘХТИЈАРОВ

Зәнкилан рајону, Киләтаг кәнд мәктәбинин мүәллими

Азәрбајчан КП МК-нын классикләримиз дәриндән өјрәнмәк, онларын јарадычылығыны кениш јажмаг һаггындакы мәшһур гәрарлары әдәбијатымыза партија гәјгысынын бөјүк тәзаһүрүдүр.

Бу бахымдан Х синифдә Һүсәјн Чавидин «Сәјавуш» әсәринин програма салынмасы дүзкүндүр, мәгсәдә мүвафигдир. Белә ки, профессор Гулу Хәлилов демшкән, «...милли

1. Охујанлара мүкафат верилди. 2. Охујанлары тамашачылар алгышладылар. 3. Рәгс едәнләрдән үчү фестивалын лауреаты олду. 4. Алынмышлары јербәјер етди. 5. Көрдүкләриндән мүтәәссир олду. 6. Дедикләринә һеч бир е'тиразым јохдур вә с. кими нүмунәләрдәкәи фе'ли сифәтләри (охујанлара, охујанлары, рәгс едәнләрдән, алынмышлары, көрдүкләриндән, дедикләриндән) тәһлил етдирәрәк шакирдләрини өзләринә нәтичә чыхартдырырлар ки, булар исмә мәхсус һал, чәм, мән-субијәт шәкилчиләри гәбул етдикләри үчүн субстантивләшмишдир. Даһа сонра онлар өјрәнирләр ки, (ејни мисаллар үзәриндә) фе'ли сифәтләрини субстантивләшмәси, һәм дә онун синтактик функцијасынын дәјишмәсинә сәбәб олур. Белә ки, фе'ли сифәтләр субстантивләшдигдә чүмләннин тәјини дејил, мүбтәдасы, тамамлығы вә хәбәри вәзифәсиндә чыхыш едир.

Фе'ли сифәтләрини тәдриси илә әлағәдар габагчыл мүәллимләрнин иш тәчрүбәси көстәрди ки, ишин бу ардычылыгыга апарылмасы шакирдләрини фикри фәаллығыны инкишаф етдирмәклә јанашы, һәм дә онларын мәнтиги тәфәккүрләринин инкишафына мүсбәт тә'сир көстәрир.

мәһдудлуғ иә олдуғуну билмәјән, исан хәјальнын әнкиликләрини даһа да кенишләндирән, зәнкинләшдирән мүтәфәккир бахышы, реалист дүшүнчәли, һәјат һәнгәтли, романтик учушлу» Чавид сәнәтинин өјрәнмәкдән өтрү бу әсәр сәчијәвидир.

Х синифин әдәбијат дәрәкликләриндә бу әсәр һаггында материаллар олмадығы үчүн, мән бу саһәдә

2*

19

өз иш тэчрүбөмдөн бэ'зи гөйдлөр
вермэји гаршыма мэгсэд гојмушам.

Мэним дэрс дедијим X синиф-
дэ 19 шакирд пар вэ ичэрисиндэ
«Сэјавуш» фачиэси олан чэми ики
китаб элдэ едэ билмишдик. Она кө-
рэ дэ эсэрин коллектив охусуну
тэшикл етмэји гэрара алдым. Мэк-
тэбимиздэ дэрслэр бирнөвбэли ол-
дугу үчүн һар күн бир саат дэрсдэн
сонра бэ эсэрин охусу илэ машғул
олуб ону үч күнэ баша чатдырдыг.
Лазымн ситатлар сечиб эзбэрлэмэ-
ји шакирдлэрэ тапшырдым. Эсэрин
тэһлилинэ башламаздан эввэл ки-
риш сөһбэтиндэ шакирдлэрин јады-
на суал-чавабла VIII синифдэ оху-
дуглары Фирдовсинин «Шаһнамэ»
эсэринин гыса мазмунуну вэ «Рүс-
тэм вэ Сөһраб» дастаныны салдым.
Хатырлатдым ки, «Шаһнамэ»нин I
һиссэсиндэ Иранын тарихи эфсанэ-
лэриндэн бэһс едилдијини өјрөн-
мишдик. Һэмин эфсанэлэрдэн бири
дэ бу иди ки, Иран шаһы Кејкаву-
сун чаван арвады Сүдабэ өз огул-
лугу Сэјавуша шэр атмышды вэ Сэ-
јавуш онун һилэсиндэн јаха гур-
тармаг үчүн дајысы Эфрасијабын
јанына кетмишиди.

Хошбэхтликдэн шакирдлэр «Сэ-
јавушун дастаны» филминэ дэ бах-
мышдылар. Бунлар имкан верди
ки, эсэрин мөвзусунун «Шаһнамэ»-
дэн иттибас едилдијини ушаглар
анласынар.

Шакирдлэр мэним көмэјимлэ
эсэрин мазмунуна аид план тэртиб
етдилэр вэ һэмин план асасында
нөвбэти дэрсдэ беш нэфэр шакирд
мазмуну данышды. План тэхминэи
белэ иди:

1. Сэјавушун ушаглыг вэ кэнчлик
иллэри, Рүстэмдэн тэрбијэ алмасы.

2. Сараја илк кэлишиндэ Сэјавушун
дөһшөтли һадисэлэрлэ үзлөшмэси.

3. Сэјавушла Рүстэмин Туранла Иран
сөрһөдиндэ баш верэн иттишашы Јатыр-
малары, кэндиллэрин агыр вэзијјати
илэ таныш олмалары.

4. Рүстэмин Забилистана, Сэјавушун
Турана—дајысы Эфрасијабын јанына
кетмэси.

5. Сэјавушун Эфрасијабын гызы Фи-
рэнкизлэ ишпаллаимасы вэ Фирэнкизин
эмисс Кэршиивэзин тахт-тача көрө Сэја-
вуша дүшмөн нэсилмэси.

20

6. Сэјавушун фитнэлэрин гурбаны
олмасы.

Эсэрин мазмунунун мэнимсэдил-
мэси үзэриндэки иш баша чатды-
рыландан сонра тэһлилэ һазыр-
лашмаг үчүн шакирдлэрэ ашағы-
дакы суаллары тэгдим етдим:

1. Эсэрин мөвзусу һансы дөврдэн,
һансы өлкөлэрин һајатындан көтүрүл-
мүш вэ кимин эсэриндэн иттибас еди-
мишиди?

2. Сэјавуш кимди? Эсэр боју онун
һэрәкәт вэ характерини илэлэјин, дост
вэ дүшмөлэрини ајдылашдырын.

3. Сэјавушун һајат идеалы нэ иди
вэ адамлара мүнәсибэти нечөди?

4. Сэјавуша хас олан сөчијјөви чө-
һөтлэр һансыларды?

5. Һадисэлэрин иккишаф хөттини,
драматик мүнәгишөөнин сөбөлэрини де-
јэ билэринизми?

6. Сэјавушун дост вэ дүшмөлэрини
сөчијјөлдөдиријө чалышын.

7. Нэ үчүн бу эсэр фачиэ адланар?

8. Драматургун типлэрэ мүнәсибэ-
тини ајдылашдырын.

9. Эсэрин бу күн үчүн нэ кими тәр-
бијөви эһәмијјәти вар?

Тэһлил заманы шакирдлэр көстө-
ридилэр ки, Н. Чавид бу эсэрин
мөвзусуну Иранын бөјүк шаһри
Фирдовсинин «Шаһнамэ» эсэриндэн
«Сэјавуш» дастаны мотивлэри аса-
сында јазмышдыр. Фачиэдэ эфсанэ-
ви Иран шаһы Кејкавусла Туран
һөкмдары Эфрасијабын сарајла-
рында баш верэн һадисэлэр бэдин
шөкилдэ тэсвир едилер.

Эсэрин адындан да мө'лум олдугу
кимин, онун мэркэзи сурәти Кејкаву-
сун оғлу Сэјавушдур. Ушаглыгыны
эмәкчи кэндилер арасында кечи-
рэн Сэјавуш мәшһур эфсанэви гөһ-
рәман Рүстэмдэн тэрбијэ алмыш,
кэндин көзөл тэбиәтинэ, кэндиллэ-
рин садэ вэ нөчиб мэзијјәтлэринэ
үрөклэн вурулмушдур. Эсэрин би-
ринчи пәрдэсиндэ о өзү бу барөдө
дејир:

Чочуглугдан бэри алышдым көјэ,
Зал оғлу Рүстэмдэн алдым
тэрбијэ.
Дагларда јашадым, чејран
овладым...

Шакирдлэрин диггетини садэ
адамлар арасында бөјүмүш Сэјаву-
шун гөлбинин дэ, дүшүнчөлэри-
нин дэ пак олмасына, онун сарајла-

рын ејбәчэр дахили гурулушуна,
ијрәнчлијинэ илк дөфә сараја гө-
дөм гојдуғу күн бәлдэ олмасына
чөлб едирәм. Илк дөфә о, сарај
лишхидмәтинин бир чарифини
намусуну тапдаламаг итәдијини
көрүр вэ дејир:

Һеч јалап дејилмиш анамын сөзү,
Башга имиш сарајларын ич үзү.

Рәдд едилэн Сүдабэ Сэјавуша
бөһтан атыр. Өлүм тәһлүкәси гар-
шысында Сүдабэ Сэјавушу севдијини
е'тираф едир. Бурада шакирд-
лэрин иштиракы илэ ајдылаш-
дырдым ки, атасы јашында Кејка-
вуса зорла арвад едилмиш кәнч вэ
көзөл Сүдабэнин Сэјавуша мөһөб-
бәт јетирмәсини эхлагсызлыг кими
гијмәтлөндирмәк дүз олмаз. Ахы,
онун бир лисан кими севмөјө һаггы
вардыр. Лакин Сүдабэнин иштигам
еһтирасы илэ јашамасы, Сэјавуш-
дан гисас алмасы онун гәддарлы-
гынын вэ амансызлыгынын нәтичә-
сидир. О өз мәнәви эсарәтнини
иштигамыны күнаһсыз Сэјавушдан
алмаға чалышыр.

Эсэрин 2-чи пәрдэсиндэ бәдбәхт
вэ һүгүгсуз кэндиллэрин миш бир
мәшөггөтлө гамчы алтында гала тик-
мәлэри тэсвир едилер. Онлар ша-
һың дөһшөтлн зүлмүндэн шикајәт-
ләннрлэр. Сәрһәд кәндлэрини ди-
кәр тәрәфдән сәрхош Иран әскәр-
лэри гарәт едилрлэр. Кәндиллэрин
фәрјады көјэ галхыр. Һәр ики тәрә-
фин сәрхош әскәрлэри вурушурлар.
Рүстәмлә бәрәбар бураја кәлэн Сэ-
јавуш сүлһ јарадыр, ган төкүлмә-
синә е'тираз едир.

Атасынын ордуларынын күтләви
гыргын төрөдән хосталикәрдән дэ
дөһшөтлн олдуғуну Сэјавуш аша-
гыдакы мисраларда гәзәблэ ифадэ
едир:

Өтәр кечдијиниз јердэ
бәјгушлар,
Гөһрәман чилдинэ кирөн
сәрхошлар!
Биз кәлдик ки, чејрәнмәсин
јурдумуз,
Мәкәрсә чејнәјән кәнди ордумуз.
Гытлыг, ачылыг, туфан, өлүм,
фыртына,

Чүмләси бир јана, сизлэр бир
јана!

Рүстәм шаһ ордуларынын кәнд-
лэри талан етмәсини, онларын на-
лајиг һәрәкәтлэрини шаһа чатды-
рыр вэ билдирир ки, ган төкмөјө
лүзүм олмадыгы үчүн Сэјавуш ту-
ранлыларла сүлһ багламагы мәслә-
һәт көрүр. Азғын Кејкавус Рүстә-
мин дэ, Сэјавушу да горхаг вэ ханн
адландырыр:

Иштә һәр икниниз горхаг вэ
мискин!
Сэјавуш да ханн, Рүстәм дэ
ханн!

Кинли Кејкавусун вэ һиләкәр
Сүдабэнин Сэјавуш үчүн фәлакәт
төрәдәчөјини јахшы билэн Рүстәм
Сэјавуша мәсләһәт көрүр ки, Тура-
на—дајысы Эфрасијабын јанына
кетсин. Рүстәмин шүбһәлэринин
һаггы олдуғуну әсәсләндирмаг
үчүн Сүдабэнин ашагыдакы сөзлө-
ринэ хүсуен диггәт јетирмәјимиз
кифәјәтдир:

Сэјавушун о дик, о мәғрур башы
Әјилмәз олурса севкимә гаршы,
Ону ал ганларда көрмәк итәрәм,
Сачларындан чәләнк һөрмәк
итәрәм.

Рүстәм өз догма јурду Забилиста-
на, Сэјавуш исә Турана кедир.

Эсэрин 3-чү пәрдэсиндэ Сэјаву-
шун досту Гәһрәманла бирликдэ
Туран тэбиәтинэ мәфтунлуғла ие'р
дедијини көрүрүк. Зөһмәткешлэрэ
дэрин һөрмәт бәсләјән, онлары
дәрдән, гәмдән узаг көрмәк итә-
јән, халгларын әмин-аманлыг ичә-
рисиндэ јашамасыны арзулајән ин-
санпәрвәр Сэјавуш бурада эввәлчө
јахшы гаршыланса дэ, фәлакәт ону
көлкә кими иләјир. Тахт-тач, шөһ-
рәт еһтирасы илэ јашајән Кәршиивәз
Сэјавушун тимсалында өзүнүн
кәләчәк рәғибини көрүр вэ үрә-
јиндэ, нэ олурса-олсун, ону мәһв ет-
мәји гэрара алыр. Сэјавуш баша
дүшүр ки, шаһ сарајлары һарада
варса, орада зүлм, һагсызлыг, һиј-
лә, шәр әмәлләр көк салыр. Өз тә-
биәтинэ көрө белэ гурулуша үјүш-
мајән Сэјавуш јенә дэ һәјәчан ке-
чирир, билир ки, һијлә, фәлакәт ора-
да да ондан әл чөкмөјәчәк. Буну

21

онун ашагыдакы сөзлөрү сәчијјә-
лөндирип:

Сарај аламинә мәндә јох һәвәс,
Һәсиһ ганлы мәһбәс, парлаг бир
гәфәс.

Сәјавушун дајысы гызы Фирән-
кизлә нишанланмасы Кәршивәзин
горху вә һәјәчаныны даһа да арты-
рыр. Чавид өз гәһрәманы Сәјаву-
шун мәһнәви сафлығыны, садәлији-
ни, шөһрәт әсири олмадығыны бү-
түн әсәр боју нүмајиш етдирип. Мә-
сәләи, дајысы Әфрасијаб она тач
вә хәләт тәклиф едәндә Сәјавуш де-
јир:

Истәмәм, садәлик хошду
мәнимчин,
Иранда да варды тачым,
хәләтим...

Һадисәләрин сонрақы инкишафы
Сәјавушу Чин сәрһәдләринә кә-
тирив. Дајысы ону бураја—үсјан
етмиш бир вилајәтә көндәрмишди
ки, гајда јаратсын, үсјаны јатырсын.
О бураја кәләи кими валини, онун
мүшавирләрини һәбс етдирив, зүл-
мә, өзбашыналыға, дәрәбәјлијә сон
гојмаға чалышыр. Лакин һијлә,
фитнә-фәсад ач гурд кими ону ад-
дым-аддым изләјир. Јерн кәлмиш-
кәи бурада шакирдләрә изаһ еди-
рәм ки, тәк-тәк гәһрәманларын кө-
зәл, хејрхәһ нијјәтләрини һәјата
кечирилмәси о дөврдә мүмкүн де-
јилди. Ағалар вә гуллар дүнјасын-
да зүлмү, зоракылығы јашадан за-
лымларын мәзлумлар үзәриндәки
шаһлыг һакимијјәти иди. Һәкмдар-
лары дәјишдирмәјә, онлардан һагг-
һесаб тәләб етмәјә халгын һүгугу
јох иди. Һакимијјәт о дөврүн га-
нууларына көрә куја аллаһ тәрә-
финдән һәмишәлик верилмишди.
Инсан һүгууларыны буховлајан,
фитнәләр јувасы олан шаһ сарајла-
рына гаршы чыхан гәһрәманлар нә
гәдәр гүдрәтли олсалар белә, үсул-
идарәни дәјишдирмәјә күчләри чат-
мазды вә белә бир ичтиман шүүр
һәлә јаранмамышды. Она көрә
дә һүдудсуз ихтијарата саһиб олан
шаһлар биркә дүшән кими ја
гылыча, ја да хәјанәтә әл атыр, јол-
ларына чыхан манеәләри арадан
галдырырдылар. Елә бунула әла-
гәдардыр ки, Сүдабә дә, Кәршивәз

22

дә Сәјавушу хәјанәт јолу илә мәһн
етмәјә чалышырлар, һәм дә халға
бағлы олдуғуна көрә ону ачыг-ачы-
гына өлдүрмәјә чәсарәт етмирләр,
тәләјә салмаг истајирләр.

Сәјавушу изләјән Кәршивәз үсјан
етмиш вилајәтә кәләркәи көрүр ки,
Сәјавуш үсјанчыларә рәһбәрлик
едәрәк, валини вә онун мүшавирлә-
рини һәбсә алдырмышдыр. О, Чин
зәһмәткешләрини дә Сәјавуша го-
шулдуғуну көрүб даһа да горхуја
дүшүр вә чалышыр ки, бу бирлији
позсуи:

Чин халгына чох да инанмаг
олмаз,
Онлар сијасәтдә олдуғча гурназ,
Лакин Сәјавуш чавабында дејир:
Хажыр, һәсиһ Чин хаганындан
гачан

Јохсул әкинчиләрдир...

Шакирдләрин көмәји илә белә
нәтичәјә кәлирик ки, Сәјавуш халг
арасында нә гәдәр һөрмәт газанса
да, ијрәнч зәманәнин һијлә торун-
дан хилас ола билмир. Сүдабәнин
дүзәлтдији сахта мәктүб Кәршивә-
зин әлине кечир. О да бу инкандан
истифадә едәрәк мәктүбу Әфрасија-
ба верив, ону Сәјавуша гаршы че-
вирив.

Сәјавуш Ирандан Турана кәлә
дә, тахт-тач үчүн һәмшә парәһат
олан, үрәјини шүбһәләр кәмирән
шөһрәтпәрәст, кинли шаһларын гә-
зәбиндән хилас ола билмир.

Лакин өлүм тәһлүкәси белә гәһ-
рәман Сәјавушун үсјанкар руһуну
сарсытмыр, о, чәкинмәдән дајысы
Әфрасијаба дејир:

Дадлы дилләринә үјүб кәлдим
ман,

Әсиркәмә һәр нә кәлә әлиндән!
Ләһәт о күнә ки, сығындым сана,
Нифрәт күвәндијим ганлы

хагана!
Дүшүнмәдим бабам кими сәнин
дә

Әгрәбләр јашармыш јува
бејинидә.

Сәјавушун Сүдабәјә дедији аша-
гыдакы сөзләр онун сарајларә гар-
шы олан нифрәт вә гәзәбинин ифа-
дәсидир:

Иран хәјанәт вә һијлә очағы,
Туран ифтира вә дәһшәт гучагы!

«Сәјавуш»ун шакирдләрин ишти-
рақы илә тәһлили нәтичәсиндә он-
лар шүүрлу сурәтдә дәрк едирләр
ки, бу әсәр драматик жанрын фачнә
нөвүдүр. Пјес фачнә жанрынын бү-
түн тәләбләринә чаваб верив. Белә
ки, әсәрин гәһрәманы үмумхалг мә-
нафеји уғрунда мүбаризә апарыр вә
өз мүгәддәс мәсләки јолунда ча-
нындан кечир. Әсәр боју һадисәләр
ичтиман зиддијјәтләр, үзәриндә гу-
рулдуғу үчүн охучуларда сарај
үсул-идарәсинә гаршы нифрәт һис-
си јарадыр.

Бурада шакирдләрә изаһ етдим
ки, мүтәрәгги романтизмн көркәм-
ли нүмајәндәси олан Һ. Чавид өз һу-
манист идејаларыны әсәрин гәһрә-
манлары олан Сәјавушун, Алтајын,
Рүстәмин һәрәкәт вә диалоглары ва-
ситәсилә ифадә етмишдир.

ШАКИРДЛӘРДӘ ИФАДӘЛИ ОХУ ТЕХНИКАСЫ ҮЗРӘ БАЧАРЫГ ВӘ ВӘРДИШЛӘРИН ИНКИШАФ ЕТДИРИЛМӘСИНӘ ДАИР

Зија АБДУЛЛАЈЕВ
Азәрбајчан ЕТПЕИ-нин елми ишчисин

Ифадәли оху техникасы аилајышы кениш мәна да-
шыјыр. Бу аилајыша нитгин техники чәһәтләри (иәфәс,
сәс, тәләффүз), һабелә мәнтиги вә психоложи шәртләри
дә дахилдир. Биз бурада мәсәләјә даһа чох нитг техникасы
мөвгәјиндән јанашачағы. Бу ондан ирәли кәлир ки, нитгин
давамлылығы (темп), кејфијјәти (тембр), күчү, учалығы
мәһз сәсин мәнтиги вә психоложи кејфијјәти илә мүвазилек
тәшкил едир.

Бу мәгаләдә нитг техникасынын аичаг үч компоненти
(иәфәсалма, тәләффүз, сәс) һаггында данишмағы гаршыја
мәгсәд гојмушур.

Нә ф ә с нитгин заһири кејфијјәти олуб иәфәсалма орган-
ларынын иштирақы илә ичра олунур. Бу просесдә, әсәсин, ағ
чијәрләр, иәфәс борусу, ағыз вә бурун бошлуғлары иштирак
едир.

Сәсин әјдылыгы, аһәнкдарлығы, курлуғу, тәмизлији
дүзкүн иәфәсалмадан чох асылыдыр. Она көрә дә мүәллим
ашағы синифләрдән башлајараг шакирдләрин дүзкүн иәфә-
салма техникасына јијәләнмәләрини тәмин етмәлидир.

Тәләффүз дә иәфәсалма кими нитгин физики кеј-
фијјәти олуб додағларын, дилин, алт вә үст чәнәнин, дилшә-
рин, дамағларын, иәфәс борусу вә сәс телләринин вә с.
иштирақы илә һәјата кечирилир.

Охунун көзәлији, емоционал кејфијјәти, бәдин-естетик

23

тә'сирн вә дәјәри нитгин сәлислијиндән, ајдынлығындан чох асылдыр. Чох заман мұәллимин нөгсанлы тәләффүзү шакирдләрдә јанлыш тәләффүз вәрдишләринин јаранмасына сәбәб олур. Одур ки, һәр бир мұәллим әввәлчә өз нитгинин камиллији үзәриндә чалышмалыдыр. Тәләффүз көзәллијинә көрә онун нитги шакирдләр үчүн нүмунә олмалыдыр.

Тәләффүзлә әләгәдар методик ишләри мұхтәлиф истигамәтләрдә тәшкил етмәк олар. Оилардан бири чалышмалар јолудур. Нүмунә үчүн бир нечә чалышма веририк.

1. Ашағыдакы јанылтмачы учадан бир нечә дәфә тәкрар един:
Бу мис нә пис мис имиш, бу мис Қашан мисимиш.

Јанылтмачдакы сөзләри ајдын тәләффүз етмәклә учадан сүр'әтлә охумага һанл олун.

2. Ше'рдә ч, ч, ш самит сәсләринин ардычыллығына диггәт јетирин (вал јазысыны динләмәклә). Оху заманы һәммин сөзләрин јаратдыгы ритми сахламага чалышын (С. Рүстәмни «Чапајев» ше'ри үзрә).

3. Ше'рин вал јазысына диггәтлә гулаг асын. Тәбнәт һадисәсинә хас олан ритми тутмага чалышын вә ону өз охунузда әкс етдирин (М. Мүшфиғ, «Јағыш»).

Чалышмаларын характериндән көрүндүјү кими, гојулан мәсәләләрин бә'зисини синифдә тә'лим просесинин кедишиндә, бә'зисини исә синифдәнхарич јеринә јетирмәк олар. Она көрә дә һәр ики иш формасындан дүзкүн вә сәмәрәли истифадә етмәк, оилары әләгәләндирмәк шакирдләрин охусунун ифадалилијинә мүсбәт тә'сир көстәрир.

Тәләффүз һадисәси орфоенија илә бағлы олдуғундан, бу истигамәтдә ишни әдәбијјат вә Азәрбајчан дили фәнләрини әләгәләндирмәклә даһа јахшы һәлл етмәк мүмкүндүр.

Ифадалә охунун кејфијјәтини тә'мин едән амилләрдән бири дә сәс д и р. Бәдни әсәрләрин идеја-бәдни, емоционал кејфијјәтләри динләјичијә сәсләр васитәсилә чатдырылыр.

Тә'лим просесиндә сәснн бу кејфијјәтләринә диггәт јетирмәк зәруридир: күчүнә, учалығына, давамлылығына (темпинә), кејфијјәтинә (тембринә).

Шакирдләри сәс техникасынын сирләринә јијәләндирмәк үчүн апарылан методики ишләри дөрд група ајырмағ олар:

- 1) мұәллимин шәхси нүмунәси;
- 2) техники васитәләр вә әјани вәсаитләрлә апарылан ишләр;
- 3) чалышмалар үзрә апарылан ишләр;
- 4) шәрти ишарәләрдән истифадә.

Бу иш үсулларындан икисн—мұәллимин шәхси нүмунәси, техники васитәләр вә әјани вәсаитләрдән истифадә әдәбијјат тә'лиминдә үмуми үсул олуб бу вә ја башга бир анда оху техникасынын инкишафына хидмәт едир. Дикәр ики үсул—чалышмалардан вә шәрти ишарәләрдән истифадә исә спесифик характердә олуб даһа чох оху техникасынын инкишаф етдирилмәсинә тәтбиг едилир.

Нәфәсалма вә диксијаја инебәтән шакирдләри сәслә әләгәдар чалышмалар үзәриндә ишләтмәк имканлары даһа кешишдир. Бу, әсәсән, сәс үзәриндә ишни чохшахәли олмасындан ирәли көлир. Бу истигамәтдә гојула биләчәк тапшырыг-чалышмалара анд бир нечә нүмунә илә таныш олаг:

1. Ше'ри сәснн охујун. Мунәсиб оху сүр'әтини (аста, орта, ити) ослудунуздә мұәјјәләшдирмәјә чалышын. Кәлдијиниз гәнаәтә ујғун оларағ сәси учадан охујун.

2. Ше'ри сәснн охујун. Мисра дахилиндәки фасиләләриң јерини мұәјјәләшдирин. Ше'ри учадан охумагла фасилә вердијиниз јердә нәфәс алын.

3. Ше'ри учадан вә күчлү аһәнклә охујун (С. Рүстәм. «Чапајев». V синиф үчүн).

4. Ше'ри көчүрүн, сонра учадан охујун. Мисра дахилиндәки фасиләләрин јерини мұәјјәләшдирәрәк ону шәрти ишарә илә көстәрин. Тәрәфләрдә галан һечаларын сајыны мисраларын үстүндән јазын вә оилары мұгајисә един.

Н у м у н ә: Боз дағың ⁶гојунда (бир дәннз ⁵вардыр;

Чинарлар саһилдә (гатар-гатардыр.

5. Ше'ри сәснн охујун. Мисра дахилиндәки вә сонундакы фасиләләри шәрти ишарәләрлә көстәрин. Фасиләләр заманы нәфәсәрмә вә нәфәсалма үзрә чохлу мәшғ един.

6. Н. Хәзриин «Күнәшин бачысы» әсәрини ифадалә охујун. Рагт кәлдијиниз фасиләләрин давамлылығына диггәт јетирин. Фасиләләрин мұхтәлиф кејфијјәтли (ғыса, орта, узун) олмасыны сәбәбини мұәјјәләшдирин. Фасиләләри шәрти ишарәләрлә көстәрин (VII синиф үчүн).

7. Ше'рин вал јазысына диггәтлә гулаг асын. Охудаки фасиләләрин давамлылығына диггәт јетирин. Јолдашларынызын охусуну актјор охусу илә мұгајисә един.

8. Ше'ри өз ифанызда әввәлчә орфографијанын, сонра орфоенијанын тәләбләринә ујғун оларағ магнитофон лентинә јазын. Һәр ики охуну мұгајисә един. Һансынын даһа хош тә'сир бағышладығыны мұәјјәләшдирин. (VII синиф үчүн).

9. Ејни мөвзуда јазылмыш ики әсәр сечин (мәсәлән, тәбнәт лирикасына анд). Оиларын һәр икисини өз ифанызда магнитофон лентинә јазын. Охунун темпини вә тембрини мұгајисә един. (VII синиф үчүн).

10. Ше'ри диггәтлә вә сәснн охујун. Мисраларда шаирин башлыча оларағ чатдырмағ истидији фикриң (мәнтиги вургу дүшән сөзүн) һансы сөзлә, јахуд сөз бирләшмәсилә ифадә олундуғуну дәгнәләшдирин. Ше'ри учадан охујун. Мәнтиги вургу дүшән сөзләри мұәјјәләшдирәрәк оилары шәрти ишарә илә көстәрин. Мәнтиги вургу дүшән сөзләрә мұсафиғ тембр сечмәклә әсәри ифадалә охујун. (VII синиф үчүн).

Ифадалә оху, хусусилә оху техникасы үзәриндә ишни тәшкилиндә ән сәмәрәли васитәләрдән бири шәрти ишарәләрдир. Шәрти ишарәләрдән IV синифдән башлајарағ истифадә етмәк мүмкүндүр. Әлбәттә, бунын үчүн шакирдләрин биллик, мә'лумат сәвијјәсини нәзәрә алмағ лазымдыр. Мәсәлән, дөрд вә бешинчи синифләрдә мәнтиги вургуја, психоложи фасиләјә анд мә'лумат вермәк мүмкүн олмадығы кими, оилара анд шәрти ишарәләрдән дә истифадә етмәк мәгсәдә-ујғун дејил.

IV—VII синифләрдә ифадалә оху заманы истифадәси мүмкүн олан ишарәләр системинә ашағыдакылар дахилдир:

/— кичик фасилә (поетик фасилә).

Гочаларын, /чаванларын, /сүдәмәрләрин

Үз-көзүндән /сәһәр кими/иурлар төкүлүр...

(«Муған», VI синиф).

//— орта фасилэ. Бу ишарэдэн поетик фасилэдэн бир гэдэр чох, психоложи фасилэдэн бир гэдэр гыса фасилэни ифадэ етмэк үчүн истифаде олунур. Мәселән:

Учун, нэгмәләрим, тез атланың сиз, //
Јелдән ганад тахыб ганадланың сиз. //

(«Учун, нэгмәләрим», VII синиф).

Бир чох һалларда фикир биринчи мисрада тамамланмыр. Бу заман һәмни мисрадан сонра мүәјјән дурғу ишарәси гојулур, јахуд һеч бир дурғу ишарәси тәтбиг едилмир. Белә олдугда, мисралар арасында фасиләни давамлылығы фикир тамамланан (һөгтә, суал, һида ишарәси гојулан) мисралара һисбәтән даһа аз олур. Мүәллим буну V синифдә М. Мүшфиһин «Бәхтијар» шеһрини тәдриси заманы шакирдләрнн нәзәрнә чатдырар. Мәселән:

Јолдашы сырадан галаркән керн,
Тутуб әтәјиндән чәкиб һрәли,
Она гүввәт верән, она рүһ верән,
Она ән уғурлу бир јол кәстәрән,
Һәм севки бәсләјән, һәм чан јандыран,
Сөнүк дүјгулары ишыгландыран,
Күнәшлә јарышан нә бәхтијардыр.

Шәрти ишарәләрдә гарышыгыг јаратмамаг үчүн бу ишарә фасиләни ајырмаг, онлары мүхтәлиф шәрти ишарәләрдә кәстәрмәк мәсләһәт кәрәлур. Һәр һалда мүәллим тәдрис заманы фасиләләр арасында бу фәргн нәзәр алмалы, практик јолла ону шакирдләрдә чатдырмалыдыр.

///—узун фасилә. Үч бир-биринә паралел үфүги хәтлә, әсасән, психоложи фасиләләр кәстәрилер. Бу ишарә һисс, һәјәчан, һејрәт вә с. кими психоложи һаллары билдирән сөзләрдән сонра гојулур. Һәмни фасилә даһа узун олур. Мәселән:

Сән дүшдүн ашағы...///— бир ан.../// бирчә ан...///
Мотору сөндүрмәк чыхды јадындан?

(«Күнәшин бачысы», VII синиф).

—бу шәрти ишарә мәнтиги вурғу дүшән сөзләрин, јахуд сөз бирләшмәләрини үзәрндә гојулур. Лакин мәнтиги вурғуја даир IV—V синифләрдә фикир сөјләмәк, онлара бу истигамәтдә нәзәри мәлумат вермәк лазым кәлмәдији кими, тәбии олараг һәмни ишарәдән истифаде етмәк дә дүзкүн олмазды. Шакирдләрнн биллик сәвијјәсини нәзәрә алараг мәнтиги вурғуја даир шәрти ишарәләрдән алтынчы синифдә дәрәклишин икинчи јарысында вә бүтүлүкдә једдинчи синифдә истифаде етмәк олар.

↓—сөзүн үстүндә гојулан бу ишарә тонун алчалмасыны, јахуд сөзүн астадан дејилмәсини билдирер. Шеһрини идеја-мәзмунундан асылы олараг сөзләр бир-бириндән фәргләндирилур вә бу заман сәс мүхтәлиф гүввәтләрдә олур.

— сөзүн ади гајдада дејилмәси.

↑—тонун јүксәлдилмәси, јахуд сөзүн гүввәтли дејилмәсини билдирер (сөзүн үстүндә гојулур). Бир чох һалда мәнтиги вурғу дүшән сөзләр, мисрадакы дикәр сөзләрдән даһа гүввәтли дејилур. Белә олдугда шәрти ишарәләрин бириндән истифаде едилур.

Дејиләнләрдә әлағәдар олараг, оху техникасына аид биллик вә бачарығларың мәзмунуну ашағыдакы кими мүәјјәнләшдирмәк олар:

а) шакирдләр билмәли диләр:

— идеја-мәзмунла сәсин учалығы, күчү, кејфијјәти (теһбри) арасындакы бағлылығы вә ону ифадәли охуда нәзәрә алмағын, әкс етдирмәјни зәрурилијини;

— дүзкүн нәфәсалманы имканларыны (охунун башланғычында, мисраның ортасында вә сонунда верилән фасиләләрдә);

— ифадәли охунун вәзилә әлағәсини; о чүмләдән, һеча, әруз вәзиннә, сәрбәст шеһрә мәхсус техники кејфијјәтләри.

б) шакирдләр бачармалыдырлар:

— идеја-мәзмунла ујғун олараг сәсин күчүндән, учалығындан, давамлылығындан, үслуби чаларлығларындан истифаде етмәји;

— мисраның әввәлиндә, сонунда, даһили бөлүмләрә мәхсус фасиләләр заманы нәфәс алмағы вә вермәји, һава еһтијаты топламағы;

— нәфәсдән дүзкүн истифаде етмәји;

— сөзләри ајдын вә дүзкүн тәләффүз етмәји;

— оху заманы характеринә кәрә фасиләләри фәргләндирмәји;

— ифадәли оху техникасы үзәрндә мүстәгил ишләмәји;

— ифадәли оху мәгсәдилә техники васитәләрдән истифаде етмәји;

— шәрти ишарәләрдән истифаде етмәји.

ӘДӘБИЈАТ ДӘРСЛӘРИНДӘ СИНИФДӘНХАРИЧ ОХУ МАТЕРИАЛЛАРЫНДАН ИСТИФАДЕ ТӘЧРҮБӘСИНДӘН

Билал ҺӘСӘНОВ

Салјан рајону, Хыдырлы кәнд орта мәктәбинин мүәллими

МӘҢҮМДҮР ки, шакирдләр әдәбијатдан програм үзәрә өјрәнилән әсәрләрдә јанашы, мүәллимини, китабханачыны төвснјәси илә, һәмчинин өзләриниң мүстәгил олараг сечмиш олдуглары хејли әсәр охујурлар. Һәмни әсәрләр әксәр һалларда програм мөвзулары илә бу вә ја дикәр дәрәчәдә әлағәли олур, дәрәдә әлдә едилмиш билликләри дәрннләшдирмәјә вә мөһкәмләндирмәјә, даһа да зәнкиләшдирмәјә имкан верир. Бу чәһәти әсас кәтүрәрәк, шакирдләрнн синифдәнхарич оху заманы әлдә етдикләри билликләрдән дәрә просесиндә јери кәлдикчә истифаде олунмалы, әдәбијатдан мүхтәлиф мөшгәләрдә газанылмыш билликләр әлағәләндрилмәлидир. Әдәбијатдан тәкмилләшдирилмиш програмларда ихтисарлар апарылмасы илә әлағәдар олараг шакирдләрнн синифдәнхарич охусунун тәшкилинә диггәт артырылмалы, мұтәлијә рәһбәрлик јоллары мүәсир тәләбләрә ујғунлашдырылмалыдыр. Нәзәрә алмаг лазымдыр ки, иһформасија ахы-

нынн хейлн күчлэндији хазырки шэрантдэ синифдэнхарич оху шакирдлэрин мүстэгил биллик элдэ етмэлэриндэ бөжүк эһэмийјет кэсб едэн бир васитэјэ чеврилмишдир.

Мэн бүтүн дэрс или боју синифдэнхарич охунун програм материаллары илэ элагэлэндирилмэсини диггэт мэркэзиндэ сахлайырам. Бу мэгсэдлэ һэр програм мөвзусунун синифдэнхарич оху материаллары илэ элагэли мэнимсэдилмэси имканларыны арашдырыр, элагэнин дэрсин һансы мэрһөлэсиндэ вэ печэ јарадылачагыны мүјјэнлэшидрирэм. Чалышырам ки, шакирдлэр програм үзрэ өјрэнилэн эсэрлэрлэ синифдэнхарич оху материаллары арасында проблем-мөвзу, идеја-мэзмум, жанр вэ с. чэһэтдэн элагэлэри көрмөји, һэмни эсэрлэр арасында үмуми вэ фэргли чэһэтлэри мүјјэнлэшидрирэм, паралеллэр тапмагы бачарсынлар. Тэчрүбэ көстэрир ки, эдэбијјат дэрслэриндэ синифдэнхарич оху материалларындан истифадэ олунамасы имканлары кеншидир. Мүэллим бу саһэдэ тэшэббүскарлык көстөрмэли, истэр эдэбијјат дэрслэрини, истэрсэ дэ синифдэнхарич оху илэ баглы мэшгэлэлэрини тэшкилинэ јарадычылыгга јанашмалыдыр. Биз бурада эдэбијјат дэрслэриндэ синифдэнхарич оху материалларындан истифадэ олунамасынын бэзи имканларындан бэһс етмэји гаршыја мэгсэд гојмушуг.

Белэ имканлардан бири эдэбијјатдан тэкрар вэ үмумилэшидрирэм һэср олуна дэрслэрдэ програм үзрэ кенилмиш эсэрлэрлэ синифдэнхарич оху материаллары арасында элагэ јарадылмасыдыр. IV—VII синифлэр үчүн эдэбијјат програмларында тэкрар дэрслэри үчүн һэр синифдэ 4 саат ажрылмышдыр. Мэн һэмни дэрслэрдэ тэксэ програм материалларынын дејил, мүвафиг синифдэнхарич оху материалларынын да тэкрарына хүсуси диггэт јетирирэм. Бу заман эввал газанылмыш билликлэрин тэкрар васитэсилэ бэрпа олунамасы эсас мэгсэд олмур. Тэкрар заманы билликлэрин мазмунунун зэнкилэшидрилмэси, биллик вэ бачарыгларыни јени ситуасијада тэтбиг олунамасы өи плана чэкилир, тэкрар вэ үмумилэшидрирэм јени, јүксэк сөвијјэдэ апарылыр. М. Скаткин шакирдлэрин элдэ етдиклэри билликлэрини тэкрарынын апарылмасы зэрурэтиндэн бэһс едөркөн көстэрир ки, билликлэрини вэ бачарыгларыни мазмуну дэфалэрлэ тэкрар едилмэјэн тэлим процесини мөнвасыдыр. Лакин тэкрарламаларыни формасы мүхтэлиф ола билэр: мазмунун дејиншилмэси мүхтэлиф дэрэчэдэ олмага тэкраретмэ, јени контекстэ көһнэ мазмунун дахил едилмэси, ассосиасијалар үчүн шэрант јарадылмасы, јени ситуасијада билликлэрини тэтбиги үчүн мөсэлэлэр гојулмасы, эвваллэр газанылмыш билликлэрини тэтбигини тэлэб едэн јарадычылык мөсэлэлэрини верилмэси (М. Скаткин. Мүасир дэрс вэ она верилэн тэлэблэр. Азэрбајчан мэктеби, 1970, № 3, сәһ. 64). Тэкрар дэрслэрини синифдэнхарич оху материалларынын да чөлб едилмэси бу бахымдан фајдалыдыр.

Мэн тэкрар дэрслэриндэ һэм програм үзрэ өјрэнилмиш эсэрлэри, һэм дэ синифдэнхарич оху материалларыны проблем-мөвзу үмумилијинэ көрэ групплашдырыр, һэмни эсэрлэрини идеја-мэзмум чэһэтдэн элагэсини, фэргли хүсусијјэтлэрини шакирдлэрини баша дүшмэлэрини чалышырам. Бу заман бир эсэрин гавранылмасы дикэри илэ шэртлэнир, лакин буила-

рын һэр бири өз мүстэгиллијини сахлайыр. Тэкрар заманы шакирдлэрини мүкэммэл мэнимсэмэдији мөсэлэлэр бир даһа нэзэрдэн кечирилир, мөвзуларыни јени элагэ вэ мүнасибэтлэрдэ гавранылмасы истигамэтиндэ иш апарылыр. V синифдэ мүһарибэ мөвзусунда јазылмыш эсэрлэрини—С. Рүстэмни «Чалајев», М. С. Ордубадини «Сержант Иванов адына көрпөлэр еви», Муса Чэлилин «Гушчугаз», С. Рэһимовун «Медальон» эсэрлэрини тэкрары заманы һэмни мөвзуда јазылмыш синифдэнхарич оху материаллары илэ элагэ јарадырам. Бу мэгсэдлэ С. Вурғунун «Москва», М. Раһимин «Рус» ше'рлэри үзрэ дэ сөһбэт апарыр, програм үзрэ өјрэнилмиш эсэрлэрлэ элагэсини шакирдлэрлэ бирликдэ ајдынлашдырырам. Сөһбэт заманы шакирдлэр белэ бир гэнэет һасил едирлэр ки, «Москва» ше'риндэ шаир Вэтэнимзини пајтахты, үрөји олан Москва шөһэрини алман-фашист ишғалчыларына гаршы дөјүшлэрдэ чэтин сынагларга мө'руз галмасындан бэһс етмишдир. Азгын дүшмэн өз нэзэрлэрини Гызыл Москваја дикмишдир. Лакин тарихлэрини шаһиди, эбдијјэтин һејкэли олан бу шөһэр басылмаздыр. Чүнки дүшмэнэ гаршы мүбаризэдэ Вэтэнин һэр дашы, торпагы ајаға галхыр, һэр инсан үрөји бир даға дөнүр.

Шакирдлэр көстэрирлэр ки, М. Раһимин «Рус» ше'риндэ гәһрэмани рус халгынын дили илэ ганлы кабуса—фашист чөлладларына мүрачнэт олуноур. Шаир рус халгынын дили илэ дүшмэнин лабүд мэглубијјэтиндэн, һагын, эдалэтин гэлэбэсиндэн сөз ачмышдыр. Халгымызын дүшмэнэ нифрэти бөјүкдүр. Бу мүһарибэдэ фашистлэрини мээары газылачаг, оларын имдадына һеч кэс чата билмэјэчөкдир.

Шакирдлэрэ билдирирэм ки, мүһарибэ мөвзусунда јазылмыш бу ше'рлэрлэ програм үзрэ өјрэнилмиш эсэрлэр арасында сых элагэ, үмуми идеја вардыр. С. Вурғун «Москва» ше'риндэ јазыр:

Һэр оглун, һэр гызын бир эскэр олсун,
Һэр икид синэси бир сэнкэр олсун.
Сөһни дөвлэтинэ көз дикэн алчаг
Јалныз өз өмрүнэ гәбир газачаг!..

Мэним тапшырығымла шакирдлэр програм үзрэ оху дуғлары эсэрлэрдэн шаирини һэмни фикрини һөјатилијини сүбут едэн нүмунэлэр кэтирирлэр. Олар «Сержант Иванов адына көрпөлэр еви» эсэриндэн кэнч лејтенантын дэстэсини көстэрдиди икидиди, дөрд саатлык сүнкү дөјүшүндэ, ганлы чарпышмада дүшмэнин бөјүк тэлэфат вермэсини, чохла танк, топ, пулемјот төкүб кери чэкилмэси сөһнэлэрини хатырлајырлар. Шакирдлэр Муса Чэлилин фашист зинданларында Вэтэни, гэлэбэни тэрэннүм едэн ше'рлэр јазмасыны, гәһрэманылыгга һэлак олмасыны, өзүнү өлүм гаршысында эсл совет адамы кими апармасыны гејд едирлэр. Олар «Медальон» эсэриндэн, дүшмэнин сајсыз-һесабыз һүчүмүна мэрдаликлэ синэ көрэн халғларымызын достлуғундан, гардашлыгындан, арха чэһэдэ чалышанларын фэдакарлыгындан бэһс едирлэр.

Мүсаһибэ нэтичэсиндэ шакирдлэрэ ајдын олур ки, мүһарибэ мөвзусунда програм үзрэ өјрэнилэн эсэрлэрлэ синиф-

дөнхарич оху материаллары арасында үмуми чәһәт һәмнин әсәрләрдә совет адамларынын гәһрәманлыгындан, дүшмәнә иһфрәтиндән, гәләбәјә иһамындан бәһсә олунмасыдыр. Бу әсәрләрдә халға бағлылыг, онун бөјүк вә чәтин иһшнә көмәк етмәк һисси, сүлһ, динч, фираван һәјат идејалары бөјүк јер тутур.

Мүһарибә мөвзусунда јазылмыш әсәрләрин тәкрарыны јекунлашдыраг шакирдләрә билдирерәм ки, «Мүһарибә дөврү әдәбијјатымызын мәркәзиндә мүасирмиз совет адамынын бәдин образы, онун мәһәви алаһи дурурду. Вәтәһпәр-вәрлик вә гәһрәманлыг кими үмумхалг кејфијјәт-ләр ән јахшы әсәрләрдә фәрдин, шәхсијјәтин чаһлы, реал дүјгү вә дүшүнчәләр призмасындан кечәрәк әкс олунурду. Бу әсәрләр халгын бөјүк тарихи гәһрәманлыгларынын маһијјә-тини ачыб көстәрир, адамларымызы фәдакарлыға сөвг едән мәһәви, ичтимай-сијаси амилләрин көкләрини тәдгиг едир, ејни заманда гәләбәһин нәјин, һансы гурбаһларын вә мәһру-ијјәтләрин баһасына баша кәлдијини көстәрир» (бах: Б. Нәбијев. Бөјүк Вәтән мүһарибәси вә Азәрбајҗан әдәбијјаты, Бақы, «Елм» нәшријјаты, 1977, сәһ. 324).

Беләликлә, шакирдләрин әввәл әлдә етмиш олдуглары биликләр тәкрар заманы јени шәраитдә тәтбиг олунур, үмумиләшдирилир. Шакирдләр охудуглары әсәрләри әлагәләндирән хүсусијјәтләр барәдә мүһакимә јүрүтмәји, әсасланды-рылмыш һөкмләр вермәји, нәтичә чыхармағы өјрәнирләр. Тәкрар заманы шакирдләр јалһыз бәрпаедичи јох, һәм дә ја-радычы фәалијјәт көстәрирләр.

IV—VII синифләрдә иһша јазыларын апарылмасы бөјүк әһәмијјәт кәсб едир. һәмнин синифләрдә шакирдләрин әлдә етдији иһша јазы вәрдишләри јухары синифләрдә даһа мү-рәккәб вә чәтин мөвзуларда иһшаларын јаздырылмасы үчүн шәраит јарадыр. Шакирдләрә иһша јазыларла әлагәдар мүс-тәгил јарадычылыг иһши вәрдишләри ашыланмасы бу баһым-дан зәруридир. Лакин апарылмыш тәдгигатларда һағлы ола-раг көстәрилдиди кими, «иһша тәһминдә шакирдләр дәрә-лик «әсири» олмагдан һәләлик там азад едилмәһишләр». Бу чидди гүсуру арадан галдырмаг үчүн мән иһша јазыларда шакирдләрин мүс-тәгил мүһакимә јүрүтмәләринә, әсәрә өз мү-насибәтләрини билдирмәләринә чалышырам. Иһша јазыларда шакирдләр јалһыз програм үзрә өјрәнилмиш әсәрләрә мәһ-дудлашмыр, јери кәлдикчә мүвафиг синифдәнхарич оху ма-териалларына да мүрачнәт едирләр. VII синифдә С. Рүстәмин «Гафурун гәлби» әсәри үзрә јаздырдығым иһша илә әлагә-дар шакирдләрә шаһрин «Рус гардашыма», «Анд», «Гәһ-рәманын вәсијјәти», «Күн о күн олсун ки» әсәрләрини дә охумағы вә «Һеч кәс унудулмур» мөвзусунда иһшада һәмнин әсәрләрдән дә истифадә етмәји мәсләһәт көрүрәм. Шакирд-ләр иһшада һәмнин әсәрләрин идеја-мәзмунуна өз мүнасибә-тини билдирир, ситатлар кәтирир, әсәр барәдә һөкм-ләрини әсасландырырлар.

Охшар вә зидд әдәби гәһрәманларын мүгајисәли тәһлили үзрә иһша јазыларда да синифдәнхарич оху материаллары програм үзрә өјрәнилән мүвафиг әсәрләрә әлагәләндири-лир. V синифдә Т. Шаһбазинин (Симүрғ) програм үзрә өјрә-

нилән «Гајчы» әсәринин гәһрәманы Мәммәд сурәтинин тәһли-лине һәср олунмуш иһша јазыда шакирдләр синифдәнхарич оху материалына — В. Һүҗонун «Сәфилләр» әсәриндән «Ко-зетта» башлыглы һиссәјә мүрачнәт едирләр. Шакирдләр иһ-шада Мәммәд вә Козетта сурәтләрини мүгајисәли сәһијјәләндир-мәјә сәј етмиш вә буна мүвәфғәг олмушлар. Јазы иһшә-риндә Мәммәдин вә Козеттанын өзкә гапыларында бир гарын чәрәк үчүн әзаб-әзијјәт чәкмәләриндән, нөкәрчилик, гуллуғчу-луғ етмәләриндән сөз ачылмыш, һәр ики әсәрдә үмуми чәһәт-ләрлә јанашы, гәһрәманларын сонрагы тәләјиндәки фәрғ дә көстәрилмиш, Мәммәдин Совет дөвләтинин гајғысы сәјәси-дә ағ күнә чыхдығы хүсуси гејд едилмишдир. Шакирдләр һәр ики әсәри гаршылыглы әлагәдә арашдырыр, идеја-мәз-мунуну дүзкүн тәһлил едирләр.

Орта синифләрдә шакирдләр өз сәһәтинин мәннәмәдил-мәси үчүн «качар» ролуну ојнајан биликләрә јијәләнир, әдә-бијјат нәзәријјәсинин бир сыра елемәнтләрини мәннәмәсәјир-ләр. Мән дәрә просесиндә ајры-ајры әсәрләрә әлагәдар әдә-бијјат нәзәријјәси аһлајышларынын өјрәдилмәси заманы си-нифдәнхарич оху материалларындан да истифадә едир, дәрә-ликдә верилмиш нүмунәләрә ки фәјәтләнирәм. V синифдә С. С. Ахундовун «Гарача гыз» әсәринин тәдриси илә әлагә-ли шәкилдә шакирдләрдә әдәбијјат нәзәријјәсиндән бәдин портрет һағғында илк аһлајыш јарадылмалыдыр. Шакирдлә-рә иһаһат вәрәрәк билдирерәм ки, портрет бәдин әсәрдә сурә-тин заһири көркәминин, данышыг тәрәзинин, һәрәкәтләринин тәсвириндән ибарәтдир. Јазычы бәдин портрет вәсиһәсилә сур-рәти охучуја даһа әтрафлы тәгдим едир. Бу әдәби вәсиһә-нин көмәји илә охучу сурәти мүкәммәл, чаһлы гаврајыр. Сон-ра бәдин портретә нүмунә олараг синифдәнхарич оху ма-териалындан — М. Ибраһимовун «Муровдағын әтәјиндә» әсә-риндән дә гәһрәманын заһири көркәминин вә характеринин сәһијјәләндирилдији һиссәһи иһфадәли охујурам: «Ајазын он ики јашы кечән ил мај ајында тамам олуб. Өзү дә 32 нөмрә-ли мәктәбин V синифиндә охујур. Лакин кәнардан бахан елә биләр ки, он једди јашы вар, азы онунчу синфи гуртарыб. Ајаз әввәлдән сүмүјү ири ушагдыр. Синиф јолдашларынын һамысындан чаһлы-көвдәли вә бојлу-бухунлудур, һәм дә ди-рибашдыр, зирәкдир.

Ата-анасынын бирчәси олдугуна баһмајараг, Ајаз шылтаг вә әркөјүн дејил, үзүјоладыр, мүлајимдир. Мәктәбдә дә, евдә дә јахшы ад чыхарыб» (бах: М. Ибраһимов, Пәрвизин һә-јаты, Бақы, 1975, сәһ. 78). Шакирдләрин әдәби-нәзәри аһла-јышлары нечә мәннәмәдикләрини јохламаг, онлара әлдә ет-дикләри биликләри мүс-тәгил мүғалинә заманы тәтбиг етмәк бачарығы ашыламаг мәҗсәдилә синифдәнхарич оху матери-алларындан нәзәри аһлајышларла анд нүмунәләр сечмәји вә әдәбијјат дәфтеринә јазмағы тапшырырам. Әдәбијјат нәзә-ријјәсиндән өјрәдилән аһлајышлары синифдәнхарич оху илә әлагәләндирилмәси нәтичәсиндә шакирдләр мүс-тәгил охудуглары әсәрләрин идеја-мәзмунуну, бәдин хүсусијјәтлә-рини мүкәммәл мәннәмәсәјирләр. Лакин бу иһши даһа кениш миғјасда апармаг мәҗсәдујғундур. Шакирдләрә әдәби-нәзә-ри аһлајышлары даһа дәриндән мәннәмәтмәк үчүн програм үзрә кечилән дәрсләрә јанашы, әдәбијјатдан диқәр мәшғә-

лэлэрин (синифдэнхарич оху дэрслэри, факултатив, дэрнэк мэшгэлэлэри вэ с.) имканлары да диггэтдэн јајынмамалыдыр.

Мүасир дөврә шакирдлэрин өз биликлэрини мүстәгид артырмаг вәрдишлэринә јижәләнмәси, онларда мүнтәзәм мүталијә тәләбат формалашдырылмасы, јарадычы, тәдгигат характерли фаалијјәт көстәрмәк бачарыгы ашыланмасы тәлим-тәрбијә процесиндә гаршыја гојулан әсас вәзифәләрдән биридир. Әдәбијјат дәрслэриндә синифдэнхарич оху материалларындан истифада олунмасы да бу мөгсәдә хидмәт едир. Нәтичәдә шакирдләр әдәбијјатдан мүхтәлиф мөшгөләрдә әлдә етдиклэри биликлэри әләгәләндирирмәк, тәтбиғ етмәк, мүхтәлиф ситуасияларда бу биликләрдән бәһрәләнмәк бачарыгына јижәләнирләр. Шакирдләр синифдэнхарич оху материалларындан истифада етмәклә дәрсдә үмумиләшдирирмәләр апарыр, өз һөкмләрини әсасландырыр, нәтичәләр чыхарыр, мүгајисәләр апарырлар. Бу заман дәрсин мәзмуну даһа да зәңкиләшдирилдир вә интенсивләшдирилдир.

Шакирдләр бу јолла синифдэнхарич охунун әһәмијјәтини дүзкүн дәрк едир, оху илә бағлы тапшырыгларыны сәјлә јеринә јетирилләр. Синифдэнхарич оху бу јолла синиф-дәрс системинә тәбиғи шәкилдә дахил олунур вә дәрсин өз тәлим-тәрбијә функцияларыны даһа мөгсәдәүјгүн јеринә јетирмәсинә көмәк едир.

МҮАСИРЛИК ӘСАС АМИЛДИР

Мәһәммәд БАҺАРЛЫ

«Азәрбајчан мәктәби» журналынын мәс'ул катиби

Мүасирлик дөврүн тәләбидир. Онсуз коммунизм гуручулуғу ишиндә мүвәффәгјјәт газанмаг чох чәтиндир. Коммунизм исә бизим идеалымыздыр вә онун уғрунда мүбаризә апарырыг. Бу мүбаризәдә, шүбһәсиз ки, јени инсан тәрбијәси дә әсас јер тутур.

Јени инсан илк нөвбәдә үмумтәһсил мәктәбиндә јетишир. Она көрә дә бу сәһәдә педагожи коллективлэрин, халг маарифи ишчилэринин үзэринә олдуғча мәс'ул вәзифәләр дүшүр. Башлыча вәзифәләрдән бири исә тәлим-тәрбијә ишинин тәкмилләшдирилмәсиндән ибарәтдир. Бу бахымдан тәлим-тәрбијә ишини әсас тәшкили формасы олан дәрсин мүасир тәләбләр сәвијјәсинә галдырылмасы чох зәруридир. Чүнки дәрс мәктәблиләрдә елми вә

коммунист дүнјакөрүшү јаратмагда вә формалашдырмагда сон дәрәчә мүһүм рол ојнајыр. Дәрсин мүасир тәләбләр сәвијјәсинә галдырылмасында онун структурунун тәкмилләшдирилмәси вә типлэриндән јарадычылыгга истифада едилмәси хүсуси әһәмијјәтә маликдир. О чүмләдән дәрсин имканларындан истифада едәрәк шакирдләрә даһа дәрин билик вә кенниш мәлуматлар верилмәли, бу мөгсәдлә исә онларла ишләмәјини әлверишли методларын ахтарылыб тапылмалы, кечилән мөвзулар һәјәтлә, коммунизм гуручулуғу тәчрүбәси илә сых сурәтдә әләгәләндирилмәли, тәдрис-әјани вәсантләрдән, тәлимни техник вә сәнтәлэриндән јерли-јериндә вә мүнтәзәм истифада олунмалыдыр. Республикамызда ишини бу тәләбләр

сәвијјәсиндә гуран мүәллимләр чохдур. Онлардан икисини шакирдләрә верилән билијин мөһкәмләндирилмәси сәһәсиндәки иш тәчрүбәси илә таныш олаг.

Азәрбајчан дилинин тәдрисиндә вә онун һәртәрәфли мәннәмәнилмәсиндә тәкранын ролу бөјүкдүр. Програмда дәрс илини әввәли вә һәр рүбүн сонун үчүн тәкран саатлары нәзәрдә тутулмушдур. Лакин бу саатларла кифәјәтләнмәк олмаз. Чәбрајыл рајонундаки М. Горки адына шәһәр орта мәктәбинин дил-әдәбијјат мүәллими Мүзәффәр Садыговун фикринчә, һәр һансы мөвзунун дәриндән мәннәмәнилмәси, јаддашда мөһкәмләндирилмәси үчүн тәкран тез-тез мүрачнәт етмәк ләзымдыр. Мүзәффәр мүәллим бу мөгсәдлә ашағыдаки вәсантләрдән кенниш истифада едир:

- 1) һәр бәһсин, һәр мөвзунун өзүнәмәхсус чалышма саатындан сәмәрәли истифада етмәк;
- 2) грамматик тәһлилләрә диггәт јетирмәк;
- 3) фронтал суаллар вермәк;
- 4) фәрди суаллар вермәк.

Мүәллим биринчи бөлмәдә анд олан тәкраны (јәни чалышмадан истифада етмәк) әсасән үмуми фәсилләрдән, башлыгларын кечилиб гуртармасындан сонра апарыр. Мәсәлән, фонетиканын кечилиб гуртармасындан, сөз вә онун тәркибиндән, нитг һиссәлэриндән, чүмләннин интонасияја көрә нөвлэриндән, синтактик әләгәләрдән, тәјјини сөз бирлэшмәлэриндән, тәркибләрдән, чүмлә үзвлэриндән, һәмчинсә үзвләрдән, хүсусиләшмәләрдән, сәдә чүмләннин нөвлэриндән, грамматик чәһәтдән чүмлә үзвлэри илә бағлы олмајан сөзләрдән, мүрәккәб чүмлә вә ајры-ајры будаг чүмләләрдән, вәсантәли вә вәсантәсиз нитгин кечилиб гуртармасындан сонра шакирдлэрин кечдиклэрини чалышма јолу илә онларын јадына салыр. Тәкраны бу нөвүндән вахташыры истифада едилдији үчүн шакирдлэрин грамматиканын мүхтәлиф сәһәлэринә анд биликлэри даһа да мөһкәмләнир.

3. «Азәрбајчан дили вә әдәбијјат тәдриси», № 1.

Мүзәффәр мүәллим дөјир ки, грамматик тәһлил тәкрантәһһини ән јахшы вәсантәсидир. Морфоложи вә синтактик тәһлил илә грамматиканын бүтүн мөвзуларыны тәкран етмәк олур. Фонетик тәһлил јолу илә сәс, һәрф, әлифба, саит, самит, галын вә ичә саитләр, кар вә чинкилтили самитләр, додагланан, додаглаймајан саитләр, аһәнк ганууну, һечә, апострофлу сөзләр, сөзүн сәтирдән-сәтрә кечирилмәси вә вурғу илә бир даһа таныш олмаг мүмкүндүр.

Фронтал вә фәрди суаллар да тәкраны ән јахшы нөвлэриндәндир. Мүәллим бу нөв тәкранда да фонетикадан тутмуш вәсантәли вә вәсантәсиз нитгә гәдәр суаллар вермәк имканы әлдә едир.

Мүзәффәр Садыговун иш тәчрүбәсиндән белә бир јәгинлик һасил етмәк олар ки, тәкраны ајры-ајры нөвүндән һәмишә истифада етмәклә грамматиканын әсасларыны кәич нәслә өјрәдә биләрик.

Мүәллим бүтүн мөшгөләрдә шакирдлэрин фәаллашдырылмасыны тәһһин едир. Будур, «Мүрәккәб фәлләр» кечилдир. Синфин тәшкилиндән сонра ејни вахта 4 шакирд јазы тахтасына чагырылыр (вә тапшырыгы вә күндәликлә бирликдә). Онлара кечмиш дәрсин һәр бөлмәси үзрә һазырлашмаг тапшырылыр. Данышачаг шакирдлэрин һәрәси бир сөз, сәз бирләшмәси вә јахуд чүмлә тәһлил етмәлидир. Булар һазырлашана гәдәр мүәллим онларын вә әјләшән шакирдлэрини ев тапшырыгларыны јохлајыр. Сонра әјләшән шакирдләрә (синифлә) кечмиш дәрси фронтал шәкилдә тәкранлајыр (мүхтәлиф үсулларла, әсасән мүсаһибә јолу илә). Гаршыдаки шакирдләрдән дә дәрси һиссә-һиссә сорушур; синифдәки бүтүн шакирдлэри бу ишә чәлб едир. Демәли, јердәки шакирдләр дә тапшырылмыш тәһлилләрдә иштирак едирләр. Билмәдиклэрини мүәллим јекунлашдырыр.

Јени дәрсин кечилмәси мәрһәләсиндә, мүрәккәб фәллэрини әмәлә кәлмә јоллары барәдә мисаллар кә-

33

тирилмәсиндә вә изаһат верилмәсиндә дә шакирдләр фәаллыг көстәриләр. Һәмшн мәһәләдә дә суал-чаваблар тәшкил олуиур. Дәрсиң соиунда исә данышан вә ән чоһ фәаллыг көстәрән шакирдләрни биллји гиймәтләндириллр. Соира евә тапшырыг вериллр.

Мүзәффәр мүүәллимни шакирдләрн истәр тәқрар просесиндә, истәр-сә дә диңкәр мәшғәләләр замани мүстәғил ишләмәҗи бачарыг, дилл бүтүн инчәликләринә гәдәр мәним-сәмәҗә чалышырлар.

Шәки районундакы Охуд кәнд орта мәктәбинни дил-әдәбијјат мүүәлими Гәни Абдуллајевни педагоҗи фәалијјәтиндә шакирдләрә биллик-ләрн мүстәғил артырмаг бачарыгынын ашыланмасы хүсуси јер тутур.

О, шакирдләрн фәаллашдырмаг, тәдрис олуиан мөвзуларын хүсусиј-јәтләриндән асылы олараг онлары мүстәғил мөвзулар вә тапшырыглар үзрә ишләтмәк, кечиләнләрн шуур-лу сурәтдә дәрк етмәк габилијјәти-ни инкишаф етдирмәк гајгысына галыр. Гәни мүүәллим шакирдләрн мүстәғил мүнәкимә јүрүтмәҗә вадар едән вә дәрсликдә изаһы верилмә-јән суаллар әтрафында даһа чоһ ишләдир. Мүүәллим шакирдләрн мүстәғил ишини һәм дәрәдә алды-лары нәзәри билликләрин әсасында, һәм дә синифдәнхарич тәдбир-ләрни, јә'ни мүхтәлиф јерләрә екскурсиялар, кинофилм вә театр тамашаларына коллектив бахыш, әдәбијјат дәрнәкләриндә дәрсләнкә-нар мутәлиәниң тәшкили, охунмуш бәдни әсәрләрин тәһлили вә с. әса-сында апарыр.

Г. Абдуллајев мүстәғил ишдән шакирдләрн идеја-сијаси вә мә'нә-ви тәрбијәсиндә мүнүм васитә кими истифада едир. Мәсәләң, истәр классик, истәрсә дә мүәсир јазычыларымызын әсәрләриндә кәңч нәслә нүмунә ола биләчәк әдәби гәһрәманлар чоһдур. Онлардакы мүнәризлик, ирадәлилик, вәтән вә халг јолунда һәр чүр чәтнлијә мәрдликлә дөзмәк кими вачиб ина-ни хүсусијјәтләри шакирдләрн шу-руна јеритмәк, онларын бүтүн иде-

ја-сијаси мәтнлијини, көзәл әхлағи кејфијјәтләрини кәңчләрини гәлби-нә дамла-дамла ахыда билмәк мү-әллимләрдән бачарыг вә усталыг тәләб едир. Тәчрүбә көстәрил кч, иңдики һәјәти, гајда-гануиларымы-зы, ичтиман гурулушумузуи үстүн-лүкләрнн шакирдләрә шуурлу су-рәтдә баша салмаг үчүн халгымы-зын кечмиш һәјәти илә мугајисәли сурәтдә изаһ едәндә шакирдләрдә социализм чәмијјәтинә рәғбәт һисси тәрбијә етмәк асан олур. Классик әдәбијјатла мүәсир әдәбијјәтимы-зын мугајисәсиндә бу фәргн даһа ајдын көрүрүк. Кечмишә нәзәр сал-мадан иңдики үстүнлүкләримизи һеч чүр шакирдләрә изаһ едә бил-мәрик. Шакирдләрн диггәтини бу фәргә чәлб етмәк, әлбәттә, һәр чүр тәблигәтдан даһа тәсири вә инан-дырычыдыр. Чүнки һәр бир дөврүн хүсусијјәтләри бәдни әсәрләрдә да-һа ајдын шәкилдә өз әксини тапыр. Г. Абдуллајев VIII синифдә «Леј-ли вә Мәчнун»у кечәркәи феода-лизм дөврүндә инасан һүгүгуәзлуғун-дан, инасан һејсијјәтинн тапдалан-масындан, азад мәнәббәтнн дустан олмасындан вә с. ичтиман әдаләт-сизликләрдән данышанда бу вәзиј-јәти мүәсир дөврүмүзлә мугајисә едир, јасух Ч. Чаббарлының «Ал-маз» әсәриндә Алмаздан данышар-кән ону Лејли илә мугајисә едир. Мүсәһибәни букүнкү дөврүмүзә кә-тирмәклә Азәрбајчан гызларының нечә бөјүк харигәләр јаратдығыны (әмәк гәһрәманларының адларынн чәкмәклә) кенш гејд едир: ша-кирдләрн фикрини бир алыға кеч-мишини дәншәтлн күнләринә вә бу күнүн фираван, хошбәхт һәјәтина чәлб етмәклә Совет дөвләтинн зәһ-мәт адамларына нечә жүксәк гиймәт вердијини онларын нәзәриндә чаң-ландырыр; шакирдләрә бүтүн бу сәадәти инасанлыға бәхш едән пар-тијамыза сонсуз мәнәббәт вә сәда-гәт һиссини јаранмасына һанл олур. Кечиләнләрн мөһкәмләндир-мәк мәгсәди илә «Галын кечмишдә белә идарә олуиурду» таблосу әса-сында «Вәтәнимиз кечмишдә вә иң-ди» мөвзусу үзрә мүстәғил ола-раг ев инасы јазмагы тапшырыр-

Иниә јазыја һазырлыг үчүн шәкил үзрә мүсәһибә апарыр.

Беләликлә, Гәни мүүәллим кечдијн һәр бир мөвзуу вә нәзәри биллји практик һәјәтла әлағәләндирир. Бу-нун нәтичәсиндә шакирдләр һәр ше-ји шуурлу сурәтдә дәрк едир вә өз-ләри нәтичә чыхарырлар. Мүүәллим шакирдләрн мүстәғил ишләтмәк үчүн кечилән бәдни әсәрләрин гәһ-рәманлары һаггында характеристи-ка јазмагы (һәр кәс өз рә'јини ја-зыр) тапшырыр. Синифдә бу рә'јә-ри охујур. Јахшы јазанлара үстүн-лүк верир. Лазыми фикирләрн әла-вә етмәк мәгсәдилә синфә суал верир: јолдашын даһа нә јазә би-ләрдн? Шакирдләр өз фикирләрини әләвә едирләр. Белә гаршыдыгылы фикир мубәдиләси һәм кечилән мөвзуу, гәһрәманнн сәчијјәсини јахшы баша дүшмәкдә шакирдләрә көмәк едир, онларын тәхәјјүлүнү инкишаф етдирир, һәм дә онлары даһа кәркин дүшүнмәҗә вадар едир, бүтүн бачарыгларыны сәфәрбәрли-јә алыр.

Гәни мүүәллим X синифдә С. Рүс-гәмин Бөјүк Вәтән мүнәрибәси дөв-рү јарадычылыгыны кечәркән «Ана вә почталјон» ше'риннн тәдрисн замани «Гәһрәманлар өлмүрләр» мөвзусунда һазырланмыш албом-дан истифада едир. Албому вәрәғлә-дикчә мүнәрибәнин дәншәтләри ша-кирдләрн көзү өнүндән кәлиб ке-чир. Болгограддакы Мамај тәләси-ни шәкилләрнни, огул гаршысында даһа дөнмүш ана һејкәлләрннн көрдүкчә шакирдләрн гәлбиндә фашизмә, мүнәрибә гызышдырычы-ларына гаршы сонсуз гәзәб вә кнн ојаныр. Одур кч, јаранмыш кәскни вәзијјәтдән истифада едиләрәк син-фә суал вериллр:

М. —Ким дөјәр, әсәр мүәсир дөв-рүмүзлә нечә сәсләшир?

Ш. — Ёнз Бөјүк Вәтән мүнәрибә-синә анд һәр һансы бир әсәри оху-јәркән вә ја кинофилмә бахаркән гәлбимиздә бу мүнәрибәни тәрәдән-ләрә гаршы сонсуз иңфрәт һисси оја-ныр. Милјонларла ананы, бачы-чы, әвләти көзүянлиг гојан фашизмә гаршы гәзәбимиз артыр вә

Вәтәнимизи көз бәбәји кими гору-маг үчүн даһа сајыг олмага чалы-шырыг. Тәәссүф кч, мүнәрибә гы-зышдыранлар бу күн дә вардыр. Она көрә дә һәмни әсәр иңди дә мүн-һүм актуаллыг кәсб едир.

М. — Әмин-аманлыг үчүн сүлһ зәруридир. Бизнес өлкәмиз дүнјада сүлһүн дајагыдыр. Партијамыз һә-мишә сүлһ сијасәти јеридир, бүтүн дүнја зәһмәткешләриннн вә доғма Вәтәнимизнн сәадәти үчүн әлиндән кәләни едир. Бүтүн дүнјада сүлһүн горуимасы үчүн көрүлән тәдбирлә-рә конкрет мисал чәкә биләрсиниз-ми?

Ш. — Сов.ИКП XXVI гурултајын-да партијамызын харичи сијасәти һаггында гәбул олуиан гәрарларда планетимиздә сүлһүн горуимасы вә өлкәләр арасында кәркишилјин зә-һмәткешләринн мәсәләси әсәс проблем кими ирәли сүрүлмүшдүр.

Г. Абдуллајев мүстәғил чалыш-маг үчүн тарихи гәһрәманла бәдни әсәрләрин гәһрәманн арасындакы үмуми вә фәргли чәһәтләрн евдә јазмагы тапшырыр. Мәсәләң, Меһ-ди илә Ејвәз, Гафур илә Елхан вә с. Бу гәһрәманларын һәр бириннн өлүмү шәрәфли өлүмдүр, бәс фәрг нәдәдир? Шакирдләр бу һагда мүн-һакимә јүрүдүрләр. Јазылары син-ифдә мұзакирә едирләр. «Мән һан-сы әдәби гәһрәманә охшамаг истәрдим? Нә үчүн?» башлығы алтын-да кедән мұзакирә шакирдләрн да-һа чоһ марағландырыр. Чаваблар, јә'ни јазылар рәңкарәңк вә марағ-лы олур.

Шакирдләрн сәрбәст ишләмә-ләрн үчүн верилән «Бизнн өлкәдә кимләрин һөрмәти чоһ олур? Нә үчүн?» мөвзусу да чоһ әһәтәлидир. Мүүәллим бурада фүрәәтдән исти-фада елиб өлкәмиздә әмәк адамла-рына верилән жүксәк гиймәтдән да-нышыр вә шакирдләрдә бир сыра пешәләрә һәвәс ојадыр. С. Вургу-нун лирикасындаң данышаркән «Азәрбајчан» ше'риндән кәтирдилји мисраларла Вәтәнин нә демәк олду-ғуну, ону нә үчүн бу гәдәр сәвдијн-мизи кенш ишәкилдә әһәмләшты-

рыр ва шакирдларин бадни эсар-
лардан мувафиг натижа чыхармала-
ры үчүн мүсаһибә тәшкил едир.

Мүәллим чалышыр ки, һәр бир
асарин тәдриси заманы јени бир шеј
өјрәтсин. Елә бир проблем һаггында
сөһбәт ачсын ки, шакирдләри дә-
риндән дүшүмәјә вадар етсин.
Масәләң, Ч. Мәммәдгулузадәнин
«Данабаш кәндинин әһвалатлары»
асариндәки гадын сурәтләри илә
М. Ф. Ахундовун комедијаларында-
кы гадын сурәтләринин фәргләндир-
мәји тәклиф едир. Н. В. Гоголун

«Мүфәттиш» комедијасындакы
Хлестаков илә Н. Нәримановун
«Шамдан бәј» асариндәки Шамдан
бәјин фәргли вә ошар чәһәтләрини
јазмагы тапшырыр. Онлары бу чүр
суаллар атрафында дүшүндүрүр:
Мүәллифин гәһрәмана мүнасибәти
нечәдир? Бәс сизин мүәллифин
фикринә мүнасибәтиниз нечәдир?

Дәрәләри бу чүр мүасир тәләбләр
сәвијјәсиндә гуран мүәллимләрини
миз тә'лимин гаршысында дуран вә-
зифәләрини мүвәффәғијјәтлә һәјәтә
кечирилмәсинә напл олулар.

Мүәллимин өзүнү тәһсилнә көмәк

ДИЛ ТӘ'ЛИМИНИН ХҮСУСИ МЕТОДЛАРЫ ИЛӘ ДИДАКТИКАНЫН ҮМУМИ МЕТОДЛАРЫ АРАСЫНДАКЫ ГАРШЫЛЫГЛЫ ЭЛАГӘЈӘ ДАИР

Бәшир Әһмәдов
педагожи емләр доктору, профессор

Бә'зи мүтәхәссисләр белә һесаб
едирләр ки, ајры-ајры фәһләрин
тәдриси просесиндә истифада олу-
нан спесифик методлар, принцип вә
ғануиләр мөвчуд дејилдир, јалныз
дидактиканын мүәјјәнләшдирмиш
олдуғу үмуми ғанун, принцип вә
методлар вардыр ки, онлар һәр бир
фәһнин тәдрисиндә тәтбиг олунар вә
спесифик шәкилдә тәзәһүр едир.
ССРИ Педагожи Емләр Академи-
јасынын витсе-президенти И. Д.
Зверев «Мүасир мәктәбләрдә тә'лим
методларынын вәзијјәти вә тәдгиги
перспективләри» адлы мөгаләсиндә
(мөгалә «Мүасир үмумтәһсил
мәктәбләриндә тә'лим методлары
проблемләри», М., 1980. китабында
нәшр олунмушдур) хусуси фәһләр
ини спесифик методларынын олма-
сыны инкар едән мүәллифләрә
чаваб верәрәк јазыр: — Дидактлар-
дан бә'зиләри үмуми методларын
ајры-ајры фәһләрин тәдриси просе-
синдәки спесифик тәзәһүр хусуси-
јәтләрини онда көрүрләр ки, һәмни
алимләрин фикринчә, үмуми метод

һәр бир фәһнин өзүнә анд олан
пријомлар вә васитәләрлә элагәјә
кирир, бунун да нәтичәсиндә өзүнә-
мәхуслуғ аламәти кәсб едир (бах:
сәһ. 13). Мәгаләдә даһа сонра оху-
јуруг: «Мәсәләнин бу шәкилдә гоју-
лушу ајры-ајры тәдрис фәһләринин
хусуси методлара малик олмасыны
инкар етмәјә кәтириб чыхармыр-
мы?» (сәһ. 14). Мән һәмни суала
белә чаваб верәрдим: — Бәли, чыха-
рыр, өзү дә бу фикрә бәрәәт газан-
дырмағ үчүн һеч бир елми эсас тап-
мағ мүмкүн дејилдир.

С. П. Баранов, Л. Р. Болотина
вә дикәр алимләр тәрәфиндән ја-
зылмыш «Педагогика» (М., 1981,
сәһ. 25) китабында охујуруг: «Мето-
дика педагогиканын елә бир сәһә-
сидир ки, тә'лимин үмуми ғануна-
ујғунлуғларынын мүхтәлиф фәһләр
ини тәдриси просесиндәки хусуси
тәзәһүр формаларын тәдгиг ет-
мәклә мәшғул олулар». И. Ј. Лернер
1980-чи илдә Москвада нәшр етдир-
дији «Тә'лим просеси вә онун ғану-
наујғунлуғлары» китабында јазыр

ки, дидактика илә методиканын
башлыча фәрги ашағыдакындан
ибарәтдир: дидактика тә'лимни
үмуми ғанунаујғунлуғларын тәд-
гиг едир, методика илә һәмни ғану-
наујғунлуғларын мүхтәлиф фәһләр
ини тәдрисиндәки спесифик тәзәһүр
хусусијәтләрини арашдырмағла
мәшғул олулар (бах: сәһ. 60—61).
Исаак Јаковлевич башга бир тәдги-
гат ишиндә јазыр: «Тә'лим метод-
ларынын тәдгиги дорд сәвијјәдә
апарылыр. Буилардан бири үмум-
дидактик сәвијјәдир ки, һәмни сә-
вијјәдә метод инвариант бахымын-
дан арашдырылыр; икинчи сә-
вијјә дә дидактик сәвијјә һе-
саб едилир. Бу сәвијјәдә тә'лимни
бүтөвлүкдә эһатә едән чәһәтләр
јох, онун мүәјјән мәрһәләләри-
нин үмуми чәһәтләри мејдана
чыхарылыр. Мәсәләң, тәқрар мәр-
һәләси үчүн үмуми олан чәһәтләр,
билијин мөһкәмләндиризмәси мәр-
һәләси үчүн үмуми олан чәһәтләр
вә с. өјрәнилди; үчүнчү сәвијјәдә
тә'лим методлары артыг дидактика
сәвијјәсиндә дејил, методика сә-
вијјәсиндә тәдгиг едилди. Бурада
һәр бир фәһнин тәдриси просесиндә
истифада едилән пријомларын гар-
шылығлы элагәси өјрәнилди; нәһа-
јәт, дөрдүнчү сәвијјәдә бизин диг-
гәтимиңи тәк-тәк пријомлар чәләб
едир вә онларын аламәтләрини тәд-
гиг етмәји өи плана чәкирик» (бах:
И. Ј. Лернер. Дидактическије осно-
вы методов обученија. М., 1981, сәһ.
157). Көрүндүјү ки, мүәллиф
биринчи ики сәвијјәни (јә'ни дидак-
тик сәвијјәләри) методла, сонунчу-
лары (јә'ни методик сәвијјәләри)
исә пријомла элагәләндирир.
Белә чыхыр ки, фәһләрин
тәдрисиндә метод өзүнү бұрузә вер-
мир, тәкчә пријомлар фәалијјәт
көстәрир. Әслиндә исә метод сәвиј-
јәсинә јүксәлә билмәјән пријом дәр-
сини мәғсәдинә напл олмаға чоғ аз
көмәк едир. Л. П. Федеренко «Рус
дили тә'лиминин принципләри вә
методлары» (М., 1974, сәһ. 21) ки-
табында белә бир һөкм верир ки,
рус дили тә'лимни үчүн ајрыча прин-
ципләр мөвчуд дејил вә методика ди-

дактиканын үмуми принципләринин
дил тә'лиминдәки тәзәһүр хусуси-
јәтләрини өјрәймәклә мәшғул олулар.

Тәрбијә нәзәријјәсини тәдгигат-
чыларындан олан Л. Ј. Гордин үмуми
вә хусуси методларын мүнасибәти
мәсәләсиндә даһа чидди
мөвгәдә дурур. О, хусуси методла-
рын мөвчуд олмасыны гәги инкар
едәрәк јазыр: «Бә'зиләри белә кү-
ман едирләр ки, тәрбијәдә ики чүр
метод вар... Буилардан бири бүтүн
голлары эһатә едән үмуми метод-
лардыр, дикәри исә ајрылығда эһлаг
тәрбијәсинин методлары, физики
тәрбијәнин методлары вә с. дән иба-
рәтдир. Әслиндә исә эһлаг тәрбијә-
синин, физики тәрбијәнин, естетик
тәрбијәнин вә с. спесифик методла-
ры јохдур вә ола да билмәз. Она
көрә дә тәрбијәнин үмуми методла-
рын эһлаг тәрбијәсиндә, физики
тәрбијәдә вә с. сәһәләрдә мејдана
чыхан хусуси тәзәһүр формаларын-
дан данышмағ ләзим кәлир» (бах:
Проблемы методов обученија в
современной общеобразовательной
школе, М., 1981, сәһ. 104—105). Бе-
лә чыхыр ки, үмуми анлајыш олан
јердә һеч вахт хусуси анлајыш ах-
тармамалыјыг. А. В. Дудников
хусуси анлајышлары инкар едән
алимләрин сәһв мөвгә тутдуғлары-
ны гејд едәрәк јазыр ки, мәсәләнин
бу шәкилдә гојулушу методистлә-
ри сәһв истигамәтләндирмәк демәк-
дир: куја онлар бу вә ја дикәр фәһни
үчүн спесифик ғанун, принцип вә
метод ахтармағла мәшғул олмама-
лы, јалныз үмуми ғанун, принцип вә
методларын спесифик тәзәһүр хусу-
сијәтләрини мејдана чыхармағла
мәшғул олмалыдырлар. Буна исә
елми бахымдан һагг газандырмағ
мүмкүн дејилдир.

Тәкчә үмуми методларын варлы-
ғынә гәбул етмәк, хусуси методла-
ра гаршы үсјән галдырмағ, һәр
шејдән эввәл, методоложи бахым-
дан чидди сәһвә јол вермәк демәк-
дир. Марксизм-ленинизм фәләсәфә-
синдән бизә мә'лумдур ки, үмуми,
хусуси вә тәкчә анлајышлары
мөвчуддур. Буилардан биринчисе
һәјәтин бүтүн сәһәләриндә фәалиј-

јат көстәрир (мәсәлә, әксликләрини вәһдәти вә мүбаризәси гануну бу гәбилдәндир), инкичнен мүәјјән груп һадисәләри, чисимләри әһатә едир (мәсәлә, «ичтиман мунасибәтләр» анлајышы чәмијјәтлә бағлыдыр вә тәбиәтә анд дејилдир), үчүнчүсү исе әјры-әјры чисим вә һадисәләрә шамил едилә билир. Башга чисм вә һадисәләрдә өзүнү көстәрә билмир (мәсәлә, «табелли мүрәккәб чүмлә» анлајышы жалныз дилчилијә андир вә дикәр елмләрдә өзүнү бүрүзә верә билмир).

Марксизм-ленинизм классикләри гәти шәкилдә сүбута јетирмишләр ки, биз елми идрәк процесиндә әввәлчә тәк-тәк чисим вә һадисәләрә анд олан әләмәтләри өјрәннәр, сонра онларын башга чисим вә һадисәләрдә дә өзүнү көстәрдијини мејдана чыхарыр вә беләликлә, тәкчәни хәјалән (шүүрдә) хүсусини сәвијјәсинә галдырырыг; ејни гәјдә илә хүсусидән үмумијә кечид баш верир (бах: К. Маркс вә Ф. Енкелс. Әсәрләри, 20-чи чилд, сәһ. 548). Ф. Енкелс Маркса јаздыгы 19 нојабр 1844-чү ил тарихли мәктубунда көстәрди ки, биз һөкмән үмумини тәкчәни базасында мејдана чыхармалыјыг (бах: К. Маркс вә Ф. Енкелс. Соч. т. 27, сәһ. 12). Гаршыја тәбиә суал чыхыр: бир һалда ки, үмумини хүсусини, ону исе тәкчәни зәмининдә мејдана чыхарырыг вә бир һалда ки, тәлим процесиндә тәкчә (јә'ни һәр фәннин өзүнә анд олан метод) јохдур, бәс онда дидактик анлајышлары нәјин сајәсиндә әлдә етмиш олуруг?

Артыг гәјд етдијимиз ки, И. Ј. Лернер методларын тәдгигиндә биринчи сәвијјәни инвариант сәвијјә һесаба едир. Буну нечә баша дүшмәк олар? «Инвариант» анлајышы килас, алча, алма вә с. сонсуз нөвләрин ән үмуми әләмәтләрини шүүрун көмәји илә абстраксия едилмәси сајәсиндә јаранмышдыр. Она көрә дә биз «мејвә»ни јејә билмәрик, она әл илә тохуна билмәрик, ону көзлә көрә билмәрик! Мејвә адында мејвә јемирлик вә јејә дә билмәрик. «Мејвә» анлајышы «килас»,

«алма», «алча» вә с. нөвләр үчүн инвариант һесаба олунар, јә'ни онларын һамысына анд едилә билән әләмәтләр зәмининдә јаранмышдыр. Бу бахымдан методларын биринчи сәвијјәдә тәдгиги бизә практик олараг бир шеј вермир, ләкин елми нөгтеји-нәзәрән методларын инвариант сәвијјәдә өјрәнилмәси олдугча вачибдир. Демәли, биз мејвә јејә билмәдијимиз ки, инвариант сәвијјәдә методу да әмәли иш процесиндә тәтбиг едә билмәрик. Метод («мејвә») бир фәннин тәдрисиндә лингвистик тәһлил («алма»), башга бир фәннин тәдрисиндә тәрчүмә (килас), үчүнчүсүндә хәрнәтә үзәриндә иш («шафтали») формаларында тәзаһүр едир вә бири дикәриндән фәргләнәр. Белә олдугда биз нечә һөкм вәрә биләрик ки, лингвистик тәһлил («алма») тәрчүмәни («киласын») ејнидир? Әкәр килас алма, вә с. јохдурса, онда мејвә һарадан вә нечә абстраксия едилмишдир? Нечә јаранмыш вә мејдана чыхмышдыр?

Бурадан ајдын олур ки, хүсуси методларын инкары һәм дә үмуми методларын инкарына кәтириб чыхарыр. Әјры чүр ола да билмәз, чүнки үмуми һәмнишә хүсусини базасында јараныр вә формалашыр. Тәлим методларынын маһијјәтинини ачылмасында, онларын елми тәснинфатынын верилмесиндә мөгсәд-мәзмун-васитә-метод-нәтичә ардычыллыгыны әлдә рәһбәр тутмалыјыг. Белә ки, тәлимни үмуми мөгсәди зәмининдә үмуми мәзмун сечиләр, мәзмун исе өз нөвбәсиндә васитәләрини сечилмәсини шәртләндирир. Методларын сечилиб тәтбиг олунамасында васитә мүнһәм амил јериндә чыхыш едир. Бәзи мисалларла фикримизи шәрһ етмәјә чалышаг.

Мәлүмдур ки, Азәрбајчан дили тәлимни үмуми мөгсәди шакирдләрини үмумијјәтлә интеллектуал инкишафына хидмәт көстәрмәкдән ибарәтдир. Демәли, Азәрбајчан дили фәнни үмуми мөгсәдин (интеллектуал инкишафын) бир чәһәтини, јә'ни лингвистик инкишафы (һәм

тәфәккүр, һәм дә нитг бахымындан) тәлим етмәк мөгсәдини изләјир. Бу мөгсәд исе өз нөвбәсиндә даһа хырда вә даһа конкрет мөгсәдләрә бөлүнүр: шакирдин лүғәт еһтијатынын инкишаф етдирилмәси, морфоложи гануиларын вә нормаларын мәһимсәдилмәси, үслуб башчыларынын формалашдырылмасы вә с. вә и. а. Мөгсәдин бу чүр пајланмасы, хырдаланмасы мувафиг тәлим материалынын (јә'ни Азәрбајчан дили фәннини мәзмунуну) да пајланмасына, хырдаланмасына сәбәб олур. Әкәр биз орфографик башчылары формалашдырмаг мөгсәдини күдмәсәк, онда програм вә дәрәликләрә орфографик гәјдәләри дахил едә билмәрик; шакирдин тәләффүз вәрдишләрини инкишаф етдирмәк мөгсәди олмајан јердә тәләффүз нормаларыны өјрәтмәјә еһтијач дујулмаз вә с.

Ана дили тәлимни үмуми мөгсәди әввәлчә дилин саһәләри (фонетика, морфолокија вә с.) үзрә конкретләшәр, сонра һәр бөлмәнин дахилиндә онун (дили мөјјән саһәсини, бөлмәсини) өзү јендән хырдаланыр... Беләликлә, мөгсәд дил тәлимни мәзмунуну өз архасында чәкиб апаран локомотиви хатырладыр. Һәм дә бу заман мәзмунун элементләри мөгсәди өзүндә әкс етдирир, чанына һолдурур: мәзмунун шакирдә мәһимсәдилмәси ејни заманда һәм дә мөгсәдин һәјатә кечирилмәси демәкдир. Мәзмуну шакирдә баша салмаг үчүн мувафиг васитәләрдән истифада едилир. Бу васитәләрини сечилмәси мәзмунун тәбиәти тәрәфиндән шәртләндириләр. Мәсәлә, бәдән тәрбијәси дәрәләриндә шакирдин голларыны, өзәләләрини мөһкәмләндирмәк үчүн вурма чәдвәли һеч бир вәчһлә васитә ролуну ојнаја билмәз; бурада турник, мөјјән ағырлыга малик олан шејләр васитә јериндә чыхыш едә биләр. Дүзәлтмә сөзүн хүсусијәтләрини баша салмагдән өтрү биз мөхтәлиф фонемләр дејил, дејәк ки, көк вә сөздүзәлдичи шәкилдән ибарәт олан сөзләр кәрәкдир. Сабит бирләшмәләри өјрәтмәк үчүн исе дүзәлтмә сөзләрдән васитә ки

истифада етмәјин мә'насы јохдур, бурада һөкмән фразеоложи ваһидләрә мүрациәт етмәлијик. Демәли, васитә мәзмун тәрәфиндән шәртләндириләр.

Дејәк ки, мөгсәди дәрк етмәк зәмининдә мәзмуну дүзкүн сечдик вә она мувафиг дә васитәләр әлдә етдик, бәс бу васитәләрдән нечә истифада олунамалыдыр ки, шакирд мәзмуну шүүрлу олараг дәрк едә билсин? Бу суалын чавабы методла бағлыдыр. Мәзмун мөгсәди өзүндә әкс етдирдији ки, васитә дә мәзмуну өз чанына һолдурур. Демәли, васитә дахили маһијјәтинә көрә мөгсәди вә мәзмуну өзүндә әкс етдирир. Метод васитәнин тәбиәтинә ујғун олараг сечилдијиндән һәм мөгсәди, һәм мәзмуну, һәм дә васитәнин өзүнү әһатә едә билир. Әкәр мән мөјјән метод тәтбиг едирәмсә, һәм мөгсәди, һәм мәзмуну, һәм дә васитәни бирләшдирмиш олурам. Бу мә'нада метод һәм дә мөгсәд вә мәзмун зәмининдә сечилмиш олур, ләкин о, мөгсәд вә мәзмунла бирбаша дејил, васитәнин көмәји илә дахили әлағәјә кирир. Буну нәзәрә алмајан алимләр белә зәни едирләр ки, һәр бир фәннин спесифик мөгсәди, мәзмуну вә васитәләри вар, амма спесифик методлары јохдур. Тәкзибедилмәз бир һәңигәтдир ки, спесифик мөгсәд, мәзмун вә васитә олан јердә һөкмән спесифик метод да фәалијјәт көстәрир. Буну көрә мөгсәд дә, мәзмун да, васитә дә методун ајрылмаз чәһәтинә јериндә чыхыш едир, метод онларын һамысыны өз чанына һолдурур. Бу дәрәлүк исе (мөгсәд, мәзмун, васитә, метод) ишнә нәтичәсиндә, шакирдин лингвистик инкишафында, нитгини формалашмасында әксини тапыр. Она көрә дә истәнилән әмәк мәһсулунун (нәтичәсини) өјрәнилмәси сајәсиндә инсанн мөгсәдини, ишнә мәзмунуну, истифада едилмиш васитәләри, тәтбиг олуномуш методлары мејдана чыхармаг, бәрпа етмәк мүмкүндүр. Мәсәлә, гәдим дөврдә һазырланмыш даш балтанын елми чәһәтдән өјрәнилмәси ону һазырламыш олан адамларын мөгсәдини, истифада едилмиш ма-

териалы, методлары ва с. мүүжөн-лөшдирмәҗә имкан верир. Бу бахымдан шакирдин ичкишаф сәвиҗәсини өҗрәнилмәси онун тә'лиминдә гаршыҗа гојулмуш мәҗсәди, сечилмиш ва мәнимсәнилмиш мәзмууну, истифада олунан васитә ва методлары мүүжөнләшдирмәҗә көмәк едә биләр. Башга сөзлә, нәтичә (мәһсул) онун формалашмасы процесини (технологиясыны) өҗрәнмәҗә имкан верир.

«Васитә» аңлајышы педагогикада чох долашыҗ шәрһ едилән мәсәләләрден биридр. Бә'зи алимләрин рә'јинчә, ејни бир мәти, ејни бир чисим ва һадисә бүтүн һалларда, бүтүн шәраитләрдә ејни бир васитә ролуну ојнајыр. Әслиндә исә мәтнини, шејин өзү јох, мүүжөн хассәләри, тәрәфләри, чәһәтләри васитә ролуну ојнајыр. В. И. Ленинин стәкана аңд кәтирдји мисал инди дилләрдә әзбәр олмушдур: стәкан су ичмәк үчүн лазымдырса, бунун бир чәһәти зәрбә ендирмәк үчүн лазымдырса, башга чәһәти дәрсдә силндрин баша салмаҗ үчүн лазымдырса, үчүнчү бир чәһәти васитә јериндә чыхыш едир... Тә'лим васитәси дә беләдир. Әкәр мән ејни бир мәтидән немин јөнлүк һалыны баша салмаҗ үчүн истифада едирәмсә, мәтнин бир чәһәти, мүбтәданы өҗрәтмәк үчүн истифада едирәмсә, икинчи чәһәти... васитә ролуну ојнамалыдыр ва ојнајыр. Шејин васитә олан һәр бир конкрет чәһәти конкрет дә метод тәтбиҗ етмәји тәләб едир. Мәсәлән, мәтидәки дүзәлтмә исимләри баша салмаҗ лазымдырса (белә һалда дүзәлтмә исимләр васитә ролуну ојнајыр), сөз јарадычылығы үзрә тәһлилдән истифада едә биләрәм; һәмнин сөздә, дејәк ки, «к» самитини «ј» самитинә кечмәсини өҗрәдирәмсә (мәсәлән, **Ағкөјнәк** кәндин ады кими мүрәккәб сөздүр, **ағкөјнәкли** дүзәлтмә сөздүр, **Ағкөјнәҗә кедирәм** чүмләсиндәки «Ағкөјнәҗә» сөзүндә к-ј әвәзләмәси вардыр), фонетик тәһлилә әл атмалыҗам ва с. Демәли, тәкчә бир сөз бир нечә васитә ролуну ојнаја билир, һәм дә бу заман мүхтәлиф методлар тәтбиҗ едилир.

Методун васитә тәрәфиндән шәртләндирилмәси идејасыны рәһбәр тутараҗ дејә биләрик ки, тә'лим методларынын тәснинфиндә мәһз васитәни әсәс көтүрмәк лазымдыр. Васитәләр исә үч јерә бөлүнүр: бириччи сигнал системи (шејләр аләмни), икинчи сигнал системи (сөз) ва практик фәалијәт. Буна там ујғун олараҗ (һәм дә чох дүзкүн һәрәкәт едәрәк) дәдә-бабадан методлары үч група бөлүрләр: әјани методлар, лисани методлар ва практик методлар. Грамматик схемләр үзәриндә иш, мүхтәлиф чөдвәлләр үзәриндә иш ва с. әјани методларла бағлыдыр. Лингвистик материалын изаһы, лингвистик тәһлилин бүтүн нөвләри лисани методларла дахилдир. Ваһид нитг режимини јарадылмасы, јазы иши үзәриндә фәалијәтини тәшкил, чалышма мәтиләри үзәриндә ишин тәшкили практик методларла аңддыр.

Һәр бир метод мүхтәлиф пријомларыны гаршылығыла әләҗәсиндән јараныр. Буна ашағыдакы пријомлар дахилдир: тәшкил, пријомлары, мәнтиҗ пријомлары, гностик пријомлар, стимуллашдырма пријомлары, кибернетик пријомлар, техник пријомлар ва с. Тәшкил пријомларына мүүәллимин суаллары (тәк-тәк шакирдә верилән суаллар, синиф коллективинә верилән суаллар ва с), мувафиг тапшырыларын верилмәси ва с. аңддыр. Мәнтиҗ пријомларына мугәјисә, үмумиләшдырма, ләдусија ва индуксија ва с. дахилдир. Гностик пријомлар бунлардыр: билијини актуаллашдырылмасы, шакирдин суалларла чаваб вермәси, билкләр арасында әләҗәнин јарадылмасы ва с. Билијини әһәмијәтинин баша салынмасы, материалдаки јенилијин дәрк етдирилмәси ва с. стимуллашдырма пријомларына дахилдир. Шакирдин чавабларыны тәһлил, материалын шакирдин сәвиҗәсинә ујғунлашдырылмасы ва с. кибернетик пријомлар сырасына дахилдир. Чөдвәлләрини јазы тахтасындан асылмасы, бә'зи суалларын лөвһәдә гејд едилмәси ва с. техник пријомларла аңддыр.

Көрүндүҗү кими, истиснасыз олараҗ һәр бир метод шакирдин фәалијәтини тәшкил едир, ону стимуллашдырыр, ичкишаф етдирир, тәрбијәләндирир, өҗрәдир. Бир һалда ки, беләдир, онда методлары ахтарычылыҗ методлары, репродуктив методлар ва с. ад алтында тәснинф етмәҗә еһтијач галмыр. Методлардан биринә репродуктив, башгасына ахтарычылыҗ... мөһүрү вурмаҗ фәјдалы һесаба олуна билмәз. Истәнилән метод һәм ичкишаф етдирир, һәм тәрбијәләндирир, һәм дә шакирди өҗрәдир. Бүтүн методлар гаршылығыла әләҗә шәраитиндә тәтбиҗ олунур

ва бу заман онлардан бири апарычы олур, јердә галаңлары исә јардымчы мөвҗе тутур.

Буна гәдәр дејиләнләрдән белә бир нәтичә һәсия олур ки, ајры-ајры фәнләрин тәдриси процесиндә истифада олунан специфик методлар вардыр ва онлары иңкар етмәк, нечә дејәрләр, онларла гаршы чыхмаҗ тә'лим ишинә фәјда верә билмәз. Методистләрин вәзифәси һеч дә тәкчә үмуми методларын хуәси тәзаһүрүнү арашдырмадан ибарәт дејил. Онлар фәннин специфик методларынын арашдырылмасына даһа чох фикир вермәлидирләр.

Бади әсәрләрин дили

ЧҮМЛӘНИН МӘҖСӘДӘ КӨРӘ НӨВЛӘРИНДӘН ИСТИФАДӘНИН УСЛУБИ ХҮСУСИЈӘТЛӘРИНӘ ДАИР

Елмира ТЕЈМУРОВА

Һ. Зәрдаби адына КДПИ-нин мүүәллими

Ч. Чаббарлынын һекајәләриндә биринчи шәхсин тәк формасы јазычынын тәһкијә дилиндә әсәс хуәсијәти тәшкил едир. Бу исә илк нөвбәдә онун һекајәләринин лирик форма тәмајүлү, башга сөзлә де сәк, тәһкијәдә шәхсин башлангычын активлији илә сых бағлыдыр: Ч. Чаббарлынын поетик вүс'әтли тәһкијәси, илк әввәл, шәхсејјәт «мәни»нин тәһкијәсидир. Сөзүн әсл мәнасында исанни өзүнүн ифадәси, өз дахили нитг формасы онун тәһкијә үсулунун специфик чәһәтидир. Мә'лумдур ки, мұасир дилимизин бүтүн үсулларында чүмләләр, нәҗл, мә'лумат, мұнасибәт, фикир әсәси I шәхсини тәки васитәсилә охучуја ва ја дилләјичијә чатдырылыр. Поетик-реалист ифада тәрзиндә јазыб јарадан Ч. Чаббарлы да һекајәләриндә тәһкијәсини, башлыча олараҗ, I шәхсини тәкнидә гурмушдур. Јазычынын бу «мәни» илә верилән тәһкијәдә сәнәткар елә сөзләр сә-

чиб ишләтмишдир ки, онлар лирик-романтик әһвал-руһијә үчүн, психолоҗи вәзијәтләрини тәсвири үчүн даһа ујғундур. Нәҗли чүмләләр Ч. Чаббарлынын нәсриндә ајры-ајры мәҗсәдләрә хидмәт етдији кими, зәнкин ва рәңкарәңк үсулби һалларла да үзүн әләҗәдә верилир.

I. Тәһкијәдән мәҗсәд әввәлчә тәбиәт тәсвири вермәк олса да, сонрадан елә орадача тәсвири объектинә гүмәтвәрмә, мұнасибәт мәнасы да мејдана чыхарылыр:

«Гышын сојуг, мәшәҗәтли бир кечәси иди. Нә бир ишыҗ көрүнүр, нә дә бир зинһәјәт сәси ешидилирди. Аңчаҗ Асланкилин евиндән зәиф бир ишыҗ кәлирди. Балача дахмачығын күнчүндә бичарә аңа узаныб ахырынчы дәфә олараҗ дөврәсинә јығылан әзиз балаларынын рәңки солмуш сифәтләринә бахырды... Шахта евә кириб хырда ушаҗлары пәјыз јарпағы кими титрәдирди. Фәрһад илә Зүләјха өзләрини

ајра билмәјән һәр ушағы — һәр ијримн јашлы бастақары өпмәјәчә-јәм ки... Еј, мәним әрими өпмә, «беј-нәлхалг» дејил!»

4. Тәһкијәдә нидә чүмләләри гејри-ади мәнзәрә гаршысында образын һејрәт вә сәвинч гаршыны тәәччүбүнү ифадә едир:

«Мәнә елә кәлди ки, бурада бир элзәлә олмуш, вулкан кәһнә вә гаршыгы Чәмбарәкәнди батыра-раг, әвәзиндә јерин дәринликләриндән тәмиз евли, кениш күчәли, кө-зәл, јашыл парклы, әлван чичәкләр-лә күлүмсәјән, баһар нәш'әли јени бир шәһәр чыхармышдыр».

Гејд етмәк лазымдыр ки, нидә чүмләси чүмләнни һансы нөвүндән әмәлә кәлирсә (нәгли, суал, әмр), һәмни чүмлә нөвүнүн үмуми хүсу-сијјәтләринин аз вә ја чох дәрәчәдә өзүндә сахлајыр. Нидә чүмләләри һәм данышанын емоционал дүјүгү вә һәјәчанларыны, һәм дә онун башга шәхс вә әшјалара олан емоционал-

әгли мүнәсибәтләрини ифадә едә билир.

5. Нидә чүмләләриндә тәәссүф, кинајә—гаршылыгы истаһза ифадә едилир:

«Бурада Камал сағ ајағынын зор-ба чәкмәсини галдырыб стол үстү-нә гојду вә Күләри көстәрәрәк:

— Бу, мәним нишанлымыдыр — деди. Мән өз арвадымы нә сәһнәјә, нә киноја, нә дә башга-башга јерләрә бурахмарам, вәссалам, шүдта-мам... Ону чанлы һәјәтдан, вурүш сәһнәсиндән гәјтарыб дәрә дивар арасына гападылар... Өлдүрдү-ләр...»

Әдәби дилин башга үслубларына нисбәтән, бәдни үслубда нидә чүмләләриндән даһа чох истифадә олу-нур. Белә чүмләләр жүксәк па-фослу, романтик әсәрләрдә, хүсу-сән ше'рдә, драм әсәрләриндә даһа-чох ишләдилр. Прозаник әсәрләрдә — роман, повест, һекајәләрдә нә белә чүмләләр кәмијјәтчә нисбәтән азлыг тәшкил едир.

Нәзәри гејдләр

АЗӘРБАЈЧАН ДИЛИНӘ РУС ДИЛИНДӘН КЕЧӘН СӨЗЛӘРИН СӨЗДҮЗӘЛТМӘ ИМКАНЛАРЫ ҺАГГЫНДА

Емин ВӘЛИЈЕВ

Н. Нәриманов адына АТИ-нин мүәллими

Һәр һансы бир дилин сөзјаратма имканлары һәм дилдахили, һәм дә дилхаричи амилләрлә бағлыдыр.

Дилдахили амилләр дедикдә, дилин өзүнәмәхусе элементләринин мүәјјән ганунаујгун әлағә формалары нәзәрдә тутулур. Белә ки, бир дилә мәхусе сөз вә шәкилчиләрдән јени мә'налы ваһидләр әмәлә кәлир. Лакин дилин сөзјарадычылыгы еһтијачы јалныз дилдахили имканлар һесабына тамамилә одәпә билмир. Буна көрә дә бу процесдә башга дилләрдән алынмыш сөзләрин дә сөзјарадычылыгында иштиракы зәурәти мејдана чыхыр.

Башга дилләрдән алынмыш сөзләр кечдији дилин өз сөзләри кими ишләнмә һүгүгү газандыгда, бу дилә мәхусе сөздүзәлтмә формаларыны да гәбул едә билир. Алынма сөзләрин сөзјарадычылыгы процесинә дахил олмасы әдәби дилин, хүсу-сән онун лүгәт тәркибинин јени ва-һидләрлә зәнкнләшмәсини тә'мин едән ән мүһүм вәситәләрдән бири-дир.

Алынма сөзләрин сөзјарадычы-лыгы процесиндә иштиракы илә әлағадар бир мәсәләни дә ајдын-лашдырмаг лазым кәлир. Азәрбај-чан дилчилији әдәбијјәтиндә бә'зән

«сөзјарадычылыгы процесиндә алын-ма сөзләр дилин дахили имканлары һесабына јаранан лексик ваһидләр-дән фәргләндирилмир, башга сөзлә, алынма элементләрин өзү сөзјара-дычылыгы процесинин бир тәркиб һиссәси һесаб олунар (Бах: С. Чәфә-ров. «Азәрбајчан дилиндә сөзјара-дычылыгы», Бақы, 1960).

Алынма сөзләрлә әлағадар мөв-чуд тәдғигат әсәрләриндә, үмумиј-јәтлә, бир гајда олараг, белә сөз-ләрин дилин лүгәт тәркибинин зәнкнләшдирмәси һаггында бәһс еди-лир, сөзјарадычылыгы процесинин тәркиб һиссәси олдуғу һаггында һеч бир гејд верилмир.

Доғрудан да, бу вә ја дикәр дилә алынма сөзләр һазыр шәкилдә кә-лир. Һәтта бир сыра дүзәлтмә вә мүрәккәб сөзләр дә иккинчи дилдә садә сөз һүгүгүна малик олур. Белә һалда, алынма сөзләри дилин-сөз-јарадычылыгы процесинин нәтичәси кими изаһ етмәк дүзкүн дејил.

Алынма сөзләр, јухарыда гејд едилдији кими, кечдији дилин лексик-грамматик вә семантик хүсу-сијјәтләри әһатәсиндә сөзјаратма имканларына малик ола биләр. Белә ки, алынма сөзләрин һамысы бу процесә дахил ола билмир, дилин лексик-семантик еһтијачы илә әла-ғадар, онлардан бә'зиләри мүәјјән груп шәкилчиләр гәбул едиб, дү-зәлтмә сөз һүгүгуну газаныр. Азәр-бајчан дилиндә сөзјарадычылыгы процесинә дахил олан белә сөзләр-дән бир һисмини рус дили вә онун вәситәсилә кечән ваһидләр тәшкил едир. Азәрбајчан дилинә рус ди-линдән кечән сөзләриң сөзјарады-чылыгы хүсусијјәтләринин ики үсулу диггәти чәлб едир: 1) лексик-грамматик сөзјарадычы-лыгы; 2) лексик-семантик сөзјара-дычылыгы. Алынма сөзләрдә мү-шәһидә олунаң бу хүсусијјәтнин өј-рәнилмәси, дилин лүгәт фондунун зәнкнләшмәси јолларынын мүәјјән-ләшдирилмәси илә јанашы, һәм дә бир сыра грамматик нормаларын дөгисләшдирилмәсиндә, һабелә дүз-күн јазы гајдаларынын тәсбит едил-

мәсиндә тәдрис процесин үчүн акту-ал мәсәләләрдән биридир.

Лексик-грамматик сөзјарадычы-лыгы процесин ашағыдакы марағлы хүсусијјәтләрлә сәчијјәланир.

1. Шәкилчиләр әвәз олунар. Рус дилиндән Азәрбајчан дилинә кечән сөзләрин бир һисминдә шәкилчиләр Азәрбајчан дилиндә мүвафиг шә-килчи илә семантик ејнијјәт тәш-кил едир, бир нөв, синонимләшир. Бу замаң Азәрбајчан дилинә мәхусе шәкилчинин алынма сөздәки шәкил-чинин әвәзетмә имканлары кениш-ләшир вә сөзә мүвафиг әвәзедичи шәкилчи әләвә олунар. Беләләринә анд милјонер-милјончу, боксјор-боксчу, тракторист-тракторчу, пара-шүтист-парашүтчү, телеграфист-те-леграфчы, һекелизм-һекелчилик вә с. сөзләри мисал көстәрмәк олар.

Азәрбајчан дилиндә бә'зән белә сөзләрин паралел ишләнмәсинә тә-садүф едилсә дә, икнчисинә—Азәр-бајчан дилинин өз шәкилчиләри илә ишләнәиләрә үстүндүк верил-мәси мәгсәдәујгундур. Бу типли сөзләрдән һесаб олунаң аптекар, хоккејист, телефонист, автоматчик, комбајнјор сөзләринин Азәрбајчан дилиндә дә белә ишләдилмәси, үму-мијјәтлә, грамматик-семантик нор-малылыгдан кәнардыр; буна көрә дә белә сөзләр, бир гајда олараг, аптечки, комбајнчы, хоккејчи, теле-фончу, автоматчы шәклиндә ишлә-дилр.

Бир сыра һалларда, алынма сөз-ләрин шәкилчи һиссәси семантик чәһәтдән Азәрбајчан дили шәкил-чиси илә ејниләшсә дә, ону мүвафиг форма илә әвәз етмәк мүмкүн ол-мур, чүнки әвәз едилә биләчәк эле-ментләр лексик-семантик чәһәтдән тамамилә јеткнләшмәмиш һесаб олунар. Белә формалар, үмумијјәт-лә, дилдә ишләдилмәдијиндән Азәр-бајчан дилинин грамматик-семан-тик нормалары һүдудунда кәнара чыхыр; мүгајисә едәк: архиварус-«архивчи»; курсант-«курсчу»; идеа-лист-«идеалчы», журналист-«жур-налчы» вә с.

2. Азәрбајчан дилинин өз шәкил-чиләри артырылыр. Азәрбајчан ди-

ли шәкилләри истәр шәкилчили, истәрсә дә шәкилчисиз алынма сөzlәрә гошуларәг јени сөzlәр әмлә кәтирир. Белә сөzlәр, әсас е'тибарилә, ашағыдакы нитг һиссәләриндән ибарәт олур:

Исимдән исим дүзәлир: емоционал-емоционаллыг, философ-философлуг, вариант-вариантлыг, бригадир-бригадирлик, комсомол-комсомолчулуг, тунел-тунелчи, медал-медалчы, плакат-плакатчы вә с.

Исимдән сифәт дүзәлир: эффект-эффектли, план-планлы, сүжет-сүжетли, партија-партијали вә с.

Исимдән зәрф дүзәлир: марксист-марксистчәсинә, коммунист-коммунистчәсинә, комсомол-комсомолчәсинә вә с.

Исимдән фе'л дүзәлир: асфалт-асфалтламаг, болшевик-болшевикләшмәк, идеал-идеаллашмаг-идеаллашдырмаг, механик-механикләшмә-механикләшдирмәк, план-планлашдырмаг вә с.

Лексик-семантик сөзјарадычылыгының да өзүнәмәхсус сәңијәви чәһәтләри диггәти чәлб едир. Бурада, әсас е'тибарилә, ики чүр сөзјаратма үсулу мұшаһидә олунур.

1). Алынма сөзүн сонундакы шәкилчи әввәлки дилә мәхсус мұвафиг шәкилчи илә әвәзләнир (бизим дил-

дә чох заман шәкилчи олмаг хүсусијјәтини итирир, үнсүрә чевриллир); мәсәлән, рус дилинә мәхсус «ческиј» формасы әвәзинә Азәрбајчан дилинә, мұвафиг шәкилдә -ик-, жи ишләдиллр: аналитическиј—аналитик (үсул), академическиј—академик (саат), филологическиј—филологи (факултә), биологическиј—биологи (үсул) вә с.

2). -ик шәкилчиси ихтисар едиллр, сөзүн өзү, семантик чәһәтдән «шәкилчили форманың» јериндә ишләнә биллр; мәсәлән, характерик-характер; метафорик-метафор вә с. Рус дилинә бу сөzlәр аналитик форма дахилинә биринчи компонент кими ишләдилдикдә шәкилчи гәбул едир: характернаја черта (характер чизки), метафорическое значеније (метафор мә'на), метонимическоје значеније (метоним мә'на) вә с.

Нәтичә оларәг гејд етмәк истәрлик ки, Азәрбајчан дилинә башга дилләрдән кечән сөzlәр фонетик вә грамматик чәһәтдән бу дилин өз сөzlәри илә ујғушлашдығы кими, лексик-семантик чәһәтдән дә охшар хүсусијјәтләр газанмаг имканына малик олур. Азәрбајчан әдәби дили лүгәт тәркибинини зәңкинләшмәсинә хидмәт едән алынма сөzlәр грамматик нормалылыг системиндә дә мұәјјән ујушма просесин кечирир.

МУАСИР АЗӘРБАЈЧАН ДИЛИНДӘ ӨРТҮЛҮ-АЧЫГ ҺЕЧАЛАР

Сачидә ТАҒЫЈЕВА

С. М. Киров адына АДУ-нун әмәкдашы

Данышыг заманы сөз вә сөзформа асанлыгга мұхтәлиф һиссәләрә ајрылыр. Һәмни һиссәләр дилчилијимиздә һеча термини илә адландырылыр.

Азәрбајчан дилчилијиндә һечанын нөвләри вә типләри барәсиндә хејли јазылмасына бахмајараг, һечанын фонетик тәркиби аз тәдгиг олунмушдур. Һалбуки һәр һансы

бир дилдә һеча нөвләринин сәс тәркиби мөһкәм ганунаујғунлуға маликдир. Һәмни ганунаујғунлуғ исә јалныз о вахт ашкара чыхарылыр ки, дилдәки һеча нөвләри ајры-ајрылыгга вә һәм дә һәртәрәfli тәдгиг олунсун. Бу бөјүк проблемини бир бөлүмү дә һечалары тәшкил едән сәнт вә сәмит бирләшмәләри-дир.

Муасир Азәрбајчан дилинә сәмитлә башлајыб сәнтлә битән һечәја өртүлү-ачыг һеча дејиллр. Мәсәлән: ба-ба, су, нә-вә вә с.

Һеча структурасында сәнт вә сәмитләрин јерләшмәси, бу вә ја дикәр сәсләрин мүмкүн олан бирләшмәләри һечаланмаја бөјүк тәсир кәстәрир. Бүтүн һеча нөвләринин сәс тәркибинини арашдырмагга Азәрбајчан дилинә һечанын өзүнә-мәхсус әләмәтләрини мұәјјәнләшдирмәк олур.

Өртүлү-ачыг һечалар сәмитләрини кәмијјәтинә кәрә үч чүр олур:

1) бир сәмитли өртүлү-ачыг һечалар (БА);

2) ики сәмитли өртүлү-ачыг һечалар (ББА);

3) үч сәмитли өртүлү-ачыг һечалар (БББА).

Өртүлү-ачыг һечанын һәр үч нөвүнү ајры-ајрылыгга нәзәрдән кечирәк:

1. Бир сәмитлә башланан өртүлү-ачыг һечалар (БА).

Б, м вә п сәсләри илә башлајан «БА» һеча нөвүндә сәнтләрини доғузу да иштирак едир, јә'ни һәмни сәмитләр Азәрбајчан дилиндәки бүтүн сәнтләрә ишләнә биллр; мәсәлән: ба-ла, бе-чә, бә-бәк, би-би, бы-чаг, бо-ран, бө-лүк, бу-луд, бү-түн; ма-ја, ме-шә, мә-тин, ми-на, мы-зылты, мо-руг, мө-һур, му-рад, мұ-аличә; па-лыд, пе-шә, пә-ләнк, пи-вә, пы-чылты, по-лад, пу-лемјот, пү-ре вә с.

Марағлыдыр ки, в вә ф сәсләриндән сонра ө сәнти ишләнмир, дикәр сәнтләр исә һәмни сәмитләрдән сонра кәлә биллр.

Өртүлү-ачыг һечанын бу нөвүндә е сәмити сөз башында иштирак едә биллр. Елә буна кәрәдир ки, Азәрбајчан дилинә е сәмити илә башланан сөз јохдур.

Һәмни гурулушлу һечаларда сәмитләрини һамысы бүтүн сәнтләрә бирләшә биллр; мәсәлән: та-ва, телефон, тә-зә, ти-каң, ты-хач, то-југ, тө-күңтү, ту-ла, тү-тәк вә с. Бу мисаллар јалныз бир сәмитин—т сәмитинин мұхтәлиф сәнтләрә бирләшнб өртүлү-ачыг һеча әмәлә кә-

тирмәсинә аиддир. Дикәр сәмитләрдән дә һәр биринә аид бу кими истәнилән гәдәр мисал кәстәрмәк мүмкүндүр. Тәкчә к сәмити ы сәнти илә бирләшә биллр.

2. Ики сәмитлә башланан өртүлү-ачыг һечалар (ББА).

Өртүлү-ачыг һечанын бу нөвүндә сәмитләрини әксәријјәти иштирак етмир.

Умумијјәтлә, Азәрбајчан дилинин өз сөzlәри ики сәмитлә башланмадығы үчүн бу һеча типни јалныз алынма сөzlәрдә өзүнү кәстәрир.

«ББА» һеча нөвүндә р, т, д сәмитләри јалныз л вә р сонорлары илә јанашы кәлә биллр. Мәсәлән: фло-ра, флү-кәр, фра-за, тра-песија, три-буна, тро-лик, дра-матург, дру-жинна вә с.

Һәмни һеча нөвүндә с сәмитинин иштирак етдији сәс бирләшмәләри нисбәтән рәңкарәнкдир. Буну ашағыдакы мисалларда ајдын кәрмәк олар:

ска-фандр, ске-лет, ски-пидар, сме-та, ста-тист, сте-арин, ети-лизатор, сту-дија, стү-ардесса, сфе-рик, схе-матик, схо-ластик вә с.

Өртүлү-ачыг һечанын ики сәмитлә башланан нөвүндә дилархасы сәмитләрини дә мұхтәлиф бирләшмәләринә раст кәлмәк олур; мәсәлән: кво-рум, кла-пан, кли-ника, кра-ли-ча, кре-дит, кри-минолог, кру-жева, кси-лографија, гла-диатор, гли-серин, гло-бус, глү-коза, гно-сеоложи, гра-фин, гри-фел, гро-теск, хло-рид, хро-носкоп вә с.

Көрүндүјү кими, бу «ББА» типли һечаларда икинчи сәмит, әсасән, л вә р сонорларындан бири илә ишләнир. Һалбуки с илә башланан бу һеча типиндә 2-чи сәмит к, т, ф, х кар сәмитләриндән бири ола биллр.

3. Үч сәмитлә башланан өртүлү-ачыг һечалар (БББА).

Бу һеча типни дилимиздәки сөzlәрдә чох аз олса да, онларда бә'зи ганунаујғунлуғлары мұшаһидә етмәк мүмкүндүр. Белә ки, һәмни типли һечаларда ики вә ја үчүнчү сәмит мүтләг сонор олур; мәсәлән: кија-кија, скле-роз, стра-текија,

стро-фант, шлја-па, Штра-ус ва с.
Көрүндүү кими, «БББА» гурудушулу нечанын 1-чи самити к, с, ш сөслөрүндөн бири, 2-чи ва 3-чү самити неэ н, к, ј, р, т, л сөслөрүндөн бири илэ ишлэнир.

Бүтүн булар ону көстөрүр ки, Азербайжан дилиндэ нечалар өз структурасына көрө чох рэнкарэнк-дир ва бу рэнкарэнклик мүөјјөн тарихи инкишаф мэрһэлэлэриндэн кечмишдир.

СЭМЭД ВУРГУНУН ПЕДАГОЖИ ФЭАЛИЈЈЭТИ НАГГЫНДА

(Газак, Губа ва Кэнчэ дөврү)

Садыг ШҮКҮРОВ

филолокија елмлэри намизэди, н. Зэрдаби адына Кировабат Дөвлэт Педагожи Институтунун досенти

Бөјүк шаиримиз Сэмэд Вургун наггында нечэ-нечэ магалэ, хатирэ, монографија жазылыб. Бүтүн буларда шаирин һэјат ва фэалијјэти, жаратычылыг јолу һэртэрэфли ишыгландырылыб. Лэкин һэлэ дэ архивлэрдэ бу бөјүк исевија корифеји илэ билаваситэ баглы олан, онун һэјат ва фэалијјэтинин ајры-ајры дөврлэринин даһа да дэгиглэшидирмэјэ, наггында даһа кеиши мэлумат алмаға имкан верэн сэнэдлэр галмагдадыр. Биз бурада шаирин тэдигатчыларынын нэзэриндэн гачан, онларын диггэтинин чэлб етмэјөн бир сыра јени сэнэдлэрэ истинад етмэклэ онун педагожи фэалијјэт дөврүнү дэгиглэшидирмэјэ чалышмышыг. Белэ сэнэдлэрдэн бири Азербайжан ССР МДТ Архивинин 797 нөмрэлн фондунда сахланылан 42 сэнифэдэн ибарэт «Кондунтныј» («Чазэ») журналыдыр. 1912-чи илдэ Горидэ жазылмаға башлајан ва 1922-чи илин сонларында Газакда тамамланан бу журналда дөврүнүн көркөмли мүэллимлэриндэн Ф. Көчэрлинин, А. Шыхлынын ва Р. Әфандијевин дәсти-хэтти илэ жазылан гејдлэр вардыр ва булар С. Вургунун тәһсил иллэринин дэгиглэшидирмэјэ көмөк едан мөтәбәр мәнбэ һесап олуна билэр.

Мэлум олдуғу кими, индијэдэк чап олунмуш елми-педагожи эдэбијјатда, С. Вургунун биографиясыны ва библиографиясыны јазан

алимлэрин эсэрлэриндэ, «Азербайжан совет эдэбијјаты тарихи»нда ва орта мөктәб дәрсликлэриндэ онун 1918-чи илин сентјабрында Газак мүэллимлэр семинаријасына дахил олдуғу көстөрилр.

Бурадан көрүнүр ки, Сэмэд Вәкил (С. Вургун халг маариф шөбөлэрини вердији эризелэрин алтында «Сэмэд Вәкил», «Сэмэд Вәкили», «Сэмэд Вәкилзадэ» имзаларыны гојмушдур) 1918/19-чу дәрэ илиндэ семинаријанын һазырлыг сифинин биринчи, 1920-чи илин ијулуида икинчи сифини гуртармышдыр. 1920/21-чи дәрэ илиндэ семинаријанын эсас, биринчи сифини дэјинилмиш, 1921/22-чи дәрэ илиндэ иккинчи сифиндэ охумуш, 1922/23-чү дәрэ илиндэ неэ ораны битирмишдир. О заман семинарија јатагханасынын тәрбијечи-мүэллим ишлэјөн Шыхлынын «Кондунтныј» журналындакы гејдлэри дэ буну тәсдиглэјир. Шыхлынын бу гејдлэри Сэмэд Вәкилин 1921/22-чи дәрэ илиндэ семинаријанын II эсас сифиндэ охудуғуну сүбүт едир. Журналда дејилр: «13 декабр 1921-чи ил ахшам мөшгәлэсиндэ II сифиндэ охујан Сэмэд Вәкилов I сифиндэ тәрбијэ алаи Имамвердинни јанына кедиб кағыз истајэндэ, һэмин сифин шакирдлэриндэн Илјас Вәкилов ва һэсэнлаша Абдыјев ону тәггир етмиш, биринчи она, Сэмэдэ «балван» демниш,

икинчи ону елэ бәрк итләмишдир ки, о гапыја дэјмиш ва «сағ элинин дәриси сырлыммышдыр...»

«...6 апрел 1922-чи ил. Икинчи сифиндэ охујан Сэмэд Вәкилов шамдан сонра ичазэсиз театр кетмишдир».

Бу сәпэд Сэмэд Вәкилин семинаријаны 1924-чү илдэ дејил, 1923-чү илдэ гуртардығыны ајдын бир шәкилдэ көстөрир. Әкәр Сэмэд Вәкилин семинаријаны 1924-чү илдэ гуртардығыны эсас көтүрсөк, онда белэ чыхыр ки, о, семинаријаны алты илэ гуртармышдыр. Лакин архив сәнэдлэри ичарисиндэ Сэмэд Вәкили икинчи ил бир сифиндэ галмасыны көстөрөн һеч бир мэлумат жохдур.

Белэ олдуғда шүбһэ жохдур ки, Сэмэд Вәкил семинаријаны 1923-чү илдэ гуртармыш ва Ермәнистанда тәјинат алмышдыр. М. Вәкилов жазыр: «О (Сэмэд—С. Ш.), 1923-чү илдэ там 6 ај Газакдан узаглашмыш ва Ермәнистанда, Гарагојунлу рајонунда долашмышды...»

Сэмэд Вургуну Ермәнистанда олдуғу аз мүддәтдэ... Ермәнистан коммунист кәнчлэринин гурултајына, сонра Загафганја коммунист кәнчлэринин гурултајына, орадан да Үмумиттифаг комсомол гурултајына нүмајондэ сечмишдилэр» (Бах: М. Вәкилов, Сэмэд Вургунун тәрчүмеји-һалы. С. Вургун, Әсэрлэри, 1-чи чилд, Азербайжан ССР ЕА нәшријјаты, Баки, 1960).

Бу сөзлэрин өзү дэ Сэмэд Вәкилин семинаријаны 1923-чү илдэ гуртарыб тәјинатла Ермәнистанда кетдијини сөјлөмөјэ һагг верир. Бир дэ, нечэ ола билэр ки, һеч јердэ ишлөмөјсән, елэ-белэ, ишсиз-күчсүз «Ермәнистанда, Гарагојунлу рајонунда долашасан» ва сөнн үч дәфә комсомол гурултајына нүмајондэ сечмишлэр. Рајонда «долашан», һеч бир тәшкилатда учота дурмајан бир кәнчи һансы тәлимата көрө гурултајлара нүмајондэ көндөрә билэрдилэр?

Тәрәддүд етмәдән демәк олар ки, Сэмэд Вәкил 1923-чү илдэ Гарагојунлуда мүэллимлик етмиш, јахшы

лиши, ичтиман фэалијјэтинэ көрө кәнд комсомолчулары тәрәфиндән гурултаја нүмајондэ сечилмишдир. Гарагојунлудан сонра С. Вәкил Газак, II Шыхлыја кәлмиши. М. Вәкилов жазыр: «О, бир ил Шыхлы кәндиндэ мүэллимлик етдикдән сонра Көчәскәр кәнд мөктәбинэ мүдир тәјин едилмишдир. О бу мөктәбдэ 1925-чи илин сентјабрындан 1926-чы илин феврал ајына кими чалышмыш, сонра... Губаја кетмиши».

Лакин Кировабат Дөвлэт Архивинин 342-чи фондунун 809 нөмрәли говлуғунда (сәһ. 112) сахланылан Азербайжан Халг Маариф Комиссары коллекцијасынын 10 нөмрәли ичлас протоколундан ајдын олур ки, Сэмэд Чуварлински илэ бирликдэ 1925-чи илдэ комиссарлыгын тәшкил етдији комиссијанын тәркибиндэ Губа гәзасынын мэдәни-маариф мүәссислэриндэ көрүлән ишлэрин вәзијјэтинин ва мөктәблэрин тәминатыны жохламыш ва коллекцијаја һесабат вермишдыр. Һесабатла элағадар жазылан һэмин протоколда дејилр ки, Губа гәзасында мөктәблэрин ва мэдәни маариф мүәссислэринин жохлашылмасынын нәтичэлэринэ даир Чуварлински ва Вәкилов јолдашларын мәрүзәсиндән ирәли кәлән 9 бәнддән ибарэт вәзифәләр рәһбәрлик үчүн нәзәр алынсын:

1. Губа ХМШ-а тәклиф олунмушдур ки, мөктәб шәбәсинин бундан сонра кеишләнмәсинэ һеч чүр јол вермәсин ва мөвчүд оланлары сахламағда онларын кејфијјэтинин јахшылашдырсын.

2. Халг комиссарлары шурасы гаршысында мәсәлә галдырмаг лазымдыр ки, Губа гәзасынын бәзи кәндлэриндэ кәндилэр ишбәтән саһмана салымыш биалары мөктәб үчүн версинлэр. Јахүд Халг маариф шурасына ичазә верилсин ки, бәзи мөктәблэри елэ кәндләрә көчүрсүн ки, орада кәндилэр мөктәб ачылмасына пәркар биалары һәвәслә, көңүллү верирлэр.

3. Гәзә Халг Маариф Шөбәси нәдидәки гәзә мүфәттишлэринин штатыны артырмаг үчүн элағадар тәшкилатларта данышмаг.

Һәдсиз ичтисар нәтичәсиндэ мүфәттишләр аппараты ишин тәдрис саһәсинә лазыми рәһбәрлик етмәк имканындан мәрһүмдур.

4. Губа ХМШ-а төклиф етмэк лазымдыр ки, һеч бир үзүрлү сәбәб олмадан бир мөаллимни башга мәктәбә көчүрүлмәсинә јол верилмәсин, чүнки бу, тәдвис процесинә һәдиз дәрәчәдә зәрәрли тәһсир кәстәрир.

5. Гәзә Халг Маариф Шәбәсинә гәти тапшырылмышдыр ки, мәктәб Јашы чатмајан ушаглары мәктәбә гәбул етмәсинләр.

6. Баш сәсиал тәһминат идарәсинә төклиф олунмушдур ки, халг комиссарлары шураһына көнд Советләринни мәктәбләри Јаначагга вә онларын кәзәтчиләрини мөваһиблә тәһмин етмәк барәдә мәлумат ивәрәһәсә тәртиб етсин.

7. Баш сәсиал маариф евинә төклиф олунмушдур ки, гәзә сәсиал маарифини башга тәһминатларга алаһәсинә дәир бүтүн мәсәләләри Мәркәзи Комитәнин актиколлегијасынын ичләһәсәна чыхарһып.

8. Мәрузә үзә бүтүн башга төклифләрини програм, методик характер даһыјан мәсәләләри өввәлчәдән елми-методик шуранын музакирәсинә вермәк лазымдыр ки, коллежијадә тәсдиг едилсин.

9. Мүфәттишләрдән Чуварлински вә С. Вәкилова төклиф олунмушдур ки, Губа гәзәһынын јохланмасы илә алаһәдәр бүтүн ишләри бир һәфтә мүддәтинә гуртарһынар вә Салјан гәзәһынын јохламаһы үчүн Јола дүшүнләр (Кировабад Довләт архиви, ф. 342, Иш 809, сјаһы 1, говлуг 135, с. 112).

22 вә 23 нојабр 1925-чи ил тарихдә тәртиб едилмиш 30 нөмрәли протоколдан илә ајдын олур ки, Азәрбајчан ХМК-нын коллежијасы Салјан, Шамаһы, Агдаш вә Көјчәј гәзә мәктәбләриндә јохлама апаран С. Вәкилов, Чуварлински, Әлијев вә һачыјевин мәлуматынын динләмиш вә 14 маддәдән ибарәт гәрар вермишдир (јенә орада).

Бүтүн булар демәјә әсас верир ки, Сәмәд Вәкил Газахдан, чох еһтимал ки, 1924-чү илин сонларында чыһыб Губаја кетмиш, гәзә маариф шәбәсиндә мүфәттиш ишләмиш вә бир сыра јерләрдә јохлама апаран комиссијанын тәркибиндә олмуш, ики илдән сонра Кәнчәјә кәлмишдир.

Биографијадә һәр шәј дәһиг олмалдыр. А. С. Пушкинин, М. Ј. Лермонтовун, В. Г. Белинскинин, Л. Н. Толстојун биографијасында олдуһу киби. Лакин рус әдәбијатшүнаһлары бу көркәмли шәхсијәтләрини һәјәтларына анд фактларын,

һадисәләрини тәдһигини индиниш өзүндә белә битмиш һесаб етмишдир. Онлар һәр кичик талынтын бу бөјүк мүтәфәккирләрини һәјәтанын зәнкипләшдирән, дәһигләшдирән факт киби һимәтләндирирләр. Бир нечә ил бундан өввәл «Литературнаја Россия» гәзәтиндә А. С. Пушкинин Литсејдә охујаркән истифадә етдији мүрәккәбгаһынын таһылдығына ајрыча мөгалә һәср едилмиш вә јазылмышды: «Бөјүк шаирини Литсеј шәрләри бу мүрәккәбгаһындан чыһымышдыр». Үмумијјәтлә, бу, бәлкә дә елә бөјүк бир шәј дејил. Лакин шаирини һәјәтанын аидијәти олдуһу үчүн әһәмијјәтлидир. Белә дәһиглик, шәхсијәтин дүңјәкөрүшүнүн вә ичтиман фаалијәтинин, јарадычылығынын һарада, нә вахт вә һансы шәрәттә формалашдығынын мүәјјәнләшдирмәјә көмәк едир. Бу чәһәттән С. Вургуһун педагожи фаалијәтинин дә дәһигләшдирилмәсинин мүнүм елми әһәмијјәти вардыр. О, әлиһә журнал алыб синиш отағына кирдији күндән УИК(б)П МК-нын 1928 вә 1929-чу илләрдә кечирилмиш пленумларында халг тәсәррүфаты үчүн кадрлар һазырланмасы, мәдәни-маариф оцағларынын јендән гурулмасы һағында гәбул етдији гәрарлардан ирәли кәлән вәзифәләри һәјәтә кечирмәјә сәј кәстәрмиш, ишдә өз бачарығынын әсиркәмәмишдир.

Тарих елмләри доктору, профессор Мәһдихан Вәкилов шаирини биографијасыны јазаркән кәстәрир ки, «Сәмәд 1928-чи илин сентјабрындан 1929-чу илин ијун ајына киби Кәнчә мәктәбләриндә (орта мәктәбләрдә вә партија мәктәбиндә) мөаллимлик етмишдир». Бурадан белә чыһыр ки, С. Вургуһун доғуз ај Кәнчә мәктәбләриндә мөаллим ишләмишдир. Лакин бу тарих сәнәдләрә үјгүн олмалдығы үчүн шаирини педагожи фаалијәтинин Кәнчә дөврүнү азалдыр. Бу фактын дүрүстләшдирилмәсинә онун биографијасындан башлајаг. һамыја мәлумдур ки, С. Вургуһун биографијасы «Әсәрләри»нин биринчи чилдинә даһил едилмиш вә

бу, онун һәјәтанын вә педагожи фаалијәтинин тәдһиг едәнләр үчүн мөтәбәр мәһбәт олмушдур. Профессор Назим Ахундов бу шаирини библиографијасыны һазырлајанда һәмни тәрчүмеји-һала әсәсләнб, С. Вургуһун педагожи фаалијәтинин Кәнчә дөврүнү 1928—1929-чу илдән кәтүрмүш вә бунуила проф. М. Вәкилова разылашмышдыр.

Кировабад Шәһәр Халг Депутатлары Совети Ичранијә Комитәсинин архивиндә сахлаһылан шәһәр гәзә маариф мүдиринин 7 вә 8-чи китабларында мүнәфизә олунан әмр вә сәрәнчамлар М. Вәкиловун вә Н. Ахундовун кәстәрдикләри рәгәмләри дәһигләшдирмәјә имкан верир. Архив сәнәдләри, әдәби-публицистик јазылар, әдәби-педагожи тәдһигатларынын һамысы бир һәһигәт—Сәмәд Вургуһун Кәнчәјә кәлдијини тәсдигләјир. Лакин јени тапылан архив сәнәдләриндән ајдын олур ки, С. Вургуһун Кәнчәјә кәлән дә гардашы М. Вәкилов Гәзә Халг Маариф мүдирини Ј. Мирзәјевин 9 август 1927-чи ил тарихли 58 нөмрәли әмри илә августун бириндән Низамин адына шәһәр өлкәшүнаһлыг музејинин директору тәјин едилмишдир (бах: Кировабад шәһәр ХДС Ичранијә Комитәсинин архиви. Гәзә маариф мүдиринин 6 нөмрәли әмрләр китабы, говлуг 6.) вә шүбһәһәсиз ки, о, Кәнчәјә кәлдикидә башга јердә дејил, мәһз гардашы Мәһдиханла бир евдә јашамышдыр. О, Губадан 1927-чи илин декабр ајынын өввәлләриндә чыһыш вә һәмни ајын 9-да гардашынын јанында олмушдур. 17 декабр 1927-чи ил тарихдә Кәнчә гәзә маариф мүдирини М. Г. Әләкбәрли Губадан кәлән бу кәч мөаллими 99 нөмрәли әмрлә 1 нөмрәли шәһәр орта мәктәбинә мөвәггәти олараг мөаллим тәјин етмишдир. М. Г. Әләкбәрли өз әмрини мәктәбләр мүфәттишинин рапортуна (тәләһнамәсинә) вә һәмни рапорту үзәриндә мәктәбин мүдирини разылыг дәркәнарына әсәсән вермишдир. 11 феврал 1928-чи ил тарихдә илә М. Г. Әләкбәрли 12 нөмрәли әмринин 9-чу параграфында јазмышды: «Сәмәд Вәкил феврал

ајынын 11-дән етибарән биринчи дәрәчәли мәктәбә ичтиманијат мөаллими тәјин олунур. Әввәлки вәзифәсиндә галмаг шәртилә» (јенә орада, ф. 8, сја. 2, гов. 7, сәһ. 10). Гејд етмәк лазымдыр ки, о заман, јәһин 20-чи илләрдә мөаллимләрини һамысына ичтиманијат фәһниндән дәре апармаг етибар едилмирди. Бу, чидди, сәсиал фәһи сәјлылырды. Ичтиманијат дәрсин апаран мөаллим шакирдләрә СССР-ини сәсиал гурулушундан бәһин мәлуматлар вермәклә, Коммунист Партијасынын гәһрәманлыг тарихи илә о онлары таныш етмәли иди. Архив сәнәдләриндән ајдын олур ки, Сәмәд Вәкил јалһыз фәһнини тәдрисини дејил, өзүнү үзәринә дүшән вәзифәни дә ләјәгәтлә јеринә јетирмишдир. О, әсәл ичтиманијатчы иди вә тапшырылан вәзифәни дә шәрәфлә јеринә јетирди. О заман Губа гәзә мәктәбләри барәдә Халг Маариф Комиссарлығынын коллежијасына верилән һесабатын дәһиглији вә бәһәһиәләсән коллежијадә иштирак едән М. Әләкбәрлинин нәзәриндән гачмамыш вә бунә көрә дә Сәмәд Вәкил Кәнчәјә кәлдикидә ону ичтиманијат мөаллими тәјин етмишди. Мәктәбин бу күнә гәдәр сахлаһылан бәһин протоколларыннан ајдын олур ки, Сәмәд Вәкил синишдәнхариш вә мәктәбдәнкәнар кечирилән бүтүн ичтиман-сәсиал вә мәдәни-күтләви тәдбирләрә рәһбәрлик етмишдир. О, јухары синишләрдә тәшкил олунмуш комсомол өзәкләри илә бирликдә сәвадсәзлығын арадан галдырылмасы үчүн јарадылан курсларда дәре апармыш, фабрик вә тәсәррүфатларда мүсамирәләр кечирмиш, иләһиликләрини мөтәшәккиллијинә хүсуси диггәт јетирмишдир. Бундан тәһминән једди ај сонра маариф мүдирини М. Пәһаһов мәктәбләр мүфәттишини А. һачызадәнин рапорту үзәриндә директорун разылыг дәркәнарына әсәсән өзүнүн 18 сентјабр 1928-чи ил тарихли 83 нөмрәли әмри илә (§2) «Сәмәд Вәкиладәһин 15/IX-1928-чи илдән биринчи дәрәчәли једдинчи Шура мәктәбинә мөаллим тәјин етмишдир» (бах: Кировабад

шәһәр ХДС Ичрайјә Комитәсинин архиви. Гәзә маариф мүдиринин 7 нөмрәли китабы. ф. 8, снј. 2. ваһ. гов. 7, сәһ. 61. вәр. архасы). Лакин о, бурада чох ишләмәшидир. 1929-чу илдә Кәнчә гәзә маариф мүдир С. Шамиловун адына әризә верәрәк тәһсилнин давам етдирмәк үчүн мүәллимликдән чыхарылмасыны хайиш етмишидир. Сәмәд Вәкилзадәнин әризәсинин үстүнә «ОКР» шөбәсинин мүдир өвүнүн разилыг дәркәнарыны гојмуш вә буна әсәсән дә С. Шамилов 1929-чу ил 2 август тарихли 71 нөмрәли әмринин

биринчи параграфында јазмышдыр: «Кәнчә. 7-чи мәктәб мүәллими Сәмәд Вәкилов али мәктәбә кетмәсинә биһазн август ајынын 1-дән етибарән вәзифәсиндән азад олунур. Әсас: мәсдурин әризәси үзәриндә мүдирин дәркәнары вә катибин имзасы (јенә орада, сәһ. 116).

Бүтүн булар Сәмәд Вурғунун Кәнчәјә һеч дә 1928-чи илдә дејил, 1927-чи илдә кәлдијини вә бурада доггуз ај јох, он сәккиз ај он беш күн ишләдијини, мүәллимлик етдијини вә беләликлә шаирин педагожи стажынын беш ил олдуғуну тәсдигләјиб дәјигләшидир.

Рус мәктәбләриндә Азәрбајчан

дили тәдриси

МӘТНИН ОХУСУ ҮЗӘРИНДӘ ИШИН БАШЛЫЧА ИСТИГАМӘТЛӘРИ ЬАГГЫНДА

Наимә МӘММӘДОВА

Сумгајыт шәһәри, 11 нөмрәли мәктәбин мүәллими

Икинчи дил тәлиминдә оху мәти-ләрин шакирдләрин иитг ишкиша-фында хусуси вәситәдир. Оун әһәмијјәтиндән данышаркән бәзи методистләр гејд едирләр ки, мәти-ләр анчаг шифаһи дил, лексик вә грамматик материаллары мәнм-сәтмәк үчүн гурулуру. Лакин унут-маг олмаз ки, булар һәм дә ша-кирдләрин идеја-сијаси тәрбијәсин-дә, онларда әмәјә коммунист мүнә-сибәтинин формалашдырмагда бөјүк рол ојнајыр.

Рус мәктәбләриндә Азәрбајчан дили тәлими системиндә дә мәти-ләрин хусуси јери вардыр. Тәсадү-фи дејил ки, бүтүн синифләр үзрә дәрәликләрин мәзмунунда һәр дәрә сааты үчүн мүәјјән олунмуш пара-графларда мұвафиг мәтиләр вери-лир. Мүәллимдән исә белә мәти-ләр үзрә иши шакирдләрин иитгини ишкишаф етдирмәк бахымындан сә-

мәрәли тәшкил етмәк вә апармаг тәләб олунур.

Мән өз тәчрүбәмә әсәсэн дејә би-ләрәм ки, рус мәктәбләринин илк концентриндән сон концентринә гә-дәр мәтнин синифләр үзрә верил-мәсиндә садәдән мүрәккәбә принси-пинә әсәсланылдығы кими, һәмни концентрләрдәки мәти үзрә иши тәшкилиндә дә бу принцип көзлә-мәк вачиб шәртләрдәндир. Фикрини бир мисалла ајдындашдырмага ча-лышачагам. Мәлумдур ки, IX, X синифләрин Азәрбајчан дили дәрә-ликләриндә верилмиш мәтиләр аша-ғы синифләрдән мүәјјән һазырлыг кечиб кәлән шакирдләр үчүн нәзәр-дә тутулмушдур. Лакин рус груп-ларында охујан шакирдләрин һа-зырлыг сәвијјәләри һеч дә програ-мын тәләбләри сәвијјәсиндә олмур. Бәзиләри Азәрбајчан дилини прак-тик чәһәтдән билир, бәзиләри исә

мүгајисә едилмәз дәрәчәдә зәиф олурлар. Бүтүн булары нәзәрә алараг, мәти үзрә иши апарылма-сында Азәрбајчан дилиндән ша-кирдләрин билик сәвијјәләрини хусуси олараг нәзәрә алырам. Әкәр мәти онларын үмуми сәвијјәсинә көрә ағырдырса, онда мүәјјән ит-тисарлар, јүнкүләшдирмәләр апа-рырам. Нәр шакирди мәти үзәриндә ишә өз күчүчәтанылығына көрә чәлб едирәм. Бу ишин башлангыч мәрһә-ләсиндә Азәрбајчан дилини практик чәһәтдән билән шакирдләр апа-рычы рол ојнајырлар. Онлар бир нөв өз јолдашларыны архаларынча апарырлар. Әлбәтә, итсәтән зәиф-ләри дә көздән гојмурам, онларын да кифајәт дәрәчәдә фәаллығыны тәмин етмәјә хусуси диггәт јетири-рәм. Ишин бу чүр тәшкили синифдә сағлам әһвали-руһијјә јарадыр, бү-түн шакирдләр өз гүвәләрини сы-намага сәј кәстәрирләр. Демәк, һәр кәсин потенциал гүвәсиндән сәмәрәли истифада едә билмәси тә-мин олунур.

Мәти үзәриндә иши, башлыча олараг, ашағыдакы истигамәтләрдә тәшкил едирәм.

1. Мәтнин охусу үзәриндә ишин апарылмасына јени сөзләрин иза-һы вә материалын мәзмуну илә илк танышылыгдан башлајырам. Әввәл-чә шакирдләри јени сөзләрә та-ныш едир вә онларын диггәтини биринчи нөвбәдә һәмни сөзләрин тәләффүзүнә јөнәлдирәм. Мәсәлән, IX синифдә «Мирзә Фәтәли Ахун-дов» мөвзусуну кечәркән шакирд-ләрин диггәтини «руһани», «дөвләт дәфтәрханасы», «шәрг дилләри», «әбәдләшдирмәк» кими сөз вә ифа-дәләрин мөһналарына чәлб еди-рәм; өјрәнәчәјимиз мәтидә һәмни сөзләрә раст кәләчәјимизи дејирәм. Сонра мәтнин өзүм охујур вә рус дилинә тәрчүмә едирәм. Даһа сон-ра исә мәтнин шакирдләрә охудур вә тәрчүмә етдирирәм.

Тәчрүбә кәстәрир ки, белә оху заманы мәтнин тәрчүмәсини оун оху просесиндән ајырмаг ишин там зәрәринәдир. Ејни заманда бу һәм

дә вахтдан сәмәрәли истифада ет-мәмәкдир. Она көрә дә мән һәмишә мәтнин охусу үзрә иши, демәк олар ки, бүтүн һалларда оун тәрчүмәси илә ситез шәклиндә апарырам. Ишин бу истигамәтдә апарылмасы бир нечә чәһәтдән әһәмијјәтли олур. Белә ки, биринчиси, шакирдләрин ифадәли гираәт вәрдиниләри ишки-шаф едир, мөһкәмләнир; икинчиси, шакирдләрин оху сүрәтләри артыр, үчүнчүсү вә әп башлычасы исә, шакирдләр мәтнин тәрчүмә етмәклә оун мәзмунуну мәнмисәмәјә һәил олурлар.

Мән оху просесинин тәшкилиндә өјрәнилән мәтнин характериини хусуси олараг нәзәрә алырам. Мә-сәлән, драм әсәрләринин охусу үзә-риндә иш апаранда мәтнин роллар үзрә бөлүшдүрүрәм. Јахуд мәнзүм парчаларын тәдрисиндә шакирдлә-рин моноложу охусуна үстүнлүк ве-рирәм.

2. Мәти үзәриндә ишин башлыча истигамәтләриндән бири дә оун мәзмунунун өјрәнилмәсиндән иба-рәтдир. Тәчрүбә кәстәрир ки, мән-мун үзәриндә иш шакирдләрин јени мәнмисәдикләри сөзләри бир даһа мөһкәмләтмәјә, онларын идеја-си-јаси чәһәтдән ишкишаф етмәсинә көмәк едән мүнүм вәситәдир. Она көрә дә мәтнин мәзмуну үзрә иш апараркән шакирдләрә биринчи нөвбәдә оху заманы јадларында галан фактлары хатырладаырам. Мәтнин сонунда верилмиш суаллар үзәриндә иш апарырам.

Гејд етмәк ләзымдыр ки, мәти-әнд верилмиш суаллар X синфин дәрәлијиндә систем тәшкил етмир. Она көрә дә биографик материал-лары истиена етмиш олсаг, дејә биләрәк ки, галан мәтиләрин (ба-дин әсәрләрдән сечилмиш нүмунә-ләрини) сонунда оун мәзмуну илә әлағәдар дидактик суаллар верил-мәшидир. Бу исә мүәллимин һәмни мәтиләрин мәзмуну үзрә апардығы иши мүәјјән дәрәчәдә чәтинләшди-рир.

Она көрә дә биз мүәллимләр һәр бир дәрәсә һазырлашаркән гаршыја

чыхан чәтинликләри әввәлчәдән көрмәли вә ишмизни планлы вә мәгсәдәүгүн шәкилдә гурмалыг. Мәсәләи, мән Х синифдә А. Шангин «Араз» романында бир парчаны кечәркән икнини саатда ошун мазмунуну мәнмисәтмәк үзәриндә ху-суси оларат дајанырам. Бу мәгсәд-лә мәтнин охусундан сонра шакирд-ләрә ашагыдакы суаллары верирәм:

1. Фәһләләр нә үчүн тәтил едир-ләр? 2. Араза нә тапшырылмышды? 3. Митинг һарада кечирилди? 4. Илк сөз кимә верилди? 5. Ванја ким иди? 6. Араз сон сөз сөјлә-рәк нә деди? 7. Полислә фәһләләрни тоггушмасы нечә нәтичәләнди?

Бу суаллар шакирдләрин мәтнин мазмунуна аид билликләрини бир-даһа јада салыр вә системләши-дир, ејни заманда шифаһи нитг вәр-дишләринни икишафында хуеуси әһәмијәт кәсб едир.

Бүтүн бунлардан сонра шакирд-ләрә мәтнин мазмунуна даир план

тутмаг тапшырылдыгда онлар бу ишин өһдәсиндән мүвәффәгијәтлә кәлир, мәтнин мазмунуну даныш-магда чәтинлик чәкирләр.

Беләликлә, шакирдләр Азәрбај-чан дилиндә тәкчә мәтнин охумаг дејил, һәм дә ошун мазмунуну да-нышмагы өјрәширләр. Ејни заманда бу дилдә тәфәккүр әмәлијјаты апа-рырлар: мәтнин мазмуну илә ола-гәдар мүәјјән епизодларә өз мүнә-сибәтләрини дә көстәрә билирләр.

Тәчрүбә көстәрир ки, мәтнин оху-су илә ошун мазмуну үзәриндә иши бир-бириндән ајырмаг олмас. Тә-лим просесиңдә онларын вәһдәтдә көтүрүлмәси, бирини дикәри үчүн васитәјә чеврилмәсини нәзәрә алынмасы зарурдир.

Әкәр һәр ики истигамәтдә ишә бир-бириндән тәчрид олунмуш и-кәлдә јанашыларса, о заман Азәрбај-чан дилинин практик шәкилдә өјрәдилмәсиндә истәнилән нәтичәни әлдә етмәк чәтиндир.

Методик ирсимиздән

ГЭВАИДИ-ӘДӘБИЈӘ
(Әдәби гајдалар һаггында илк дәрслик)
Инајәт БӘКТАШИ
филолокија елмләри доктору, профессор

Әримизин илк илләриндә јени типли мәктәбләр үчүн дәрсликләрин вә дәрә китабларынын олмадыгы бир дөврдә мүтәрәгги зијалылары-мыз, јазычы вә ичтиман маариф ха-димләримиз бу чәтинлији арадан галдырмаг үчүн бир сыра јарарлы ишләр көрмүшләр. Мәтбуатын јар-анмасы, ушаг мәчмуәләринин («Дәбистан»—1906-1907, «Рәһ-бәр»—1906, «Мәктәб»—1911-1918) фәалијјәтә баһламасы, ел әдәбиј-јатында истифадә јолу илә дәрә вәсантләринин мејдана кәлмәси, 1906-чы илдә чағырылмыш мүсәл-ман мүәллимләринин гурултајында ингилаби-демократик чәһәни тәш-кил едән мүтәрәгги зијалыларымы-зын тәшәббүсү илә јени програмла-рыя тәртиби вә әлифба мәсәләси-нин мүзакирәси вә с. бу кими проб-

лем мәсәләләрин һәлли дөврүн әла-мәтдар һадисәләри иди. Белә бир за-манда јашајан көркәмли јазычы, шаир вә драматургларымыз да бу саһәдә бир сыра фәјдалы ишләр көст-әрүш, тәрчүмә әдәбијјаты илә јана-шы, јени типли мәктәбләрә, маариф һәрәкәтына тәкан верән орижинал әсәрләр јаратмышлар. Һабелә оху-вә гираәт китаблары илә јанашы, әдәбијјатшүнаслығы даир китаблар јаратмаға да тәшәббүс көстәрмиш-ләр. Бу саһәдә бөјүк хидмәт көстә-рән вә орта мәктәбләр үчүн әдәбиј-јатшүнаслығы даир дәрслик јара-дан көркәмли шаир вә драматургу-муз һүсејн Чавидин Абдулла Ша-инглә бирликдә јаздыгы «Гәванди-әдәбијјә» адлы китабы хуеусилә сә-чијјәвидир.

«Әдәбијјат дәрсләри» башлығы

алтында бурахылмыш бу дәрслик китабын үстүндә гејд едилдији ки-ми, 1919-чу илдә Бақыда «Һөкүмәт мәтбәәси»ндә маариф нәзарәтинин төвсијәси илә чап едилмишидир. Әсәр 136 сәһифәдән ибарәтдир. Әдә-бијјатшүнаслыг терминләринин изаһы бахымында бу күн дә өз әһәмијјәтини итирмәјән, күнүн тә-ләбләринә чаваб верән бу дәрслик өз дөврүндә бөјүк шөһрәт газан-мышдыр. Бу дөврдә тәлим тәрби-јәјә даир һәр бир китаб маарифпәр-вәр зијалыларымыз үчүн бөјүк тој-бајрама чеврилди. Белә бир дөвр-дә Чавид вә Шангин гәләминдән чыхан «Гәванди-әдәбијјә» китабы да јени типли мәктәбләр үчүн фә-далы бир дәрслик кими гијмәтләң-дирилмишидир.

Дәрслијин бу әһәмијјәтини нәзәрә алан Чавид китабын мүгәддимәсин-дә белә јазырды: «Кәч Азәрбај-чанымызда һәр дүрлү тәлим кита-бына еһтијач көрүлдүју кими, гәванди-әдәбијјә китабларына да бөјүк бир еһтијачымыз олмагы вәрәстәји-иштибаһдыр. Гыса бир заманда ортаја бир шеј чыхармаг үчүн һәр һалда мәтбу китаблары-дан истифадә едилмәлидир. Биһа-әлејһ Истамбул әдәбијјат мүәллим-ләриндән Мәһијәддин бәјин «Јени әдәбијјат»ында мүнүм гиесләрини ејнән тәлхис едәрәк башга әсәрләр-дән дә бир тагым үмунәләр әлава етмәклә јазылмыш иш бу китабын мәктәбләримиздә тәдрис едилмәк үчүн тәб вә нәшринә гәрар верил-ди».

Чавид, һәр шејдән әввәл, јеничә дирчәлмәкдә олан кәч Азәрбајча-нымыза лазим олан «һәр дүрлү тә-лим китабына» олан еһтијачы нәзәрә алыб «Гәванди-әдәбијјә»-јә, даһа доғрусу, әдәби гајдалар китабынын јеничә дирчәлмәкдә олан кәч нәс-лин тәлим-тәрбијәсиндә ојнајачагы бөјүк ролу нәзәрә алмыш вә мү-сир дөвр үчүн елми-нәзәри бир ки-таб јаратмышдыр. Мүәллифләр бу китабын «Бир-ики сөз» башлығы алтында вердикләри кичик вә мә-налы гејддән сонра «Сәнәт вә сәнә-јән-нәфисә нәдир?» башлығы ал-

тында нәфис, инчә, зәриф вә көзәл сәнәтләр, мусиги, һејкәлтарашлыг вә әдәбијјат һаггында сәдә вә аила-шыгы бир үслубда ма'лумат верир-ләр. Әдәбијјатын вә сәнәтин бәди-естетик проблемләри үзәриндә даја-ныр, рәсм, мусиги, ме'марлыг вә сәз сәнәтиндән бәһс ачырлар. Мүәллифа көрә көзәл бир сөзүн биздә јаратды-гы дүјүг көзәл бир ләвһәнин, е'чәз-кар бир мусигинин, зәриф бир аби-дәнин ојатдыгы тә'сир гәдәр күчлү-дүр. Аичаг инсанын һисс вә һәјә-чанлары, һәз вә изтираблары рән-карәнк вә сонсуздур. Әлмәз бир ләвһәнин, зәриф бинанын, мәһарәт-лә дүзәлдилмиш бир һејкәлин, лә-тиф бир мусигинин, көзәл бир сөзүн, јахуд бунларын әксинә, пәришан бир мәнзәрәнин ојатдыгы дүјүг вә һәјәчаны һеч бир шејлә мүгајисә етмәк олмас. Бу һәјәчан һејванат әләминдәки һиссијјатдан тамамилә фәргләнир. Чүнки бу һисс вә дүјүг-ларда бир үлвијјәт, көзәллик, инчә вә зәриф бир ма'на чилвәләнир.

Бөјүк сәнәткар өз фикрләрини образлы шәкилдә белә ифадә едир-ди:

«Иштә шу һәјәчани-бәдији һүсула кәтирән шу «сәнәтдир». Әкәр сәнәт рәсм илә тә-чәлли едәрә «сәнәти-рәсм», мусиги илә тәчәлли едәрә «сәнәти-мусиги», кәлам илә тәчәлли едәрә «сәнәти-кәлам» вә тә'бири-ахирлә «әдәбиј-јат», ме'мары илә тәчәлли едәрә «сәнәти-ме'мары», һејкәлтарашы тә-чәлли едәрә «сәнәти-һејкәлтарашы» намларыны алыр ки, һәпсинә бир-ликдә «Сәнәт вә сәнәјән-нәфисә»-нами үмуниси верилмишидир».

Әдәби гајдалар китабынын елми-нәзәри вә практик әһәмијјәтинин јығчам шәкилдә үмунләшидирән мүәллиф «Әдәбијјат» башлығы ал-тында өзүнәмәхсус бир үслубда әдәбијјатын тә'рифини верир: «...Әдәбијјат бир сәнәтдир вә сәнә-тин дә гајәси руһумуза вәсант-мүхтәлифә илә бир һәјәчани-бәдији һүсула кәтирмәкдир. Шу һалда әдә-бијјат (јә'ни сәнәти-кәлам) да сәз васитәси илә руһларда бир һәјәча-ни-бәдинән толид етмәкдир».

Китаб мўаллифлари санат ҳаггында кифајат гэдэр мълумат вериб әдәбијјатын маһијјатини кениш вә һәртәрәфли ашлатмаг вә изаһ етмәк мәгсәди илә ше'р, шаир, әдәбијјат вә әдиб һаггында дәрслик чәрчивәси дахиллиндә мүфәссәл изаһат вермәји мәгсәдәуғун саймышлар Мўаллифләрә көрә, әдәбијјатдан бәһс едәркән, һеч шүбәсиз, истар-истәмәш ше'р кәлмәси дилә кәлир вә ше'р һадир сүалыны илк нөвбәдә ғыса вә ыгчам бир шәкилдә изаһ етмәк мәгсәди илә ше'рә белә бир тәриф вериләр: «Ше'р хитабәт киби, әдәбијјатын бир шө'бәсидир. Үмуми мәнасы илә ше'р асари-әдәбијјә верилмиш бир нами-дикәр-дир».

Бунула јанашы, мўаллифләр ше'р вә әдәбијјат «кәламли» арасында мүнүм фәрғларини дә олдуғуну гәләмә алып әдәбијјатын кениш мәна кәсб етдијини кәстәриләр. Чавидә көрә, әдәбијјат хәтти вә сәпәти-үмуми мәна кәсб едир. Бүтүн әдәби вә елми фикрә верилән адыр. Ше'р илә буна бәһзәмәз. Даһа доғрусу, ше'рин бу гэдәр кениш мәнасы жохур. Она көрә ки, бир әсәр охундуғу вә сәһнәдә ојнандығы заман бәдди тәсир күчүнү әкс етдирилсә бу әдәби-бәдди әсәрин тәсир күчү илә бағлы олдуғу кими, бу вә ја башга бир мәнзүм әсәрин мәнзүм вә идејасынын доғру вә дүзкүн дәрк едилмәсиндә дә ше'р бир «килид» ролуну ојнајыр. Дикәр тәрәфдән әдәби-бәдди әсәрләрини бу вә ја башга (јахшы, зәиф, там, кәсир) чәһәтләри тәдғиг, тәһлил вә тәғғид, јахуд тәғдир едиләркән әдәби тәғғидини диггәтиндә ше'р дејил, үмумән бәдди әсәр тәғдир едилр. Бунурадан да белә ашлаймыр ки, һәр бир ше'р әдәби әсәр олмадығы кими, һәр әсәр дә бәдди ше'р әсәри ола билмәз. Јухарыда бәһс олундуғу кими, «ше'о хитабәт кими әдәбијјатын бир шө'бәсидир». Мўаллиф бүтүн әдәби-бәдди фикрләрә, о чүмләдән ше'р дә дахил олмагла, әдәбијјат ады вериллијини гејд едиб, јухарыда ше'рә вә шаирә верилән тәрифи бир даһа күчләндирмәк мәгсәди илә јазырды:

«...Јалһыз һиссијјат вә тәәсүрати-руһијјәи ифадә едән вә һәр шејдән зијадә хәјалат вә мәчәзати-ғунағун (чүрбәчүр, мүхтәлиф—И. Б.) илә мәзин булунаи асара «ше'р» вә бу јолда асари вүчүдә кәтирәнләрә дә «Шаир нами» верилмишдир». Даһа сонра «...асари әдәбијјәдә «һәжәчан-бәдијә» декилән һәрәкәти-руһијјәи һүсула кәтирән «хасә»јә дә «ше'р нами верилмәкләдир»,—дејә јекунлашдырырлар.

Дәрслијини «Јазы јазмагда әсәлар» бөлмәсиндә илә јарымбашлығлар алтында «мөвзу», «мәна», «мәфһум» вә «ифадә» һаггында мүфәссәл мълумат верилр. «Үслуб вә ифадә» бәһсиндә садә вә мүрәккәб үслублардан бәһс едәркән мүрәккәб үслуба даир белә бир һөкм верилр: «мәзини (мүрәккәб) үслуб бәһс етдији шејә даһа парлаг бир сүрәтә чан верәрсә, мәзинидир»,—дејә изаһ едиб мисаллар кәстәриләр. «Кәсрәти-тәкрар» (чохлағ, боллуғ—И. Б.) үслубун мәзијјәт хүсу-сијјәтләриндә илә мәчәзлар, тәш-биһ, истарә-игтибас, метафора, кинајә, аллегория, һәмчинини нида, мүбалиғә, гитә, тәзад һаггында ғыса вә ыгчам мълуматдан сонра јенә дә мисаллар кәстәрилр. «Нәзм вә нәср» бөлмәсиндә илә «вәзн» һиссәсиндә һечә вә әруздан, онларын бөл-күләриндән бәһс олунур. Сәрбәст вәзндән данышылыр. Гафија, рәдифдән данышылыр. «Ишқали-нәзм»дә әски поэтик формаларын бәдди-шәкли хүсу-сијјәтләри ајдынлашдырылыр. Мисра, бейт, рубан, мүрәббе, һәр парчасы дәрд мисрадан ибарәт олан ше'р (мүхәм-мәс), тәхмис, мүсәддәс (алтылығ), тәрчибәнд, тәркиббәнд, шәрғи, гәзәл, гәснә, минчат, мәд-һијјә, мәрсия, фәхријјә, сағинамә вә мәснәвинини адлары чәкиләрәк сәчијјәви чәһәтләри образлы, садә бир диллә изаһ едилр. Ше'рин јени шәкилләри илә јанашы, әдәбијјатын үслублары, бәдди тәсвир, тәһкијә вә мүһакимә вә с. мәсәләләрә диггәт јетирилр. Сәјаһәт, тәрчүме-ји-һал вә шиг һаггында да мълумат верилр.

Әдәбијјат нәзәријјәси китабында шифаһи әдәбијјатын вә јазылы әдәбијјатын әлағә вә мүгајисәси дә кәстәрилр.

Дәрсликларини вә дәрә вәсантләринин олмадығы бир дөврдә «Гәванди-әдәбијјә» китабында фолклор һаггында һ. Чавид вә А. Шагини вердикләри бу илкин мълумат чох сәчијјәвидир. Онларын «Халғ тәрәфиндән сөйләниән арасыкәсилмәз рәвәјәтләрә, ағыздан-ағызә бизә јетишән гошмалара вә нағыллара ел әдәбијјаты, јахуд халғ әдәбијјаты дејилр» һөкмү бу күн дә гүввәдә галыр.

Әдәбијјатын мәншәјиндән сөһбәт ачанда илә халғ әдәбијјатыни дејән вә сөйләјәнләрини кимләр олмасы тарихи бахымдан әсәсләндирылыр. Вахтилә ел ичиндә бәлли олан, аңчаг кет-кәдә адлары унудуларә, јалһыз мүдрик кәлам вә сөзләри халғын һафизәсиндә галан вә дилдән-дилә, ағыздан-ағызә, нәсилдән-нәслә кечәрәк јашајан, илләр вә әсрләр өтдүкчә башга бир шәклә салынан бу һадир иңчиләри халғ мәнимсәјәрәк өз гәлбиндә јашатмышдыр. Пак вә үлви кејфијјәтләрә малик олан ел әдәбијјаты өз мәншәјини улу бабаларымыздән алмыш, халғимызын тарихи кечминиш вә бу күнү илә сых бағлы олмушдур.

Мўаллифләрә көрә нәсилләрдән нәсилләрә мирас галан бу һадир иңчиләрини халғ тәрәфиндән севилмәси вә јашамасы да бунула бағлыдыр.

Јазылы әдәбијјата кәлдикдә халғ әдәбијјатындан фәрғли оларәг илләр өтдүкчә, халғын һәјат тәрзи дејишидикчә бәзи халғ ифадәләри дилдә аз сөйләниләрә башладығы үчүн, даһа доғрусу, кет-кәдә зәиф-ләдији үчүн өз мөвгејини јазылы әдәбијјата вермишдир. Чавидини вә Шагини јазылы әдәбијјатдан бәһс едәркән белә бир нәтичәјә кәлмәси, һабелә јазылы әдәбијјаты бәлли шаир, әдибләр тәрәфиндән гәләмә алынән әсәрләр адландырымасы, «һәр әсрин маһири мълумдур вә әсәрләри бәллидир» фикрини ирәли сүрмәси бу күн дә елми дејәрини сахлаһы.

Әдәби гәјдалары јерли-јериндә ишләдиб, ардычылығла тәһлимә чәлб едән мўаллифләр дәрсликдә епик әдәбијјата да јер вермишдир-ләр. Епик әдәбијјатдан бәһс едән мўаллифләр бу кәлмәнин јунан сөзү олдуғуну кәстәрәб һекәјә мәнасын-да олан епос кәлмәсиндән доғдуғу үзәриндә дајанырлар. Епик әсәрләрини башлыча шәртинни хәјали вә һәғиги бир вағеәни тәһкијә үсулу илә нәғл етмәкдән ибарәт олдуғуну кәстәриләр. Епик әсәрләри шәкли хүсу-сијјәтләринә көрә «Ел епик әдәбијјаты вә јазы әдәбијјаты»—дејә ики гисмә бөлүрләр. Мәсәләр, гисәләр (һекәјә, повест, новелла—И. Б.) тарихи нәғмәләр, зәрб-мәсәләр вә тапмачалары ел епик әдәбијјатына, һекәјә вә романы илә јазылы епик әдәбијјата дахил едилр-ләр, һекәјә вә романы сәчијјәви хүсу-сијјәтләриндән бәһс едәркән мүнәсиб нүмүнәләр кәстәрилр.

Дәрсликдә лирик әдәбијјата да јер верилмишдир. Мўаллифләр лирик әдәбијјатдан бәһс едәркән бу әдәбијјатын сәчијјәви хүсу-сијјәтләри үзәриндә дајанырлар. Бу лирик әдәбијјатын јарадычыларына илә образлы шәкилдә белә бир тәриф вериләр: «Әсәриндә бир мүһәррир вә јахуд шаир өз һиссијјатыны охшар вә гәлбинини чырпынтыларына тәрчүман оларса, о, лирикәр».

Лирик әдәбијјата дахил олан гәсидә, гәзәл, һәсбиһал (миғдар, вәзи, өлчү—И. Б.), һәзл (ләтифә, зәрафат—И. Б.), мизаһ (күлкү, сатира) һаггында китабын сонунда мисаллар да верилмишдир.

Дәрсликдә драм жанры һаггында да мълумат вар. «Драма бир вағеәни һәрәкәтлә тәсвир етмәкдир»—дејә тәриф верилр. Бу жанра нүмүнә оларәг һүсеји Чавидини «Марал», «Шејдә», «Шејх Сәһан» вә «Ана»сы илә јанашы М. Ф. Ахундовун «Һачы Гара» вә б. әсәрләри кәстәрилр. Драманы башга жанрлардан фәрғли чәһәтләри үзәриндә дајанан мўаллифләр бу жанрын дахили гурулушундан, композициясында, сүрәтләр әләминиш драматик динамикијиндән, һадисәләрини

лэри, омонимлэрин нөвлэри вэ с-этрафлы изаһ едилир. Һәмни нэзәри һиссәдә лексик омонимләр, оморфемләр, сөзләрдә шәкилчилэрин омонимлији, синтактик омонимләр, омоним сөз бирләшмәләри, фразеоложи омонимләр вэ нәһажәт, омоним чүмләләр һаггында верилән мә'луматлар даһа чох диггәти чәлб едир, охучуда дилимизин омонимлик зәикнилији һаггында ајдын тәсәввүр жарадыр.

Лүгәтин сөзлүјүндә, ајдын мәсәләдир ки, тәкчә лексик омонимләр әһатә едилмишдир. Орада верил-

миш омоним чәркәләрин саји сәккиз мишдән артыгдыр. Һәр бир омонимни мә'насы илә јанашы, онун һансы нигт һиссәсинә мәнсубијјәти, мәншәји, ишләнмә сәһәси дә изаһ олунмушдур. Демәк, мүәллиф лүгәтдән истифадәнин сәмәрәлилијини тә'мин етмәјә дә хүсуси диггәт јетирмишдир.

«Мүәсир Азәрбајчан дилинин омонимләр лүгәти» күтләви истифадә үчүн нәзәрдә тутулмуш сорғу китабыдыр. О, мүәллимләримиз вә јухары синиф шакирдләри үчүн даһа фәјдалы бир вәсантдир.

«Ганадлы Сөзләр» Һаггында КИТАБ

Азәрбајчан Дөвләт Нәшријјати филологија елмлери доктору, профессор Муса Адилуви «Нијә белә дејрик» адлы китабыны чан едиб кениш охучу күтләсинин истифадәсинә вермишдир. Тәхминән 240 сәһифәлик бу китабы дилимиздә ишләнән «ганадлы» сөзләрин енсиклопедијасы адландырмаг олар.

В. И. Ленин «ганадлы сөзләр» јүксәк гижмәт верәрәк көстәрмишдир ки, бунлар чох мүрәккәб һадисәләрин маһијјәтинин һејрәт едиләчәк дәрәчәдә сәрраст ифадә едән сөзләрдир.

Гәдим јунан алими һомер о сөзләри «ганадлы» һесаб едирди ки, олар бир нечә нәфәрин дилиндән чыхыб чох сүр'әтлә халг ичәрисиндә јайылыр, башгалары тәрәфиндән дә ишләдилир. Белә сөзләр бир сыра характер хүсусијјәтләринә көрә афоризмләрдән, аталар сөзләри вә зәрб-мәсәлләрдән, идиоматик ифадәләрдән фәргләнир. Бир нечә нүмунәјә диггәт јетирмәклә буну аз-чох ајырд етмәк олар: агзына чуллу довшан сыгмыр; аллаһ бирини чәзаландырмаг истәјәндә әввәлчә

онун аглыны алыр; артиллеријанын аллаһы; бир көзү ала даға бахыр, бир көзү гара дага; гаратикан колуна дөймәк; дәрјалар мүрәккәб, мешәләр гәләм; дөвләт гушу; эти сәнин, сүмүјү мәним; јетмиш үчүнчү милләт; тојдан сонра нағара вә с.

Китабда ики јүзә јахын белә «ганадлы сөз» әһатә олунмушдур. Олардан һәр биринин мә'насы, мәчәзләшмәсы јолу, семантик инкишафы вә с. изаһ олунмушдур.

Китабдакы һәр ганадлы сөзә анд мәгаләни охудугча ајдын һисс олунур ки, бу әсәр мүәллифин узун иллик чидди ахтарышларынын мәһсулу кими мејдана чыхмышдыр. Һәмни әсәр Азәрбајчан дилиндәки «ганадлы сөзләр»н өјрәнмәклә мүәллимләримиз вә шакирдләримиз үчүн чох фәјдалы вәсантдир. Бу вәсантдәки материаллардан әдәбијјәт дәрәсләриндә коментаријалар вермәк мәгсәдилә, Азәрбајчан дили үзрә синифдәнхарич мәшғәләрдә исә дидактик материаллар кими кениш истифадә етмәк олар.

С. Һүсәјнова,
педагожи елмләр намизәди.

Баш редактор: З. ӘЛИЈЕВА.
Редактор: Ә. ӘФӘНДИЗАДӘ.
Редакција һеј'әти: Ә. Абдуллајев, А. Бабајев, Ә. Әлијев, Ч. Әһмәдов, Ш. Ми-кајилов, В. Нәбијев, Ә. Рәһимова, А. Тәһмасиб.

Техники редактор вә корректор: Жалә Мустафајева.

Јыгылмаға верилмиш: 24.01.83. Чапа нмзаланмыш: 13.05.83. Кағыз форматы: 70×108^{1/16}—2,0 кағыз вәрәги. Кағыз: тип № 2. Шриффт дести: корпус. Јүксәк чап үсулу. 4,0 физики чап вәрәги. 5,6 шәрти чап вәрәги. 5,6 мүәллиф вәрәги.
ФГ 18306. Сифариш 514. Тираж 13900.

Редакцијанын үнаны: 370000. Бақы шәһәри, Низами күчәси, 58. Телефонлар: 93-13-45, 32-37-33.

Бақы шәһәри, Азәрбајчан КП МК-нын «Коммунист» нәшријјаты.

АЗӘРБАЈЧАН ДИЛИ КУШӘСИ

Билирсинизми?

Һазырда Јер күрәсиндә 2500-дән артыг әдәби дили олан халг мөвчуддур. Дүниадакы бүтүн дилләрин саји исә 6000-ә чатыр.

Һазырда Рус дили дүнианын ән чох јайылмыш үч дилиндән биридир. Инди рус дили тәғрибән 100 дөвләтдә тәдрис олунур. Үстәлик, бир чох өлкәләрдә мүстәғил өјрәнлир.

Ашагыдакы чүмләләрдә һансы грамматик, үслуби сәһләрә јол верилмишдир?

1. Ојунчу топу дөғиг гапыја өтүрә билмәди.
2. Ушағларын һамысы чәлд автобуса /долушдулар.
3. Күләк әсдикчә саралмыш ағачын јарпағлары уча-уча сујун үзүнә төкүлдүрү.

Ашагыдакы сүтуиларын һәр бириндә әкиз сөзләр кицләнмишдир, олары тапын.

тәлә	гара
әсәр	чәпәр
гошма	дырмаг
алов	дәниз

Ашагыдакы ифадәләри һәм һәғиги мә'нада, һәм дә фразеоложи бирләшмәләр кими чүмләдә ишләдин.

агзына су алмаг	јахын Јола Јүк дашымаг
Јолдан чыхмаг	дәрс алмаг
өл галдырмаг	бојнуна гојмаг

Һәр дөрдүндән бири сәһадир.

кәскип	јајлаг
күскүн	ојлаг
мискин	бузлаг
өзкин	гышлаг